

TÜRKİYE
PSİKİYATRİ
DERNEĞİ

Bülteni

CİLT 28 | SAYI 1 | 2025

Dosya

Psikiyatri Eğitimi

- **DOSYA: Psikiyatri Eğitimi**
 - Yeni Teknolojiler ve Psikiyatri Eğitimi
 - Psikiyatri Eğitiminde Sürekli Mesleki Gelişim ve Yeterlik
 - Erken Kariyer Döneminde Psikiyatri Eğitimi
 - Tıpta Uzmanlık Öğrencileri Gözünden Psikiyatri Eğitimi
- **PSİKİYATRİ DÜNYASINDAN**
 - Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi Sempozyumu
 - 9. Psikiyatri Kış Okulu
 - Türkiye Psikiyatri Derneği ve Hak Savunucusu Dernekler Arası İş Birliği
- **PSİKİYATRİ VE SANAT**
 - Bakışın Kuşattığı Benliğin Peşinde Mehmet Erte Öyküleri
- **GENÇ PSİKİYATRİSTLER KOMİTESİNDEN**
- **ASİSTAN HEKİM KOMİTESİNDEN**
- **TPD MERKEZ YÖNETİM KURULUNDAN**
- **TPD BASIN AÇIKLAMALARI**

Değerli Meslektaşlarımız,

Sizlere Bültenimizin sunuş yazısı aracılığıyla sesleniyor olmaktan büyük mutluluk ve gurur duyuyorum. Bildiğiniz üzere 2024 Nisan ayında gerçekleştirdiğimiz Genel Kurul'da oylarınızla seçilen bir ekip olarak göreve başladık. Genel Kurul'daki konuşmasında önceki dönem Merkez Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Ejder Akgün Yıldırım Ocak 2025 tarihinden itibaren gerçekleşecek bir görev dağılımı değişikliğini bildirmişti. Bu planlama doğrultusunda, belirtilen tarihte derneğimizin Genel Başkanı olma sorumluluğunu devralmış bulunuyorum. Farklı rollerde edinmiş olduğum geçmiş Merkez Yönetim Kurulu tecrübelerime dayanarak son derece özen ve dikkat gerektirdiğini bildiğim bu görevi Merkez Yönetim Kurulu üyeleri ile birlikte layıkıyla yerine getirmek için elimden geleni yapacağım. Bu vesile ile derneğimizin 30 yıllık tarihi boyunca görev almış Merkez Yönetim Kurulu, şube yönetim kurulları, diğer kurullarımız ve çalışma birimi üyeleri ile tüm meslektaşlarımıza saygı ve selamlarımı sunuyorum.

Etiğin kılavuzluğundan ayrılmadan, bilimin ve bilmenin gücünü kullanarak ilerlemeyi şiar edinen derneğimizin en önem verdiği alanlardan biri olan eğitim, bu bültenimizin konusu olarak belirlendi. İçerikte psikiyatri eğitimi tıp eğitimi, uzmanlık eğitimi ve uzmanlık sonrası sürekli mesleki gelişim gibi konularda farklı bakış açılarıyla ele alan söyleşiler bulacaksınız. Her zamanki başlıklarımız olan Genç Psikiyatristler Komitesi ve Asistan Hekim Komitesi'nden gelen yazılar, psikiyatri dünyasından haberler, meslektaşlarımızın ilettikleri film ve kitap incelemeleri ile eğitici olduğu kadar keyifli bir okuma vadeden bültenin hazırlanmasındaki emekleri için Yayıncılık Kuruluna teşekkür ediyorum.

Ne yazık ki, yeni yılın ilk ayı içerisinde ülkemiz hiçbir zaman hafızalardan silinmeyecek, silinmesine izin vermeyeceğimiz bir facia ile Kartalkaya'daki bir otel yangınında 78 canını kaybetti. İnsan eliyle gerçekleşen, edindiğimiz her yeni bilgi ile ne kadar önlenabilir ihmallere dolu bir süreç olduğunu büyük bir acıyla fark ettiğimiz bu facia ile hepimizin güvenlik algısına bir darbe daha vuruldu. Sorumluların hak ettikleri cezaları almaları için başından itibaren takipçisi olduğumuz bu süreçte, bu tür acıların bir daha yaşanmaması için yapılması gerekenleri ifade etmenin kamusal bir sorumluluk ve ruhsal sağlık için bir zorunluluk olduğunun altını çizdik. Afetlere Hazırlık Müdahale Birimi üyelerimizin çabaları ile yangın sonrası erken dönemde yaşanabilecekler ve travmatik yasa ilişkin halka yönelik bilgilendirme broşürleri hazırladık. Yaptığımız her şeyin az kaldığı duygusuyla, sevdikleri ile mutlu anılar biriktirmek için orada bulunan ve yaşamını yitiren tüm canların hikâyeleri bizimle yaşamaya devam edecek...

Ülkemiz tarihinin en büyük afetlerinden biri olan 6 Şubat Depremlerinin 2. yıl dönümünde yine deprem bölgesindeydik. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi en temel hakların ve ihtiyaçların hâlâ tam olarak karşılanmadığını görmek, toza ve çamura bulanmış hayatların yaşam ve adalet mücadelesine tanık olmak, dayanışmaya ne kadar ihtiyacımız olduğunu bir kez daha hatırlattı. Beklenen büyük İstanbul depremine yönelik planlamalarımızı hızlandırdık ve siyasi partilerle yaptığımız görüşmelerde konunun aciliyetini gündeme taşımaya çalıştık.

Mart ayının ortalarından itibaren ülkemizin gündemi farklı kırılmalara tanık olmaya başladı. Türkiye Psikiyatri Derneği'nin kuruluşundan bu yana hukukun üstünlüğünden yana ve demokratik hakların ihlaline karşı olan duruşu ile mesleki sorumluluklarımız gereği, ortaya çıkan toplumsal olaylar sırasında ve sonrasında yurttaşlarımızın yanında olmak üzere harekete geçtik. Anayasal hakların kullanımı sırasında yaşanan işkence ve hak ihlallerine hep birlikte karşı durmak, bu kötü muamelelerin sebep olduğu ruhsal zorlanmalarda toplum sağlığı adına desteğimizi kamuoyuna duyurabilmek için derneğimiz adıyla oluşturduğumuz bir çağrı ile Türk Psikologlar Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği ve Adli Tıp Uzmanları Derneği ile bir araya gelerek ortak imzalı bir açıklamada bulunduk. Travmalara aşina ülkemizin bu alanda en çok bilgi ve hizmet üreten derneği olarak geçmiş dönemlerde büyük bir özveri ve başarıyla çalışan Psikososyal Dayanışma Ağı'nı yeniden harekete geçirdik. Maalesef ihtiyacın artarak devam edebileceği öngörüsü ile ruhsal zorlanma yaşayan bireylere ulaşmanın hazırlıkları içindeyiz. Bir meslek örgütü olarak bugüne kadar olduğu gibi bugün de toplumsal olaylar karşısındaki tutumumuzu belirlerken en çok hassasiyet gösterdiğimiz konuların başında gelen söz söyleme gücümüzü korumayı ihmal etmeden, düşünce ve ifade özgürlüğünü her zaman savunarak, meslektaşlarımızın ve tüm yurttaşların yanında olmak adına gerekli adımları atmayı sürdüreceğiz.

Acının kol gezdiği zamanlarda umudu diri tutmanın da bizlerin sorumluluğu olduğu inancıyla, yürekten teşekkürü borç bildiğim Kongre Düzenleme Kurulu'nun büyük bir özen ve emekle hazırladığı 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'nda bir araya gelmek üzere. Dayanışma ile...

Prof. Dr. Serap ERDOĞAN TAYCAN

Türkiye Psikiyatri Derneği Genel Başkanı

Bilim, etik ve dayanışma ile,

TÜRKİYE
PSİKİYATRİ
DERNEĞİ

Bülteni

ISSN 1308 - 3279

CİLT 28 | SAYI 1 | 2025

Türkiye Psikiyatri Derneği Bülteni
Yılda 2 sayı yayımlanır. Üyelere ücretsiz olarak ulaştırılır.

Türkiye Psikiyatri Derneği adına sahibi

Serap Erdoğan Taycan

Yazı İşleri Müdürü

Selin Tanyeri Kayahan

TPD Yayıncılık Kurulu

Ebru Aldemir, Kerem Laçiner,
Ekin Atay, Gonca Aşut, Güneş Devrim
Kıcalı, Medine Yazıcı, Selin Tanyeri
Kayahan, Şiirnaz Kükürt

Bülten Yazı Kurulu

Ekin Atay, Güneş Devrim Kıcalı,
Şiirnaz Kükürt, Ceren Meriç Özgündüz,
Selin Tanyeri Kayahan

Yazışma ve iletişim adresi:

İşçi Blokları Muhsin Yazıcıoğlu Cad.
Regnum Sky Tower, No:57, Kat 8/9
Çankaya, Ankara
Tel: 0-312 468 74 97
Fax: 0-312 426 04 53

Bülten ile ilgili iletişim için:

Selin Tanyeri Kayahan
e-posta: selintanyeri@yahoo.com.tr

Ön Kapak Görseli:

iStock

Yayın Hizmetleri

BAYT Ltd. Şti.
Ziya Gökalp Cad. No: 30/31
Kızılay-Ankara
Tel. (0-312) 431 30 62
www.bayt.com.tr

Çevrimiçi Yayın Tarihi: 21 Nisan 2025

Baskı

Miki Matbaacılık San. ve Ltd. Şti.
Matbaacılar Sitesi 1516/1 Cad. No. 27
İvedik, Ankara
Nisan 2025

Yeni Teknolojiler ve Psikiyatri Eğitimi

TPD Bülteni'nin bu sayısında günümüzde kullanımı gittikçe yaygınlaşan yeni teknolojiler ve psikiyatri eğitimi üzerine TPD Psikiyatride Yapay Zekâ ve İnsan-Makine Etkileşimi Çalışma Birimi Koordinatörü Prof. Dr. Kemal Kuşçu ile konuştuk.

Söyleşi: **Selin Tanyeri Kayahan***

TPD Bülteni: Öncelikle değerli vaktinizi bizimle söyleşi yapmaya ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Okurlarımız için kendinizi tanıtabilir misiniz?

Kemal Kuşçu: İstanbul Tıp Fakültesinde tıp eğitimimi aldım. Mecburi hizmetim sonrasında Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinde Psikiyatri ihtisasımı ve aynı dönemde Halk Sağlığı yüksek lisans eğitimimi tamamladım. Sonrasında uzmanlık sonrası eğitimime Londra Üniversitesi Üniversite Kolejinde Tıbbi Antropoloji ve Tavistock Kliniği Çocuk ve Aile Biriminde Sistemik Teori ve Terapi alanlarında devam ettim. Geçtiğimiz yıllarda Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinde ağırlıklı olarak toplum ve genel sağlık temelli ruh sağlığı uygulamaları üzerine çalıştım. Halen Koç Üniversitesinde Psikiyatri Bölümü ve Küresel Sağlık Programında ders veriyorum. Aynı üniversitenin Karma Gerçeklik Laboratuvarında akademik danışman olarak çalışıyorum. Bir süredir çalışmalarımın büyük bir bölümünü insan-bilgisayar etkileşimi, arayüz tasarımları ve tasarım araştırmaları üzerine yoğunlaştırdım.

TPD Bülteni: Psikiyatri eğitiminde yeni teknolojilerin sağlayabileceği olanakların başlıcaları nelerdir? Bu olanaklar en çok hangi alanlarda kullanılabilir?

Kemal Kuşçu: Öncelikle şunu belirtmem gerekiyor: Tıp ve psikiyatri eğitiminin halen en temel modeli, klinik yaşantılar üzerinden şekillenen, eğitici ve eğitim alanının birlikte oluşturduğu etkileşim ve bu etkileşim etrafında gelişen reflektif (yansıtıcı) öğrenme ortamlarıdır. Teknoloji, bu süreci tamamlayıcı ve destekleyici bir araç olarak görülmelidir.

Günümüzde yukarıda belirttiğim temel yöntemin uygulanmasında iki önemli güçlük karşımıza çıkar. Bunlardan ilki, eğitim içeriklerinin oldukça statik ve değişime kapalı olması. Yıllar içinde eğitim içeriklerimizi yeterince yenilemiyoruz. Oysa disiplinler arası bilgi ve enformasyon akışı giderek hızlanıyor ve uygulamaya daha hızlı aktarılması gerekiyor. İkinci güçlük ise, eğitimin aktarım şekline dair. Eğitim ortamının nasıl bir deneyim sunduğu üzerine yeterince düşünmüyoruz. Bu da hem eğitici hem eğitim alanı için sürece aktif katılımı sınırlandırıyor. Ayrıca göz ardı etmememiz gereken bir diğer gerçek ise, teknolojik uygulamalar etrafında büyümüş yeni yaş gruplarının artık psikiyatri eğitiminin bir parçası olması. Bu durum, eğitimin dilini ve araçlarını dönüştürmeyi gerektiriyor.

*Uzm Dr., Yalvaç Devlet Hastanesi, Isparta

Bana sorarsanız, yeni teknolojiler eğitici açısından daha aktif ve yaratıcı olmayı teşvik ediyor. Eğitim alanlar içinse, reflektif düşünmeyi ve deneyimden öğrenmeyi kolaylaştıran ortamların oluşmasına olanak sağlıyor. Bu çerçevede teknolojinin psikiyatri eğitiminde kullanım alanlarını şu şekilde özetleyebilirim:

Deneyim temelli içeriklerin oluşturulması: Klinik durumlara dayalı, kısa ama derinlemesine analiz edilebilecek dijital senaryolar ya da vaka simülasyonları geliştirilmesi.

Yansıtıcı öğrenme deneyimlerinin oluşturulması: Eğitim alanın deneyimini kaydetmesine, paylaşmasına ve üzerine düşünmesine olanak tanıyan dijital araçlar (bloglar, sesli günlükler, video kayıtları) kullanılması.

Disiplinler arası bilgiye erişimin kolaylaşması: Eğitim platformları sadece tıbbi bilgiyi değil, etik, antropoloji, dijital sağlık gibi farklı alanlardan içerikleri de entegre edebiliyor. Giderek daha özelleşmiş platformlar oluşturulabiliyor.

Katılımcı öğrenme topluluklarının oluşturulması: Dijital ortamda küçük grupların birlikte çalışabileceği, tartışabileceği ve öğrenmeyi paylaşabileceği etkileşimli ağlar teknoloji sayesinde kurulabiliyor.

TPD Bülteni: Yeni teknolojilerin eğitimde kullanımına dair çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz? Sizce bu çalışmalar nasıl geliştirilebilir ve yaygınlaştırılabilir?

Kemal Kuşçu: Bizim ilk denememiz psikiyatrik bozuklukların 'deneyimlenmesine' yönelikti. Sanal Gerçeklik ortamında psikoz deneyimini farklı paydaşların katılımıyla tasarladık. Daha fazla psikoloji öğrencileri tarafından deneyimlendi. Ancak özellikle psikiyatristlerin ve hastalarımızın tasarım sürecine katılımı süreci çok zenginleştirdi. Bu deneyimi yine psikoz eğitimiyle ilgili bir oyunlaştırma denememiz oldu, halen hazırlık aşamasındaki projelerden biri olarak bekliyor.

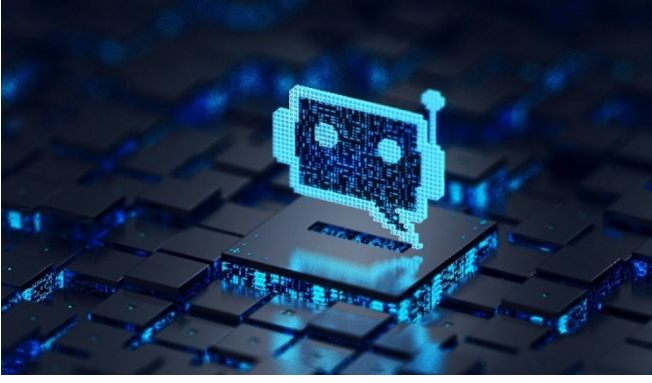
Benim şu anda üzerinde çalıştığım projem, deneyim merkezli öğrenme üzerine. Gündelik deneyimlerimiz üzerinden topluluk tabanlı bir platformu kullanıma açtık. Yalnızca öğrenciler için değil aynı zamanda farklı grupların (aile, hasta, sağlık çalışanları) deneyimlerine odaklanmış bir dijital platform.

"Günümüzde yukarıda belirttiğim temel yöntemin uygulanmasında iki önemli güçlük karşı karşıyayız. Bunlardan ilki, eğitim içeriklerinin oldukça statik ve değişime kapalı olması. Yıllar içinde eğitim içeriklerimizi yeterince yenilemiyoruz. Oysa disiplinler arası bilgi ve enformasyon akışı giderek hızlanıyor ve uygulamaya daha hızlı aktarılması gerekiyor. İkinci güçlük ise, eğitimin aktarım şekline dair. Eğitim ortamının nasıl bir deneyim sunduğu üzerine yeterince düşünmüyoruz. Bu da hem eğitici hem eğitim alan için sürece aktif katılımı sınırlandırıyor. Ayrıca göz ardı etmememiz gereken bir diğer gerçek ise, teknolojik uygulamalar etrafında büyümüş yeni yaş gruplarının artık psikiyatri eğitiminin bir parçası olması."

Çalıştığım klinikte meslektaşlarım Dr. Tuba Mutluer ve Dr. Deniz Ceylan psikiyatri eğitimine gelen tıp fakültesi öğrencileri için bir chatbot (sohbet robotu) oluşturarak eğitim içeriklerini ve etkileşiminin bir kısmını dijital ortama taşımak adına çok değerli bir proje geliştirdiler. Bu etkileşim öğrencilerimizin eğitime katılımını olumlu yönde etkiledi. Şimdi farklı şekillerde dijital mecraları bir öğrenme aracı hâline getiriyorlar. Bu çalışmalar şu anda vaka eğitimleri yönünde ilerliyor.

Teknoloji merkezli projelerin en büyük özellikleri yaptığından öğrenerek yeniden geliştirmek üzerine. Bu nedenle

her proje başlı başına öğrenme ve geliştirmeyi barındırıyor. Daha önce de ifade ettiğim gibi. Bu da eğitim süreciyle ilgili aktivasyonu canlı tutuyor. Bu tür çalışmalarda bazen uzun süre bir oluşturma süreçlerinde vakit harcanabiliyor. Ama bazen bu süreç bile eğitimin kendisiyle ilgili düşünmemize ve derinleşmemize fırsat veriyor.

Önümüzdeki dönemde bence önemli yeni gelişmeler ‘hasta etkileşimi’ simülasyonlarında olacak. Geçmişte daha zorlu ve pahalı tasarlanabilecek içerikler gelişmelerle birlikte çok kolaylaştı. Farklı eğitim ortamlarında, kliniklerde ve merkezlerde çok değerli çalışmalar olduğunu biliyorum. Buradaki bir eğitim olasılığı da öğrencilerimizin ve meslektaşlarımızın bu araştırma ve tasarımların bir parçası olmaları. Yeni teknolojilerle ilgili bir projede bulunmak başlı başına çok değerli eğitim fırsatı kuşkusuz.

TPD Bülteni: Yapay zekâ uygulamalarını araştırma ve eğitim amacıyla gittikçe daha yaygın kullanmaya başladık. Bununla ilgili kısıtlılıklar, dikkat edilmesi gerekenler nelerdir?

Kemal Kuşçu: Bu konu yalnızca psikiyatri eğitimi için değil, tüm orta ve yükseköğretim kurumlarında da temel bir tartışma alanı hâline geldi. Yapay zekâ kaynaklarının ne şekilde kullanılacağı ve bu içeriklerin eğitimdeki yeri, eğitimin yönünü değiştiren önemli bir gündem oluşturuyor.

Ben bu meseleye bir de şu açıdan yaklaşmak istiyorum: Bir eğitimci olarak biz, yapay zekâ ile nasıl bir etkileşim önereceğiz? Hangi yaklaşım hem bilgiyi hem öğrencinin deneyimini daha derinleştirir? Bence artık bizim de kendi öğrettiğimiz konulara tek hatlı, yalnızca teorik bir bakışla yaklaşmaktan vazgeçmemiz gerekiyor.

Bugün bilgiye ulaşmak artık bir ayrıcalık değil. İçerik kimse için bir sır değil. Asıl mesele, bu içerikle nasıl bir ilişki kurduğumuz. Bu nedenle her eğitimci, yapay zekâ kaynaklarını göz önünde bulundurarak kendi eğitim hedeflerini ve yöntemlerini yeniden düşünmek ve tasarlamak durumunda.

Bu noktada iki gündem öne çıkacak: Birincisi eğitim hedeflerinin yeniden tanımlanması olacak. Yapay zekâ, bilgiye erişimi kolaylaştırırken, eğitimciler olarak bizim görevimiz bilgiyi sorgulama, eleştirme ve dönüştürme becerilerini öne çıkaracak yeni hedefler belirlemek olmalı. İkincisi ise yapay zekâyla birlikte öğrenme ortamlarının tasarlanması. Sadece alıcının değil, yapay zekâyla birlikte düşünen, soran ve çözüm

üreten bir katılımcının olduğu etkileşimli öğrenme senaryoları oluşturulmalı.

Giderek öne çıkan gündemlerden biri de daha lokalize yapay zekâ modellerinin oluşturulması. Bu konuda meslek gruplarının etkin rol alacağı ve işleyişi ile ilgili standartları oluşturacağı demokratik, şeffaf ve katılımcı modellerin tasarımı önemli olacak.

TPD Bülteni: Özellikle insan-makine etkileşimi ve yapay zekâ uygulamaları bağlamında meslektaşlarımıza kaynak önerileriniz nelerdir? Bu alanda kendimizi geliştirmek için katılabileceğimiz eğitim veya kurslar var mı?

Kemal Kuşçu: Öncelikli olarak derneğimiz bünyesindeki çalışma birimimizi takip etmelerini önereceğim. Olabildiğince sürekliliği oluşturabileceğimiz bir konuşma-eğitim serisini başlatmaya gayret ediyoruz. Konuya ilgi duyan arkadaşlarımızı çalışma grubumumuza davet etmek isterim.

Tahmin edebileceğiniz gibi çok yoğun bir eğitim ve bilgi paylaşımı mevcut konuyla ilgili. Daha yurt dışı kaynaklar konusunda Harvard Tıp Fakültesinin online eğitim platformunu buraya ekliyorum. <https://onlinelearning.hms.harvard.edu/hmx/>

Aynı üniversitedeki dijital psikiyatri birimini ve projelerini takip etmek de mümkün (<https://www.digitalpsych.org/>). Meslek örgütlerinin giderek artan oranda oluşturduğu eğitim içeriği mevcut. Eğitimler için açık kaynaklar (Coursera, Udemy ve diğerleri) inanılmaz bir içerik sağlıyor.

Ülkemizde benim takip ettiğim birimlerin başında Koç Üniversitesi İş Bankası ortak girişimi olan Yapay Zekâ Araştırma Merkezi geliyor. Giderek daha yoğun sağlık merkezli proje bu merkezde ilerliyor (<https://ai.ku.edu.tr/>). Bu merkezin panel ve sunumları bana çok destek oluyor. Aynı şekilde farklı üniversitelerimizde giderek artan miktarda yapay zekâ sertifikasyon (İstanbul Üniversitesi, Boğaziçi) programı var. Bu süreç öylesine hızlı ilerliyor ki, tek bir adres vermek zor.

Bu nedenle meslektaşlarımıza önerim şu olur: İçerik ve bilgi akışı bu denli hızlıyken, yapay zekâ alanına bir yerinden başlamak ya da bir projeye ortak olmak çok kıymetli. Teknik bilgiye sahip olmasanız bile, çeşitli ortak tasarım etkinlikleri (hackathonlar) alandan gelen kişilerin katılımına açık oluyor. Belli araştırma ve tasarım merkezlerini sosyal medyada takip ettiklerinde bu etkinliklerden haberdar olacaklardır. Bir hafta sonunu böyle bir etkinlikte geçirmek, başlı başına çok zenginleştirici bir deneyim olabilir.

TPD Bülteni: Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Kemal Kuşçu: Son olarak, derneğimiz bülteninde bu konuya yer verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Tüm meslektaşlarıma çalışmalarında kolaylıklar dilerim.

Psikiyatri Eğitiminde Sürekli Mesleki Gelişim ve Yeterlik

Psikiyatri eğitimi temalı dosyamızda TPD Yeterlik Kurulu ve Eğitim Planlama Düzenleme Kurulu Üyesi Doç. Dr. Özge Şahmelikoğlu Onur ile sürekli mesleki gelişimin önemi ve bu konuda yapılan çalışmalar hakkında konuştuk.

Söyleşi: TPD Bülteni

TPD Bülteni: Öncelikle değerli vaktinizi bizimle söyleşi yapmaya ayırdığınız için TPD Bülteni olarak çok teşekkür ederiz. Okurlarımız için kendinizi tanıtabilir misiniz?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 2009'da mezun oldum. Psikiyatri ihtisasımı 2014'te Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tamamladım. 2021'de Başasistan ve Doçent ünvanlarını aldım. Sağlık Bilimleri Üniversitesi kadrosunda ve idari sorumlu olarak 2024 Ağustos'a kadar Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışmaya devam ettim. Halen Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi'nde Psikiyatri ABD Başkanı olarak görevimi sürdürmekteyim.

TPD Bülteni: Eğitici perspektifinden ülkemizdeki psikiyatri eğitim programı ve uygulamaları hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Şu anda Üniversitelerde Tıp Fakültelerinde, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanelerinde ve Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde psikiyatri uzmanlık eğitimi verildiğini görmekteyiz. Buralarda verilen eğitimlerin ne kadar standardize olduğunu söylemek çok da kolay değil. Ayrıca kliniklerin bulundukları şehirlerin sosyal yapısı açısından da baktığımızda şehirler arasında da ciddi farklılıkların olabileceğini düşünebiliriz. Bununla

birlikte eğitici pozisyonundan baktığımda psikiyatri uzmanlık öğrencilerinin ihtisası tamamladıklarında belirli klinik ve girişimsel yetkinliklere sahip olmasını bekliyoruz. Burada Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standart Belirleme Sistemi (TUKMOS) bize önemli bir kılavuz oluyor. Psikiyatri uzmanlık öğrencilerinin hangi senelerinde hangi yetkinlikte olmaları gerektiğini, bu yetkinlikleri kazanmaları için hangi uygulamaları ne kadar yapmaları gerektiğini belirten portföy hedefleri, öğrenme yöntemleri, ayrıca eğitimcilerin sayısı ve özellikleri, eğitim verilen kurumun ve programın donanım ve standartlarının ifade edildiği bir kılavuz. Bu kılavuzun oluşturulmasında TUKMOS Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Çalışma Grubunda çok değerli hocalarımızla gerek eğitimin standardize edilmesi gerek mesleğimizin sınırlarını koruyabilmek adına çok yoğun mesai harcadığını söyleyebilirim.

TPD Bülteni: Dünyada yapılan çeşitli araştırmalarda uzmanlık öğrencileri ve genç uzmanların uzmanlık eğitimlerinde psikoterapiler ve psikososyal uygulamalar ya da bağımlılık gibi alanlarda daha fazla eğitim talepleri olduğu bildirilmiş. Sizce ülkemizdeki eğitim programı ve uygulamalarında öne çıkan özellikler nelerdir? Geliştirilmesi gereken yanlar var mı?

Özge Şahmelikoğlu Onur: TUKMOS çalışmalarında psikoterapiler, psikososyal uygulamalar ve bağımlılık

konusunda hocalarımızla çok uzun fikir alışverişi yapma şansı bulduk. TUKMOS'un henüz yürürlüğe giren hâli yayımlanmadı ancak yaptığımız çalışmalarda haftalık belli bir saatin psikoterapi eğitimlerine ayrılması gerektiğinin altı çizildi. Hem bilişsel davranışçı terapi hem de psikanalitik psikoterapilerin kuramsal eğitimde yer alması gerektiği ve en az birinden belli sayıda hastanın belli saatte bireysel ve grup süpervizyonu ile ne kadar süre takip edilmesi gerektiği TUKMOS'ta ifade edildi. Yine bağımlılık arındırma merkezi ve Toplum Ruh Sağlığı Merkezi rotasyonları önerildi. Bağımlılık tedavisi alan hastalardaki uygulamalara yönelik portföy standartları oluşturuldu. Ayrıca Türkiye Psikiyatri Derneği'nin hem bilişsel davranışçı terapi eğitimleri hem de destekleyici terapi eğitimlerine yönelik önemli katkıları var. Bilişsel Davranışçı Terapi ve Destekleyici Terapi Eğitici Eğitimi kapsamında uzmanlık öğrencisi yetiştiren eğitici hocalarımızın da dahil edildiği eğitim programları sayesinde terapi eğitimleri artık daha ulaşılabilir bir hâle geldi. Bu bağlamda Derneğimize ve emek veren hocalarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

TPD Bülteni: Tıbbın diğer alanlarında olduğu gibi psikiyatride de ileri uzmanlaşmalar olduğunu görüyoruz. Sizce Türkiye'deki mevcut psikiyatri eğitimi programı bu açıdan nasıl geliştirilebilir? İleri uzmanlaşma için yan dal eğitimlerine dair çalışmalar var mı?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Aslında her bilim dalında olduğu gibi psikiyatride de ileri uzmanlaşmalar önemli ve gerekli. Yan dal eğitimlerine dair çalışmalar önemli olmakla birlikte yan dal eğitimi verecek kurumların akreditasyonu, eğiticilerin kimler olacağı, yan dal eğitimi alanların genel psikiyatrik uygulamalardaki yerinin ne olacağı, bununla ilgili mevzuat içeriklerinin de önemli olduğunu düşünüyorum. Sonuçta uzmanlık öğrencileri ihtisası tamamladığında sağlık kurullarında görev alıyorlar, adli vakaları görüyorlar. Bu alanlarda da yetkinlik kazanmaları gerekiyor. Yan dala yönelik eğitim programları yaparken genel psikiyatri nosyonlarının korunmasının da önemli olduğunu düşünüyorum.

TPD Bülteni: Aynı zamanda Türkiye Psikiyatri Derneği'nin Yeterlik Kurulu'nda ve Eğitim Planlama Düzenleme Kurulu'nda da psikiyatri eğitimine dair çalışmalarınızı sürdürüyorsunuz. Sizce uzmanlık eğitimi tamamlandıktan sonraki süreçte, sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin önemi nedir? Derneğimizin bu konudaki çalışmalarından ve geleceğe dair projelerinden bahsedebilir misiniz?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin önemi tartışılmaz. Hatta belki de psikiyatri becerilerinin geliştirilmesinin sıfır noktası uzman olduktan sonrasındır. Psikiyatri uzmanlık eğitiminde öğrenilenlerin içselleştirilmesi ve pratik uygulamalarda örneğin sağlık kurullarında ele alınması o noktada başlıyor. Ayrıca senyör eğitici, kıdemli eğitici, kıdemli uzman, yeni başlayan uzman zinciri arasındaki bilgi ve tecrübe aktarımını sağlamak çok önemli.

"Sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin önemi tartışılmaz. Hatta belki de psikiyatri becerilerinin geliştirilmesinin sıfır noktası uzman olduktan sonrasındır. Psikiyatri uzmanlık eğitiminde öğrenilenlerin içselleştirilmesi ve pratik uygulamalarda örneğin sağlık kurullarında ele alınması o noktada başlıyor."

Bu anlamda Türkiye Psikiyatri Derneği'nin önemli bir görev üstlendiğini düşünüyorum. Eğitim Planlama Düzenleme Kurulu (EPDK) bu bağlamda derneğimizin çalışma birimleriyle iş birliği içerisinde yapılandırılmış eğitim çalışmalarını yürütüyor. EPDK'da bu çalışmaları büyük emeklerle yürüten hocalarıma ve meslektaşlarıma teşekkürlerimi sunarım.

TPD Bülteni: Yeterlik kavramının sürekli mesleki gelişim bağlamında önemi nedir?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Tabii ki psikiyatri uzmanlık eğitimini tamamlamış meslektaşlarımızın yetkin oldukları aşikâr; ama öğrenmenin sınırı yok. Bilgilerimizi güncel tutmanın, aslında sürekli yetersizliğimizi gidermeye çalışmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Bu bağlamda yeterlik sınavı da bana belli bir eşiği atlamak gibi geliyor. Nasıl ki hastanelerin, kurumların belli bir standardının olması gerekiyor; bizim mesleğimizin de öznesi olan psikiyatri uzmanlarının da belirli asgari becerilerinin ve bilgilerinin kontrol edilmesinin ve güncellenmesinin önem arz ettiğini düşünüyorum. Yeterlik de bu motivasyonu canlı tutuyor bence.

TPD Bülteni: TPD Yeterlik Kurulu'ndan psikiyatri eğitimi konusunda akredite olan eğitim kurumlarının sayısı artıyor. Bu süreç nasıl işliyor? Akreditasyon için başvurmak isteyen kurumlar nasıl bir yol izlemeli?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Akreditasyonun psikiyatri eğitiminin standartlarının belirlenmesi ve uygulanmasının kontrol edilmesi açısından önemli olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle akreditasyona başvuran eğitim kurumlarının sayısının artması sevindirici bir gelişme. Bunun için Türkiye Psikiyatri Yeterlilik Kurulunun Akreditasyon Alt Kurulunun bir yönergesi mevcut. Bu yönergede akreditasyon için hangi şartların sağlanması gerektiği belirtilmiş. Akreditasyon için başvurmak isteyen kurumların bu yönergeyi incelemelerini öncelikle öneririm. Başvuru öncesi Yeterlik Akreditasyon Alt Kurulunda çalışan meslektaşlarımızla irtibat kurmak da düşünülebilir.

TPD Bülteni: Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Özge Şahmelikoğlu Onur: Teşekkür ederim. Dileyen olursa ozge_sahmelikoglu@hotmail.com e-posta adresinden daha ayrıntılı bilgi için bana ulaşabilir.

Erken Kariyer Döneminde Psikiyatri Eğitimi

Dosyamızın bu bölümünde özel muayenehanesinde çalışmalarını sürdüren Uzm. Dr. Gamze Akçay Oruç ile erken kariyer döneminde psikiyatri eğitimine dair konuştuk.

Söyleşi: Ekin Atay*

TPD Bülteni: Söyleşi davetimizi kabul ettiğiniz için TPD Bülteni adına teşekkür ederim. Okurlarımız için kendinizi tanıtabilir misiniz?

Gamze Akçay Oruç: Merhaba. Davetiniz için teşekkür ederim. Ben Gamze Akçay Oruç. 2018 yılında Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde psikiyatri uzmanlık eğitimimi tamamladım. Dört yıl kadar Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde psikiyatri uzmanı olarak çalıştım. Üç yıldır muayenehanemde psikanalitik psikoterapi, psikiyatrik konsültasyon ve izlem çalışmalarımı yürütüyorum. 2024 yılında İstanbul Psikanaliz Derneği'nde psikanalitik formasyon sürecime başladım. Daha ağırlıklı olarak psikanalitik alanda çalışmalarına devam ediyorum. İstanbul Tabip Odası ve Türkiye Psikiyatri Derneği üyesiyim, çeşitli kurullarda aktif görevlerimi sürdürüyorum.

TPD Bülteni: Genç bir psikiyatrist ve muayenehane hekimi olarak ülkemizdeki psikiyatri eğitim programı ve uygulamaları hakkındaki görüşleriniz nelerdir? Muayenehanedeki uygulamalarınızdan yola çıkarak ne gibi ihtiyaçlar olduğunu düşünüyorsunuz?

Gamze Akçay Oruç: Ülkemizde aslında kapsamlı bir psikiyatri eğitim programı olduğunu düşünüyorum. Elbette eğitim araştırma hastanesi, üniversite hastanesi ya da ruh sinir hastalıkları dal hastanesi gibi eğitim alınan kurumlar arasında farklılıklar olmakla birlikte asistanlık yaptığım 2014-2018 yıllarında verilen psikiyatri uzmanlık eğitiminin genel olarak yeterli düzeyde olduğunu düşünüyorum. Ancak teorik olarak kapsamlı bir eğitim alınabilse bile, uygulama açısından

bakıldığında pek de iç açıcı bir tablo olmadığını söyleyebiliriz. Uzmanlık eğitimi vermekle yükümlü olan hemen her kurumun, hizmet sunumunu daha ön planda tutması nedeniyle, bir asistanın eğitim sürecinde klinik yönden kazanması beklenen beceri ve tutum hedefini zorlayan, aşan hatta aşırıyla, asistanın yalnız başına hizmet sunan olarak konumlandırılmasıyla, süpervizyon eksikliğiyle bu hedefi ıskalayan bir yerde kalabildiğini düşünüyorum.

İçimize sinen iyi hekimlik adına, teoride öğretilen ile uygulama eğitiminde kazanılması amaçlanan tutum ve beceriler için, pratikte pek de uygun şartlar bulunmamakta. Asistan olarak kıdemlendikçe, uzman olduktan sonra da yıllar içinde, her şeyin giderek daha hızlı yapıldığı koşullara tabi olarak, belli incelikleri gözden çıkarmak pahasına -ki bunların anlamla anlamakla ilgili incelikler olduğunu düşünürsek çok da temel bir kayıp- hastalarımızı ve kendimizi korumak adına majör hatalar yapmayacak şekilde çalışmaya razı gelme ve körelme riskiyle karşı karşıya kalıyoruz. Mesleğimizi en iyi şekilde yapmak isteğiyle, yoğun hasta yükü, adli yükler, hastane yönetimlerinin baskısı, mesleki eğitim ve gelişim için yetersiz zaman gibi çelişkiler içinde, sürekli bir baskı altında hissetme hâliyle mesleğine, kendi değerlerine, insana yabancılaşma riski altında olduğumuzu düşünüyorum. Ve biyo-psiko-sosyal bağlamda, bize başvuran kişilerin ruhsal sağlığını her an sarsmaya ve bozmaya hazır olan ülke gündemi, ekonomik ve sosyal durumlar, hak ihlalleri, eşitsizlikler gibi toplumsal meselelerin yükünü de üzerimizde hissediyor, psikiyatri hekimliğinin, daha doğrusu hekimliğin muayene odalarını aşan sorumluluğunu taşıyoruz. Bu ülkede yaşayan ve bu şartlarda çalışan hekimler olarak işimiz hiç de kolay değil. Muayenehanede çalışmak hayalini kurduğum bir şey

*Uzm Dr., Kars Harakani Devlet Hastanesi

olmamıştı. Psikanaliz yolunda ilerlemeyi arzu ettiğimden ve uzman olarak çalıştığım yıllar içinde bahsettiğim çelişkiler yüzünden mesleğimi icra ederken mutsuz hissettiğimi fark ettiğimden beri, böyle bir alana ihtiyaç duyar oldum. Muayenehanede çalışmanın benim için en önemli kazanımı hastalarımı uygun vakti ayırabilmek oldu. Muayenehanede çalışırken kapsamlı bir şekilde öykü almak, tanısal görüşmeler yapmak ve uygun tedavilerle takipleri sürdürmek, aldığımız psikiyatri eğitim programı ile büyük ölçüde mümkün olabiliyor. Ancak yıllarca 5-10 dakikada bunları yapmaya (çalışmış psikiyatlardan, “45 dakika gibi bir vaktim olsa hastayla ne konuşturdum bilmiyorum” gibi yorumlar aldığım çok oldu. Bunun iki nedeni olduğunu düşünüyorum: Birincisi ve en önemlisi, teoride öğrendiğimiz detaylı öykü alma-ruhsal muayene becerilerimizi ve “hastalık yoktur, hasta vardır” sözünün önemini yıllar içinde kaybetmemiz. İkincisi de psikoterapi eğitimlerimizin yetersizliği olabilir. Uzmanlık eğitim müfredatı içinde psikoterapilere dair eğitim ve uygulamalar yer almakta ancak pratikte ne kadar gerçekleştiriliyor emin değilim. Bu açıdan kendimi çok şanslı hissediyorum; Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde psikoterapilere psikanalize çok emek vermiş hocalarla ve uzmanlarla çalışma ve ilham alma imkânım oldu. Ayrıca Türkiye Psikiyatri Derneği’nin Bilişsel Davranışçı Terapiler ve Destekleyici Psikoterapiler eğitimlerini alabilme şansım oldu. Ancak ülkemiz geneline bakıldığında, psikoterapi eğitimlerinin daha çok dışarıdan ücretli sertifika programlarına bırakıldığını söylemek çok da yanlış olmayacaktır sanırım.

TPD Bülteni: Dünyada yapılan çeşitli araştırmalarda uzmanlık öğrencileri ve genç uzmanların uzmanlık eğitimlerinde psikoterapiler ve psikososyal uygulamalar ya da bağımlılık gibi alanlarda daha fazla eğitim talepleri olduğu bildirilmiş. Sizce ülkemizdeki eğitim programı ve uygulamalarında öne çıkan özellikler nelerdir? Geliştirilmesi gereken yanlar var mı? Siz kendi pratiğinizde ne gibi yollar izlediniz?

Gamze Akçay Oruç: Aslında ilk iki soruda bu soruya da kısmen yanıt vermiş oldum. Ülkemizdeki eğitim programı açısından da psikoterapiler ve psikososyal uygulamalar ya da bağımlılık gibi alanlarda daha fazla eğitim taleplerine katılıyorum. Psikiyatri hekimliğinin yalnızca tanı koymak ve tedavi etmek gibi bir görevi olamaz, hiçbir hekimlik bundan ibaret olamaz. Ülkemizde uzmanlık eğitim programında psikopatolojiler ve psikofarmakolojiler daha ağırlıklı yer alıyor sanıyorum. Bu konular elbette uzmanlık eğitiminde olmazsa olmaz temel konulardır; ancak özellikle bir psikiyatrin insanı yaşadığı çevre/dünya içinde her yönden tanımaya anlamaya çalışan bir yönü ve becerisi olmalı diye düşünüyorum. Psikiyatri uzmanlık eğitimi psikiyatri hekiminin bu yöndeki kapasitesini ve becerilerini geliştirmeye yönelik olarak düzenlenmelidir. Uzmanlık eğitimimi Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde yapmış ve derneğimizin psikoterapiler, travma, psikososyal durumlar, bağımlılık gibi konularda uzun süreli eğitimlerine katılabilmiş olduğum için şanslı hissediyorum. Asistanlık yıllarımda İstanbul Psikanaliz Derneği’nin

Mesleğimizi en iyi şekilde yapmak isteğiyle, yoğun hasta yükü, adli yükler, hastane yönetimlerinin baskısı, mesleki eğitim ve gelişim için yetersiz zaman gibi çelişkiler içinde, sürekli bir baskı altında hissetme hâliyle mesleğine, kendi değerlerine, insana yabancılaştırma riski altında olduğumuzu düşünüyorum. Ve biyo-psiko-sosyal bağlamda, bize başvuran kişilerin ruhsal sağlığını her an sarsmaya ve bozmaya hazır olan ülke gündemi, ekonomik ve sosyal durumlar, hak ihlalleri, eşitsizlikler gibi toplumsal meselelerin yükünü de üzerimizde hissediyor, psikiyatri hekimliğinin, daha doğrusu hekimliğin muayene odalarını aşan sorumluluğunu taşıyoruz.

Psikanalizle Tanışma Seminerlerine katıldım, halen her iki psikanaliz derneğinin eğitim ve etkinliklerini takip etmeye ve psikanalitik okumalar yapmaya çalışıyorum. Türkiye Psikiyatri Derneği’nin psikanalitik yönelimli eğitim ve grup süpervizyonlarına katıldım. Uzmanlık eğitimi sonrasında bireysel olarak psikoterapilere dair uğraşım derinleşerek devam etti ve psikanalize yöneldi. Bireysel psikanaliz sürecim, bireysel süpervizyonlarım ve İstanbul Psikanaliz Derneği’nden aldığım formasyon eğitimim devam ediyor.

TPD Bülteni: Sizce uzmanlık eğitimi tamamlandıktan sonraki süreçte, sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin önemi nedir? Yeterlik kavramının sürekli mesleki gelişim bağlamında önemi nedir?

Gamze Akçay Oruç: Uzmanlık eğitimi tamamlandıktan sonra belli kurumlarda hizmet vermeye ve o kurumun kapsamına göre çalışmaya başlıyoruz. Örneğin servisi olmayan bir hastanede ağırlıklı olarak poliklinik hizmeti vererek ya da bir başka kurumda toplum ruh sağlığı uzmanı olarak, belki AMATEM biriminde, adli psikiyatri biriminde çalışabiliyoruz. Dolayısıyla psikiyatrinin belli alanlarında daha da uzmanlaşıyor belli alanlarında ise edindiğimiz

Ve son olarak burada tartıştığımız uzmanlık eğitim programı ve uygulamalarının da ülkemizdeki tıp fakültesi eğitim programları, sağlık hizmet sunumu ve uygulamaları gibi sağlık politikaları tarafından belirlendiğini unutmayalım. Geçtiğimiz aylarda İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nün uzmanlık eğitimi veren kurumlara gönderdiği "eğitim saatinin poliklinik hizmetlerini aksatmayacak ve haftalık 1 saati geçmeyecek şekilde düzenlenmesi" yazısı uzmanlık eğitime bakışı göstermesi açısından oldukça manidar diye düşünüyorum. Hekimler olarak ülkemiz sağlık politikalarında söz sahibi olabilmemiz kıymetli. Emegimize ve değerlerimize sahip çıkmalıyız.

bilgi becerileri kullanmıyor olabiliyoruz. Ayrıca, eğer akademik yönü güçlü bir kurumda değilsek güncel bilgileri takip etmek ve yakalamaktan uzak kalabiliyoruz. Bu açıdan çok yönlülüğü ve güncelliği koruyabilmek adına uzmanlık sonrası mesleki sürekli eğitim çalışmalarını çok önemli buluyorum. Vaka toplantıları, kongreler, süpervizyonlar gibi. Uzmanlık eğitimi tamamlansa da öğrenme süreci devam ediyor. Güncel bilimsel bilgilere ve gelişmelere ayak uydurabilmek, hastalarımıza en uygun tedaviyi ve terapötik yaklaşımı sunabilmek mesleki doyum açısından da etik açıdan da önemli. "Yeterlik" kavramı tam da mesleki bilgi ve becerilerin gelişiminin sürekliliğini vurgulayan bir kavram. Uzmanlık eğitimi bir temel sağlıyor, "yeterlik" ise dinamik bir süreç ve bir psikiyatri uzmanının sürekli öğrenmeye ve gelişmeye devam etmesini ifade ediyor. Bu vesileyle Türkiye Psikiyatri Derneği'nin bir yan kuruluşu olan Psikiyatri

Yeterlik Kurulu'nun çalışmalarını ve 2006 yılından beri her yıl düzenlediği "Yeterlik Sınavı"nı hatırlatmak isterim.

TPD Bülteni: Tıbbın diğer alanlarında olduğu gibi psikiyatride de ileri uzmanlaşmalar olduğunu görüyoruz. Sizce Türkiye'deki mevcut psikiyatri eğitimi programı bu açıdan nasıl geliştirilebilir? İleri uzmanlaşma için yan dal eğitimlerine dair çalışmalar var mı? Yeterlik Kurulu'nun gündeminde yan dal yeterliğinin değerlendirmesiyle ilgili projeler yer alıyor mu?

Gamze Akçay Oruç: Türkiye'de mevcut psikiyatri eğitimi oldukça geniş kapsamlı ve uzun yıllardır ileri uzmanlaşma üzerine tartışılıyor bildiğim kadarıyla. Örneğin askerî psikiyatri, herhalde ayrı bir yan dal olması konusunda en çok hemfikir olunan bir alan. Ben de askerî psikiyatrinin bir ileri uzmanlaşma alanı olabileceğini düşünüyorum. Yaşlılık psikiyatrisi, bağımlılık psikiyatrisi, adli psikiyatri için de ileri uzmanlaşma olması gerektiğini düşünenler var, ancak şu an için ülkemiz şartlarında çok makul ve mümkün görünmüyor bence. Derneğimiz Yeterlik Kurulu - Sınav Alt Kurulu'nun bir üyesiyim. Bildiğim kadarıyla Yeterlik Kurulu'nun yan dal eğitimleriyle ilgili sıcak bir gündemi yok.

TPD Bülteni: Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Gamze Akçay Oruç: Birkaç şey eklemek isterim: Mecburi hizmet görevim sebebiyle bir eğitim araştırma hastanesinde çalışırken, Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi (KLP) alanındaki deneyiminin daha eksik kalmış olduğunu gördüm. Belki uzmanlık eğitimimi bir ruh ve sinir hastalıkları hastanesinde tamamlamış olmamın etkisi olabilir. Ancak yaşam sürelerinin uzaması, ek tıbbi durumların artması, artan ilaç kullanımları gibi nedenlerle her psikiyatri hekiminin KLP alanında tecrübe edinmeye ihtiyaç duyduğunu düşünüyorum.

Ve son olarak burada tartıştığımız uzmanlık eğitim programı ve uygulamalarının da ülkemizdeki tıp fakültesi eğitim programları, sağlık hizmet sunumu ve uygulamaları gibi sağlık politikaları tarafından belirlendiğini unutmayalım. Geçtiğimiz aylarda İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nün uzmanlık eğitimi veren kurumlara gönderdiği "eğitim saatinin poliklinik hizmetlerini aksatmayacak ve haftalık 1 saati geçmeyecek şekilde düzenlenmesi" yazısı uzmanlık eğitime bakışı göstermesi açısından oldukça manidar diye düşünüyorum. Hekimler olarak ülkemiz sağlık politikalarında söz sahibi olabilmemiz kıymetli. Emegimize ve değerlerimize sahip çıkmalıyız. Derneğimizin bu anlamdaki tutumlarının ve sağlık politikalarına müdahil olma çabasının çok değerli olduğunu düşünüyorum. Teşekkür ederim.

2006'dan Günümüze Türkiye Psikiyatri Derneği Yeterlik Sınavı

Hazırlayan: TPD Yeterlik Sınav Alt Kurulu

Yeterlik kavramı belirli bir alandaki uzmanların *temel bilgi, uygulama becerileri* ve *tutumlarının* yetkinlik ölçütlerini tanımlayan ve değerlendiren bir uğraş alanıdır. Yeterlik aynı zamanda sözü edilen bu çerçevenin *güncellenebilirliği*, *sürekliliğini* ve *yaygınlaşmasını* kapsar. Yeterliğin odağı öncelikle uzmanlar gibi görünse de sürekli mesleki gelişim temelinde uzmanlık öğrencileri de hedef kitlenin önemli bir parçasıdır. Yeterlik yalnızca psikiyatri uzmanlarının bireysel yeterliğini değil, uzmanlık eğitimi veren kurumların standartlarını ve çekirdek eğitim programlarını da görev ve sorumluluk kapsamına alan geniş bir kavram olarak tanımlanabilir.

İngilizcede “board certified” olarak geçen yeterlik kavramı, kişinin mesleğini en güncel ve yüksek profesyonel standartlar çerçevesinde, bunun için gerekli bilgi ve becerilere sahip olarak yürüttüğünü ifade eder. Yeterlik belgesine sahip olmak, yeterli bilgi ve donanımına sahip olmanın yanı sıra, aslında **sürekli mesleki gelişim içerisinde olmanın, yeniliklere açık olmanın ve öğrenmenin devam ettiğinin** bir göstergesidir. Bu bağlamda sınavlar ve yeniden belgelendirmeler ile yürütülen yeterlik süreçlerinin yaygınlaşması ve sürdürülebilir hâle gelmesi, hem psikiyatri uzmanlığında belirli standartların oluşturulmasını destekler, hem de mesleki uygulamalarda tutarlılığı ve kaliteyi artırır.

Dünya genelinde pek çok ülkede uygulamalarını gördüğümüz üzere yeterlik, merkezi olarak düzenlenen sınavlar ile belirlenir ve belgelendirilir. Sınavla alınmış belgenin geçerlik süresi kurumdan kuruma değişkenlik gösterebilir. Örneğin *Türkiye Psikiyatri Derneği* (TPD) Psikiyatri Yeterlik Sınavı için bu süre 10 yıldır. Bu süre dolduğunda başvuru ve mesleki eğitimin sürdürüldüğünün belgelenmesiyle yeniden belgelendirme yapılabilmektedir.

2003 yılında kurulan **TPD Psikiyatri Yeterlik Kurulu**, derneğin bilimsel bir yan kuruluşudur. Görevleri arasında psikiyatri uzmanlık eğitim programının standartlarını oluşturmak, psikiyatri uzmanlarının mesleki bilgi ve uygulama yeterlikleri ile psikiyatri eğitim kurumlarının uzmanlık eğitimi yeterliklerini değerlendirmek, sürekli tıp eğitimi etkinliklerine katılımı özendirmek ve psikiyatri eğitimi niteliğinin yükseltilmesi için kurumlar arası iş birliğini desteklemek yer alır. Psikiyatri Yeterlik Kurulunun çalışmaları *Tıpta Uzmanlık Tüzüğü*, *Türk Tabipleri Birliği Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu Yönergesi* ve *TPD Tüzüğü* ile uyumludur. Bununla birlikte kurul, çalışmalarında *Avrupa Tıp Uzmanları Birliği* (Union Européenne des Médecins Spécialistes – UEMS) ilkeleriyle uyumu gözetir. Kurulun başlıca çalışmalarından olan yeterlik

sınavının hazırlanması ve uygulanması, TPD Yeterlik Sınav Alt Kurulunun sorumluluğundadır.

Türkiye Psikiyatri Derneği Yeterlik Sınavı 2006 yılından bu yana her yıl bir kez uygulanmaktadır. Yeterlik sınavı yazılı ve uygulamalı sınav olmak üzere iki aşamadan oluşur. Adayın temel ve güncel psikiyatri bilgisini ölçmeye yönelik yapılan **yazılı sınav** yılda bir kez düzenlenir ve çoktan seçmeli 100 soru içerir. Sınav süresi 90 dakikadır. Bu sınavda hangi konuda kaç soru sorulacağı, müfredat kurulunun çalışması sonucu oluşturulan konular listesine göre belirlenir ve Türkiye’de tıpta uzmanlık alanında belirleyici olan *Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standartları Belirleme Sistemi* ile *Çekirdek Kuramsal Eğitim Programı* temel alınır. Sınav soruları ülke genelinden öğretim üyeleri tarafından TPD Yeterlik Kurulunca belirlenmiş soru hazırlama kılavuzuna göre hazırlanıp standart bir form aracılığıyla soru bankasına gönderilir. Ardından Sınav Alt Kurulu tarafından teknik yönden değerlendirilerek düzenlenir. Yazılı sınavın geçme notu, her sorunun önceden belirlenmiş zorluk derecesi dikkate alınarak, uluslararası kabul görmüş kriter referanslı standart belirleme yöntemi kullanılarak hesaplanır. 2006-2013 yılları arasında tek merkezde yapılmış olan yazılı sınav, 2014’ten bu yana Türkiye’nin üç büyük şehrinde, Ankara, İstanbul ve İzmir’de gerçekleştirilmektedir. Yazılı sınavın çevrim içi yapılması konusundaki çalışmalar 2024 yılından bu yana sürdürülmekte olup 2025 yılında pilot uygulamanın yapılması planlanmaktadır. Böylelikle sınavın ülke genelinde erişilebilirliğinin, dolayısıyla katılımın artması beklenmektedir. Yeterlik sınavının yazılı bölümüne Türkiye’de çalışmasında herhangi bir engel bulunmayan psikiyatri uzmanları ile uzmanlık eğitiminin son senesinde bulunan uzmanlık öğrencileri başvurabilir. Uygulama sınavına ise yazılı sınavda başarılı olmuş psikiyatri uzmanları başvurabilmektedir.

İkinci aşamada **uygulama sınavı**, diğer bir deyişle *Nesnel Örgün Klinik Sınav* (Objective Structured Clinical Examination – OSCE), yılda bir kez yazılı sınavdan sonra yapılmaktadır. Uygulama sınavına başvurabilmek için adayın yazılı sınavda başarılı olduğu tarihin üzerinden üç yıldan uzun bir süre geçmemiş olması gerekir. Bu sınav gerçek hayata benzer bir ortamda standardize (simüle) hastaların değerlendirildiği altı istasyondan oluşmaktadır. Adaylar uygulama öncesi sınavın uygulama şekli, yönergeler, toplam süre ve her bir durağın süresi konusunda ayrıntılı olarak bilgilendirilir. Sınavın değerlendirme aşaması eş zamanlı olur ve objektif değerlendirme yönergesi üzerinden her türlü olası performansın nasıl puanlandırılacağı önceden belirlenmiştir. Böylelikle standart bir ölçüm sağlanması

hedeflenmektedir. Uygulamalı sınavda adaylar ruhsal muayene yapma, görüşme ve öykü alma becerileri, laboratuvar tetkiklerinin istemi, tanıya yönelik yorumlar, hastaların psikoedğitimi ve yönetimi ile tedavi planının aktarılması ve izlemi yönlerinden, yani *ağırlıklı olarak klinik beceriler açısından* değerlendirilmektedir. Bazı duraklarda görüşme istenmemekte; adli rapor düzenleme, bilimsel makale okuma gibi uzman hekimlerde bulunması gereken beceriler değerlendirilmektedir.

Sınav uygulamasının her iki aşamasından sonra sınavla ilgili geribildirim alınmaktadır. TPD Yeterlik Belgesi hem Türkçe hem de İngilizce düzenlenerek sınavı takip eden TPD Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde sahiplerine takdim edilmektedir. İlk kez düzenlendiği 2006 yılından bu yana Psikiyatri Yeterlik Sınavına katılan 217 psikiyatri uzmanı meslektaşımız Yeterlik Belgesi almaya hak kazanmıştır.

TPD Yeterlik Sınavı'nı deneyimlemiş meslektaşlarımızın sınavla ilgili vurguladığı başlıklar arasında nesnel, yapılandırılmış ve değerlendirmenin standardize olduğu bir sınavda kişinin mesleki açıdan kendisini görmesinin önemli bir fırsat olduğu görüşü öne çıkmaktadır. Mesleki nitelik ve becerilerimiz ile ilgili hem kendi bakış açımızdan hem

de başka bir gözden değerlendirilme şansı sağlaması, TPD tarafından akredite edilme fırsatı ve kendimizi mesleki anlamda yenilememiz, güncellememiz ve sürekli olarak değerlendirmemiz gerektiği ile ilgili bir mesaj veriyor olması bu sınavın değerli yönleri arasında sayılmaktadır. Psikiyatri eğitiminin yalnızca tıpta uzmanlık sürecinde değil, mesleki yaşam boyu devam eden bir süreç olduğu düşünüldüğünde yeterlik sınavlarının yaygınlaştırılması ve sürdürülmesi hem psikiyatristlerin mesleki gelişim motivasyonlarına katkı sağlama hem de ruh sağlığı hizmetleri pratiğini iyileştirme potansiyeli taşımaktadır.

TPD Psikiyatri Yeterlik Sınavı'na giren meslektaşlarımızla yaptığımız röportajları buradan izleyebilirsiniz: <https://psikiyatri.org.tr/menu/221/yeterlik-sinavina-girmis-meslektaşlarımıza-yapilmis-roportajlar>

Tıpta Uzmanlık Öğrencileri Gözünden Psikiyatri Eğitimi

Dosyamızın bu bölümünde Pamukkale Üniversitesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışan Dr. Beyza Akan ile tıpta uzmanlık öğrencilerinin psikiyatri eğitimine dair bakış açısını konuştuk.

Hazırlayan: Şiirnaz Kükürt*

Şiirnaz Kükürt: Psikiyatri eğitimi deniz derya... Bir ucundan tutarken öbürünü kaçırdığımızı hissedebiliyoruz. Her eğitime yetişmek, her kongreye katılmak, her okumayı yapmak imkânsız bir hâl aldı. Her alanda eğitim almak çok zor, tek bir alanda yetkinleşmek daha da zor. Aynı zamanda asistanlık sadece uzmanlık eğitimi değil, bir lisansüstü programı, bu yüzden birer bilim insanı olmak, yenilikleri takip etmek, araştırma yapmak, tez yazmak da gerekiyor. Bugün biraz asistanlık eğitimini, haftada bir saat gibi bir süre ile kısıtlandırılamayacağını konuşmak, senin de düşüncelerini ve katkılarını almak için toplandık. Çok da uzatmadan sözü sana bırakmak istiyorum. Bize vakit ayırdığın için teşekkür ederiz. Seni biraz tanıyabilir miyiz? Nerede asistanlık yapıyorsun, kaçınıcı yılındasın?

Beyza Akan: Ben teşekkür ederim, böylesine değerli bir söyleşide yer almak benim için büyük bir mutluluk. 2022 yılında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi'nde psikiyatri asistanlığına başladım, 2024 Ağustos ayından bu yana Pamukkale Üniversitesi'nde devam ediyorum. Aynı zamanda, 2024 yılı Haziran ayından bu yana Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesi Yürütme Kurulu'nda görev yapan beş eş koordinatörden biri olarak aktif şekilde çalışmalar yürütüyorum. Komite olarak amacımız; Türkiye genelindeki psikiyatri asistanlarının ortak sorunlarına çözüm üretmek, mesleki gelişimlerine katkı sağlamak ve daha kapsayıcı bir eğitim ortamı oluşturmak için çeşitli projeler ve girişimlerde bulunmak. Bu görev hem meslektaş dayanışmasını güçlendirmek hem de

asistan hekimlerin sesi olmak açısından benim için oldukça kıymetli.

Şiirnaz Kükürt: Uzmanlık eğitimin sürecine genel olarak baktığında, psikiyatri eğitimiyle ilgili görüşlerin neler? Sence eğitim programı yeterli mi, geliştirilmesi gereken yönleri var mı?

Beyza Akan: Psikiyatri asistanlığına başladığım ilk günden bu yana, bu mesleğin sadece bilgiyle değil, insanla, empatiyle ve içgörüyü şekillendiğini hissediyorum. Türkiye'de TUKMOS tarafından oluşturulan çekirdek eğitim programı teorik olarak oldukça kapsamlı ve yol gösterici. Ancak uygulamaya geldiğimizde, bu iyi niyetli çerçevenin sahada her zaman aynı kalitede ve standartta karşılık bulmadığını üzülerek görüyorum. Kendi sürecimden örnek verecek olursam; Hatay'da başladığım asistanlığım sırasında, sahada olmanın ne demek olduğunu iliklerime kadar hissettim. Zaman zaman eğitim mi alıyorum yoksa sadece hizmet mi veriyorum diye sorguladığım çok oldu. Eğitim bu tür olağan dışı durumlara karşı esnek ve sürdürülebilir bir yapıya sahip olmalı; ama bu konuda oldukça hazırlıksız olduğumuzu gördüm. Genel olarak birçok kurumda hizmet yükü ağır; teorik eğitimler, süpervizyonlar, vaka tartışmaları çoğu zaman geri plana atılıyor. Bunlar eğitim sürecimizin bel kemiğini oluşturmalı ama ne yazık ki bazen "vakit kalırsa yapılan işler" gibi algılanıyor. Oysa hastaya yaklaşımı belirleyen şey yalnızca klinik deneyim değil, düşünmeyi ve sorgulamayı öğrenmek. Psikiyatri eğitimi büyük bir potansiyele sahip ama bu potansiyelin açığa çıkması için kurumların eğitimi önceliklendirmesi, asgari standartların sağlanması ve geri bildirim mekanizmalarının etkin olması gerekiyor. Çünkü biz sadece unvan almak için değil, nitelikli birer ruh sağlığı profesyoneli olmak için bu yoldayız.

*Dr., Bezmialem Vakıf Üniversitesi, İstanbul

Bazen gecenin bir yarısı serviste sessizce not alırken, bazen bir poliklinik odasında, bir cümlesiyle hayatımda iz bırakan bir hastayla göz göze geldiğimde şunu hep hatırlıyorum: Biz sadece bilgi öğrenmiyoruz, insanı anlamayı öğreniyoruz. Ve bu yolculuk, ancak iyi bir eğitimle anlam kazanıyor.

Şiirnaz Kükürt: Psikoterapi, bağımlılık ya da yeme bozuklukları gibi bazı alanlarda asistanların daha fazla eğitim talep ettiği biliniyor. Senin bu konulardaki deneyimlerin nasıl oldu? Eğitimde özellikle hangi alanların daha güçlü ya da zayıf olduğunu düşünüyorsun?

Beyza Akan: Meslektaşlarımla bu konudaki görüşlerine içtenlikle katılıyorum. Psikiyatri uzmanlık eğitimi sürecinde, özellikle psikoterapi alanında daha yapılandırılmış, uygulamalı ve ulaşılabilir bir eğitime ihtiyaç var. Türkiye Psikiyatri Derneği'nin belirlediği 120 saatlik kuramsal eğitim çoğu zaman yalnızca teoride kalıyor; süpervizyon gibi pratik bileşenler desteklenmiyor. Bu boşluğu doldurmak amacıyla pek çok asistan gibi ben de çeşitli psikoterapi eğitimlerine yöneldim. Ancak bu eğitimlerin büyük kısmına kişisel çabalarla ve belirli ücretler karşılığında ulaşıyoruz. Kurumsal düzeyde sunulan, herkesin eşit şekilde erişebildiği bir psikoterapi eğitim ağı hâlâ tam anlamıyla oluşmuş değil. Yine de umut verici gelişmeler var. Türkiye Psikiyatri Derneği bünyesinde yeniden verilmeye başlanan Bilişsel Davranışçı Terapi ve Psikodinamik Yönelimli Destekleyici Psikoterapi eğitimleri, bu eksikliği bir nebze olsun kapatmaya başladı. Bu tür girişimler, yalnızca bireysel değil, kurumsal sorumluluğun da bir göstergesi bence. Bağımlılık ve yeme bozuklukları gibi özel alanlar, eğitim sürecimizde oldukça sınırlı yer bulabiliyor. Oysa bu hastalık grupları hem sıklıkları hem de karmaşıklıkları göz önünde bulundurulduğunda çok daha fazla dikkate alınmayı hak ediyor. Yeri gelmişken bu vesileyle, 27. Klinik Eğitim Sempozyumu'nda özellikle değinmemiz gerektiğini düşündüğüm bir oturumu da anmak isterim. Asistan Hekim Komitesi ile Cinsellik ve Cinsel Bozukluklar Çalışma Birimi'nin ortak düzenlediği, Münevver Hacıoğlu Yıldırım'ın başkanlığında gerçekleşecek olan "Konuşulmayı Konuşmak: Cinsellik" adlı oturuma katılmak isteyen herkesi bekleriz.

Şiirnaz Kükürt: Psikiyatride de artık ileri düzey uzmanlaşmalar gündemde. İleride yan dal yapmayı düşünüyor musun? Sence mevcut eğitim sistemi bu tür uzmanlaşma hedeflerine ne kadar uygun?

Beyza Akan: Son yıllarda Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi ve Adli Psikiyatri gibi yan dallar gündemde. Bu branşlaşmaların hizmet kalitesini artıracaklarını ve iş yükünü dengeleyeceğini düşünüyorum. Dünyada birçok ülkede psikiyatri, bu ve benzeri yan dallara sahip. Amerika'da olduğu gibi Bağımlılık Psikiyatrisi, Konsültasyon-Liyezon Psikiyatrisi (Psikosomatik Tıp), Adli Psikiyatri ve Yaşlılık Psikiyatrisi gibi alanlarda da uzmanlaşma modelleri örnek alınabilir. Türkiye'de de benzer bir yapılanmanın hayata geçirilmesi hem hasta bakımında uzmanlaşmayı hem de akademik gelişimi destekleyecektir. Kendi adıma, ilerleyen dönemlerde ilgi ve yeteneklerime uygun bir yan dal eğitimine başvurmayı düşünüyorum.

Şiirnaz Kükürt: Asistanlık sonrası mesleki gelişim de çok önemli bir konu. Asistan olarak, uzman olduktan sonra kendini geliştirmeye yönelik planların ya da düşüncelerin var mı? Türkiye Psikiyatri Derneği'nin bu konudaki faaliyetleri hakkında bilgin var mı?

Beyza Akan: Ruh sağlığı alanında uzmanlık eğitimi yalnızca bir başlangıç. Hızla değişen bilgi birikimi, toplumsal dinamikler ve artan hasta ihtiyaçları sürekli gelişimi zorunlu kılıyor. Bu nedenle uzmanlık sonrası dönemde de güncel bilgilerle donanmak, yeni beceriler edinmek istiyorum. TPD'nin sunduğu Açık Eğitim Platformu hem asistanlar hem uzmanlar için değerli bir kaynak. Üstelik, bu platform, pek yakında tüm üyelerimize açık hâle de getirilecek. Bu sayede bilgiyi yaygınlaştırmak ve eşit erişim sağlamak adına çok önemli bir adım atılmış olacak. Yine TPD'nin sunduğu Afetlere Hazırlık ve Müdahale Eğitimleri, yaşadığımız coğrafyada çokça ihtiyaç duyduğumuz bir alana yönelik ve bu yönüyle oldukça kıymetli. Bunun yanında, psikoterapi eğitimlerinin yalnızca asistanlık süresince değil, uzmanlık sonrasında da devam edecek uzun soluklu ve kapsamlı bir süreç olarak planlanması, mesleki niteliğimizi ileriye taşıma konusunda önemli bir fırsat sunuyor. Ben de ilerleyen dönemde bu kaynaklardan maksimum düzeyde yararlanarak, mesleki bilgi ve becerilerimi güncel tutmayı, yeni alanlara yönelmeyi ve nitelikli hizmet sunmayı hedefliyorum.

Şiirnaz Kükürt: Eğitim sürecinde seni en çok motive eden ve en çok yıpratın şey ne oldu? Bu süreçte ilham aldığın bir eğitici ya da paylaşmak istediğin bir deneyim var mı?

Beyza Akan: Beni bu süreçte en çok motive eden şey, bir insanın hayatına gerçekten dokunabildiğimi görmek oldu. Bazen küçücük bir cümleyle birinin yükünü hafifletebildiğimi, bir danışanın gözlerindeki belirsizliği netliğe dönüştürebildiğimi hissetmek... En yıpratıcı dönemim, Hatay'da görev yaptığım dönemde yaşadığımız deprem felaketi oldu. Kitlesel bir travmanın hem doğrudan etkileneni hem de hizmet vereni olmak, tarif etmesi kolay olmayan bir yük getiriyor. Kendi evini, arkadaşlarını, gündelik yaşamını korumaya çalışırken bir yandan travmatize olmuş bireylere destek vermek; duygularını askıya alarak işini sürdürebilmek gerçekten çok zorlayıcıydı. Bu dönemde hem mesleki hem insani anlamda çok şey öğrendim ama bunun bedelinin de ağır olmadığını söyleyemem. İlham aldığım pek çok eğitici, birlikte çalıştığım hoca oldu. Ama içlerinden özellikle birinin, bana "İyi bir psikiyatrist olmak önce iyi bir insan olmaktan geçer." sözü hep yolumu aydınlattı.

Şiirnaz Kükürt: Bazı eğitim kurumları TPD Yeterlik Kurulu tarafından akredite ediliyor. Senin kurumun bu sürece dahil mi? Bu tür bir akreditasyonun eğitim kalitesi açısından etkisi olduğunu düşünüyor musun?

Beyza Akan: İşin açıkçası, şu an görev yaptığım merkez Türkiye Psikiyatri Derneği Yeterlik Kurulu tarafından akredite edilmiş bir merkez değil diye biliyorum. Ancak ilerleyen süreçte bu sürece dâhil olmasını gönülden isterim.

Akreditasyon sadece prestij değil, aynı zamanda eğitimin belli standartlara kavuşması anlamına geliyor. Eğitimde süreklilik ve eşitlik açısından bu tür yapılanmaların yaygınlaşması gerektiğini düşünüyorum. Umarım ilerleyen yıllarda daha fazla kurum bu sürece dâhil olur ve bizler de daha güçlü, daha sistemli bir eğitim modeliyle yolumuza devam ederiz.

Şiirnaz Kükürt: Avrupa ya da başka ülkelerdeki psikiyatri eğitimiyle karşılaştırıldığında Türkiye'deki eğitimi nasıl değerlendiriyorsun? EFPT'de de aktif olduğunu biliyorum. Yurt dışı gözlemlerine ilgili neler söyleyebilirsin?

Beyza Akan: Türkiye'de psikiyatri eğitimi, yıllar içinde önemli gelişmeler gösterse de hâlâ hem içerik hem yapı açısından ilerlemeye açık birçok alan barındırıyor. Elbette ülkemizde bir şeyleri geliştirmek ve değiştirmek adına birçok kıymetli girişim var. Ancak her psikiyatri hekiminin ortak temennisi olan Ruh Sağlığı Yasası hâlâ çıkmadığı sürece, sistemin temel yapı taşlarından biri eksik kalıyor. Bu yasal düzenleme, yalnızca psikiyatri uzmanlarının değil, toplum ruh sağlığının bütüncül şekilde korunması adına da elzem. Yurt dışıyla karşılaştırıldığında ise Türkiye'deki eğitim sisteminin bazı yönlerden güçlü, bazı yönlerden ise eksik olduğunu söyleyebilirim. Örneğin, birçok Avrupa ülkesine kıyasla çekirdek eğitim programımız daha sistematik ve belli bir standarda oturtulmuş durumda. Ancak psikoterapi saatlerinin yetersizliği ve yan dal uzmanlaşması alanındaki eksiklikler, özellikle gelişmiş Batı ülkeleriyle karşılaştırıldığında önemli bir fark yaratıyor. Örneğin Hollanda, Almanya, Fransa gibi ülkelerde psikoterapi eğitimi çok daha yapılandırılmış, süpervizyonu desteklenen ve zorunlu bir bileşen olarak görülüyor. Öte yandan, bazı Doğu Avrupa ülkelerinde psikoterapi neredeyse tamamen gönüllülüğe bırakılmış durumda ve eğitim süreçleri büyük farklılıklar gösterebiliyor. Bu gözlemlerimi daha geniş bir perspektiften değerlendirme fırsatım ise EFPT (European Federation of Psychiatric Trainees) çatısı altında oldu. Şu anda EFPT Adli Psikiyatri Çalışma Grubu'nda başkan yardımcısı olarak görev yapıyorum. Bu rol sayesinde farklı ülkelere onlarca meslektaşımın tanışma, deneyimlerini dinleme ve eğitim modellerini karşılaştırma şansım oldu. Hatta çalışma grubumuzla birlikte, Avrupa ülkelerinde psikiyatri eğitimi ve yan dal uzmanlaşmaları üzerine yürüttüğümüz kapsamlı bir araştırma yaptık ve sonuçlarını EPA 2025'te poster sunumu olarak paylaştık. İlerleyen dönemde ise umuyorum ki bu çalışma ortak bir yayın olarak da bilimsel literatüre katkı sunacak. EFPT'nin her yıl düzenli olarak açtığı değişim (exchange) programı sayesinde, Avrupadaki pek çok farklı ülkede kısa süreli gözlemci olarak bulunmak da mümkün. Kendine uygun bir programa başvuran asistan arkadaşlarımız, başka bir ülkenin sağlık sistemi ve psikiyatri eğitimiyle birebir tanışma, farklı klinik ortamları deneyimleme ve mesleki ağ kurma şansı yakalayabiliyorlar. Bu tür deneyimlerin hem kişisel hem de profesyonel anlamda çok ufuk açıcı olduğunu düşünüyorum ve herkese bu fırsatı değerlendirmelerini gönülden tavsiye ediyorum.

Şiirnaz Kükürt: Eğitim sürecine asistanların daha aktif katılımı sence nasıl sağlanabilir? Eğitim planlamasında söz sahibi olmak ister miydin?

Beyza Akan: Kesinlikle isterdim. Hatta yalnızca istemekle kalmıyorum, bunun bir gereklilik olduğunu da düşünüyorum. Psikiyatri eğitimi, bireyin düşünsel gelişimini, klinik becerilerini ve mesleki kimliğini şekillendiren çok yönlü bir süreç. Asistanlar, eğitimin doğrudan muhatapları olarak planlama süreçlerine aktif olarak katılmalı. Geri bildirim mekanizmalarının düzenli ve şeffaf işlemesi, eğitim kurullarında asistan temsilcilerine yer verilerek ve her kurumun kendi iç dinamiklerine uygun bir şekilde yapılandırılmış "asistan görüşme" toplantılarıyla sağlanabilir. Sadece sorunlar olduğunda değil, iyi işleyen noktaları da birlikte değerlendirerek daha dengeli ve kapsayıcı bir eğitim modeli oluşturmak mümkün. Asistanlar olarak neye ihtiyacımız olduğunu en iyi biz biliyoruz. Hangi konularda eksik kaldığımızı, hangi alanlarda daha çok desteğe ihtiyaç duyduğumuzu ancak sahada birebir yaşayanlar doğru şekilde aktarabilir. Bu sebeple yer aldığım Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesi ve katıldığım EFPT (European Federation of Psychiatric Trainees) gibi platformlar aracılığıyla, asistan temsiliyetinin ne kadar kıymetli olduğunu birinci elden gözlemlene şans buldum. Bu tür yapılar, yalnızca ulusal değil, uluslararası düzeyde de biz asistan hekimlerin sesinin duyulmasını, ihtiyaçların tespit edilmesini ve dayanışmanın güçlenmesini sağlıyor. Sahada çalışan bir asistan olarak bu süreçlere katkı sunabiliyor olmak, benim için oldukça öğretici ve motive edici. Asistanların sürece katılımı, sadece eğitimin niteliğini artırmakla kalmaz; aidiyet hissini, sorumluluk duygusunu ve mesleki motivasyonu da önemli ölçüde besler. Eğitim, yalnızca bize verilen değil; birlikte şekillendirdiğimiz bir süreç olursa gerçek anlamını buluyor bence.

Şiirnaz Kükürt: Son olarak eklemek istediğin bir görüş, öneri ya da paylaşmak istediğin bir deneyimin var mı?

Beyza Akan: Psikiyatri asistanlığı, her gün insan zihnine, duygularına ve acılarına yeniden tanıklık ettiğimiz çok özel bir yolculuk. Bu yolculukta zaman zaman yoruluyoruz, zaman zaman yönümüzü kaybediyoruz ama en küçük bir değişimin bile bir insanın hayatına dokunabildiğini görmek, bize yeniden neden burada olduğumuzu hatırlatıyor. Benim için bu sürecin en kıymetli yanı, yalnız olmadığımızı fark etmek oldu. Aynı kaygıları taşıyan, aynı çabayı gösteren meslektaşlarla yan yana durabildiğimiz her an hem mesleki hem de insani olarak güçlendiğimizi hissediyorum. Bu nedenle birlikte düşünmenin, birlikte üretmenin, birlikte talep etmenin çok kıymetli olduğunu düşünüyorum. Umarım hepimiz hem kendi gelişimimizi destekleyebildiğimiz hem de birbirimize omuz verebildiğimiz bir meslek hayatı sürdürebiliriz. Küçük bir katkı olabildiyse ne mutlu bana.

İşkence ve kötü muamele hiçbir koşulda kabul edilemez!

Demokratik hakları için bir araya gelen yurttaşlarımızın yanındayız!

Değerli meslektaşlarımız,

İçinden geçmekte olduğumuz bu dönemde dayanışmanın, bir aradalığın önemini ve gücünü hep birlikte deneyimliyoruz. Çok sayıda yurttaşımızın anayasal haklarını kullanırken karşı karşıya kaldıkları işkence ve hak ihallerine hep birlikte karşı durmak, toplum sağlığı adına yaşanan bu kötü muamelelerin sebep olduğu ruhsal zorlanmalarda desteğimizi kamuoyuna duyurabilmek adına harekete geçtik. Derneğimiz adına oluşturduğumuz bir çağrı metni ile Türk Psikologlar Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği ve Adli Tıp Uzmanları Derneği ile bir araya geldik. Aşağıda metnimizi sizlerle paylaşıyoruz. Süreçte gerekli hizmet ve desteğin tüm bileşenleri ile organize edilmesi için planlama içinde olduğumuzu saygıyla duyururuz.

Basına ve Kamuoyuna,

Bizler toplum sağlığı ile ilgili meslek dernekleri olarak ülkemiz genelinde büyük şehirler başta olmak üzere, Anayasal haklarını kullanarak gösteri ve protesto eylemi gerçekleştirmek isteyen yurttaşlarımıza yönelik doğrudan şiddet içeren müdahaleleri, insan sağlığına açıkça zarar veren kimyasal içerikli gaz ve sıvıların kontrolsüz kullanılması, insanların hukuksuz kimlik tespiti, gözaltı süreçleri ve bu gözaltılar sırasında kanunda açıkça suç olan eziyet ve kötü muamelelere maruz kaldığı olayları büyük bir endişeyle takip ediyoruz.

Yaşamakta olduğumuz dönemde gerek müdahaleler sırasında gerekse alıkoyma, gözaltı ve adli işlemler sırasında ciddi hak ihlalleri yaşandığı, eziyet ve kötü muamelelere maruz kalındığı bildirilmektedir. Gözaltına alınan kişilerin adli sağlık muayenelerinin sağlık kuruluşlarında, mahremiyet gözetilerek, tam ve eksiksiz yapılması kanuni zorunluluktur. Ayrıca insan sağlığı açısından son derece tehlikeli olan kimyasal içerikli gaz ve sıvı kullanımı, cinsel dokunulmazlığı ihlal eden ve ağır ruhsal zararlar veren çıplak arama gibi insan onurunu zedeleyen ve kabul edilemez uygulamalar derhal sonlandırılmalıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, uluslararası sözleşmeler ve kanunlarımıza göre, yasalar tarafından güvence altına alınmış demokratik hak kullanımı ya da gerekçesi ne olursa olsun herhangi bir eylem sebep gösterilerek insanların ruhsal ve bedensel bütünlüklerine yönelik bilerek ve isteyerek eziyet ve kötü muameleyle maruz bırakılmaları işkence suçu kapsamındadır, insanlığa karşı işlenmiş suçtur ve Türk Ceza Kanunu 94. Maddesine göre zaman aşımı işlemeyecek şekilde ağır hapis cezasını gerektirmektedir. Yaşanılan bu hak ihlallerinin sorumluları tespit edilmeli, işkence ve kötü muamele yapan kişiler ile bu kişilerin suçlarına tanık olmalarına rağmen engel olmayan kamu görevlileri hakkında ivedilikle gerekli adli idari işlemler yapılmalıdır.

Toplum sağlığı için hizmet sunan meslek mensupları olan bizler yaşananların tanıklarıyız. Yasaların bu işkence ve kötü muamelelere karşı tavizsiz uygulanmasının, hak ve özgürlükler açısından güvenli bir ortamın toplumsal iyilik hâli için ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Yetkilileri, toplumun bütünlüğünü, adalet algısını, güvenlik duygusunu yaralayan, gençlerin kendi topraklarında inşa edecekleri geleceğe olan inançlarını sarsan her türlü hukuksuz ve şiddet içeren uygulamalara bir an önce son vermeye çağırıyoruz. Tüm toplumun fiziksel ve ruhsal iyiliği açısından, içinde bulunduğumuz süreçten geleceğe olan umudumuzu büyüterek geçmek adına beden ve ruh sağlığını derinden etkileyen bu tür muameleler sebebiyle ruhsal zorlanma yaşayan yurttaşlarımızdan ihtiyacı olanlara mesleğimiz ve kamusal sorumluluğumuz adına desteğe hazır olduğumuzu kamuoyuna saygıyla duyururuz.

Adli Tıp Uzmanları Derneği
Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği
Türk Psikologlar Derneği
Türkiye Psikiyatri Derneği

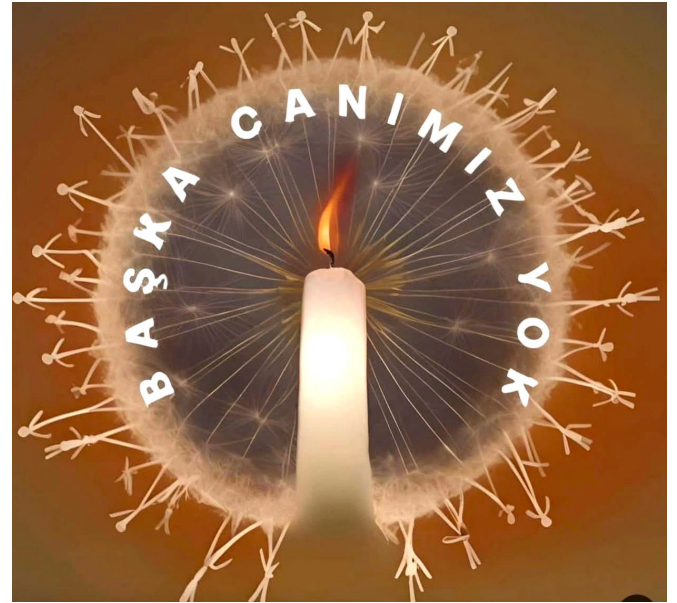
Bolu Kartalkaya Yangın Faciasının Ardından: Hak Arama Mücadelelerinde Meslektaşlarımızın Yanındayız!

Bolu Kartalkaya Grand Kartal Otel'de 21 Ocak 2025 tarihinde gerçekleşen yangın faciasında 78 can kaybedildi. O sabah yangın haberini alır almaz yakınları ile haberleşemeyen pek çok kişi Kartalkaya'ya doğru yola çıktı. Onların arasında oğulları Ömür Kotan'dan haber alamayan Psikiyatrist Doç. Dr. Zeynep Kotan ve Prof. Dr. Vahap Ozan Kotan da vardı. Aynı gün öğleden sonra oğullarını bu faciada kaybettiklerini öğrendiler. Bu acı durum hızla tümü psikiyatristlerden oluşan meslektaşları arasında paylaşıldı. Olaydan hemen 2 gün sonra 23.01.2025 tarihinde "Birlikte başka ne yapabiliriz?" adı ile bir iletişim grubu kuruldu ve konuya duyarlı kişilerin de katılımı ile grup genişledi. Bu geniş grubun yoluna "Başka Ömür Yok" adı ile devam etmesi uygun bulundu. Ömür Kotan'ın aile bireylerinin de katıldığı bir Zoom toplantısı 27.01.2025 tarihinde yapıldı. Bu toplantıda grup tarafından sürecin aktif olarak takip edilmesine ve olayın kamuoyu gündeminde tutulması için bir yol haritası oluşturulmasına karar verildi. Bu amaçla çalışmalar sürerken aynı faciada kaybedilen 78 canımızın ve ailelerinin de desteklenmesi gerekliliği fikri ortaya çıktı ve bu fikir topluluk tarafından kabul gördü. Ayrıca yaşanan elim durumun tekrar etmemesi adına ve gelecekte her yönden güvenli yaşam koşullarının sağlanması için yapabileceklerin olduğu, olması gerektiği düşünüldü. Bu nedenle oluşumun adı **Başka Canımız Yok** olarak benimsendi. Topluluk amaçları aşağıdaki maddelerde toplandı:

1. Sürecin etkin izlenmesini sağlamak
2. Farkındalık yaratmak
3. Adalet talebini canlı tutmak
4. Toplumsal hafızayı ayakta tutmak
5. Yaşam hakkını savunmak
6. Güvenli gelecek talebine katkıda bulunmak

Bu amaçları gerçekleştirme sürecimizde yapacağımız aktiviteler için aşağıdaki prensipler benimsendi.

1. Gerçeklere dayanmak
2. Adalet odaklı olmak
3. Kapsayıcı olmak

4. Bağımsız ve şeffaf olmak
5. Politize olmamak
6. Hukuki süreçlerle ilgili spekülasyon paylaşımlardan kaçınmak
7. İnsanları değersizleştirme denemelerine karşı durmak
8. Ayrıştırıcı, nefrete dayalı, öfkeli, doğrudan itham edici dil kullanmamak

İsim, amaç ve prensiplerin belirlenmesinin ardından 27.01.2025 tarihinde **#baskacanimizyok** adı ile Instagram, 28.01.2025 tarihinde X, ardından da Instagram ile senkronize Facebook hesapları açıldı. Sosyal medya platformları yanı sıra medya, hukuki süreçleri izleme, sivil toplum kuruluşları ile ilişkiler, ruhsal destek, anma etkinlikleri, yaşam hakkı-travma sempozyumu grupları oluşturuldu.

Ali Algın Köşkdere

Başka Canımız Yok Platformu

Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi Sempozyumu

TOBB ETÜ Tıp Fakültesi Ana Bilim Dalı ve TOBB ETÜ Psikiyatri Topluluğu iş birliği ve Türkiye Psikiyatri Derneğinin desteğiyle 11-12 Ocak 2025 tarihinde Ankara'da düzenlenen Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi Sempozyumu hakkında Sempozyum Başkanı Dr. Gamze Gürcan ile konuştuk.

TPD Bülteni: Öncelikle değerli vaktinizi bizimle söyleşi yapmaya ayırdığınız için TPD Bülteni adına çok teşekkür ederiz. Okurlarımız için kendinizi tanıtabilir misiniz?

Gamze Gürcan: Söyleşiye nazik davetiniz için ben teşekkür ederim. Halen TOBB ETÜ Tıp Fakültesi'nde Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı olarak çalışmaktayım. Üniversiteyi Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okudum, ihtisasımı yine Hacettepe Üniversitesi Erişkin Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü'nde tamamladım. Mecburi hizmetimi tamamladıktan sonra Hacettepe Üniversitesi Konsültasyon ve Liyezon Psikiyatrisi Yüksek Lisansı Programı'na başladım, 2022 yılında tamamladım. Şubat 2022 tarihinden bu yana TOBB ETÜ Tıp Fakültesi'nde çalışmaya başladım, çalışmalarım burada devam ediyor. Burada Tıp Tarihi ve Etik Bölümü ile birlikte psikiyatri etiği konularında çalışmalarımız oldu. Bu yıl üçüncüsü yapılacak olan TOBB ETÜ Tıp Öğrenci Kongrelerini düzenliyorum. Üniversitede psikiyatri öğrenci topluluğuna (TEPT) akademik danışmanlık yapmaktayım, sempozyumu da bu ekiple düzenledik. Öğrencilerle çalışmayı ve tıp öğrencilerinin eğitimi üzerine kafa yormayı mesleğimin keyifli uğraşları olarak sayabilirim.

TPD Bülteni: Konsültasyon ve Liyezon Psikiyatrisi Sempozyumu, TOBB ETÜ Tıp Fakültesi Ana Bilim Dalı ve TOBB ETÜ Psikiyatri Topluluğu iş birliği ve Türkiye Psikiyatri Derneğinin desteğiyle 11-12 Ocak 2025 tarihinde Ankara'da düzenlendi. Sempozyum başkanı olarak sempozyumun hazırlık ve organizasyon sürecinden bizlere bahsedebilir misiniz?

Gamze Gürcan: 2024-2025 yılında psikiyatri alanında çalışmaya hevesli öğrencilerimizle TOBB ETÜ Psikiyatri Topluluğu'nu kurmuştuk. Yılın başında kendimize bir çalışma takvimi hazırlamıştık. Atölyeler, eğitimler, sosyal etkinliklerin yanında psikiyatri alanında bir sempozyum düzenlemeyi de istiyorduk. Öğrencilerle yaptığımız bir toplantıda 2018 yılından bu yana KLP sempozyumlarının düzenlenemediğinden bahsettim. Fakat bunun önemli bir toplantı olduğunu, üstlenecek işek çok çalışmamız gerektiğini, zorlukların olabileceğini de belirttim. Öğrencilerimiz alanda değerli ve çok kişinin faydalanacağı bir sempozyum düzenlemeye istekli olduklarını, gerekli sorumlulukları alabileceklerini belirttiler ve bunun üzerine konuyu ilk önce Dekanımız Sayın Nejat Akar'a açtım. Her zaman olduğu gibi desteğini eksik etmedi,

Nejat Hoca'yla çalıştığım için ve dekanımız olduğu için kendimi çok şanslı sayıyorum. Fakülte yönetiminden onay aldıktan sonra KLP Çalışma Birimi Koordinatörü sevgili Dursun Hakan Delibaş'a sempozyum fikrini söyledim, onun da desteğiyle çalışma birimi üyeleriyle konuştuk. Değerli hocalarımızdan, çalışma birimi üyelerinden yoğun desteği görünce biz de çalışmalarımıza başladık. 18 Ekim tarihydi sempozyum kararı almamız, 3 aylık bir sürede firma vs desteği de almadan hazırlıklarımızı tamamladık. İlk etapta bilimsel programın taslağını belirledik, teknik, iletişim, tasarım gibi konuları topluluğumuz organize etti, maddi desteği de topluluk kanalıyla üniversitemiz sağladı. Aslında üniversitemiz etrafında tam bir imece usulü çalıştık diyebilirim, yemekleri hastane sağladı örneğin. Türk Psikiyatri Derneği'ne başvurumuzu yaptık ve sempozyumumuz TPD tarafından desteklenen bilimsel toplantılar arasında yer aldı. Organizasyonla ilgili en önemli takdiri öğrencilerimiz hak etti diyebilirim.

TPD Bülteni: Sempozyumun gerek ücretsiz olması, gerekse hem yüz yüze, hem de çevrim içi katılım fırsatı sunması Türkiye'nin pek çok bölgesinden meslektaşımızın katılımı için önemli bir avantaj sağladı. Bu bağlamda KLP Sempozyumu'na dair nasıl geribildirimler aldınız? Bundan sonraki süreçte bu alanda planladığınız başka etkinlikler de var mı?

Gamze Gürcan: Konsültasyon ve Liyezon Psikiyatrisi Sempozyumu yüz yüze ve çevrimiçi seçenekleriyle hibrid olarak düzenlendi. Kayıt kontenjanı üç gün içinde kayıt tarihi sonlanmadan dolmuştu, yüz yüze 250, çevrimiçi 300 kişilik kontenjan planlamıştık. Kayıt verilerine baktığımızda yüz yüze katılım için kayıt yaptıranların %50'si psikiyatri asistan hekimi, %18'i psikiyatri uzman hekimi, %14'ü tıp fakültesi öğrencisi, %7'si psikiyatri hemşiresi, kalanlar ise psikolog, sosyal hizmet uzmanı, diğer branşlarda çalışan asistan ve

uzman hekimlerdi. Çevrimiçi katılım için kayıt yaptıranların %53'ünün psikiyatri asistan hekimi, %31'inin psikiyatri uzman hekimi, %8'inin de tıp fakültesi öğrencisi olduğu saptandı. Yüz yüze katılım için kayıt yaptıranların üçte birinin Ankara dışından başvurmuştu. Aslında sempozyuma olan yoğun talep sağlık alanında çalışanların, bu alan ile ilgili eğitim ihtiyacını açık bir şekilde göstermekteydi. Sempozyum sonrası geribildirimler oldukça olumluydu. Toplantının sonunda bir çalıştay yaptık ve bu alanda neler yapılabilir üzerinde tartışmalar oldu, daha sonra çalıştay raporunu derneğe sunduk. Sempozyumların nasıl devam edeceği, bu alanda basılan kitabın revizyonu, alanla ilgili bir derginin oluşturulması ve yan dal sürecini yönetmek için bir komisyon kurulması gibi hususlarda kararlar alındı, bu yönde kurulan alt komisyonlar çalışmalarına devam ediyor.

TPD Bülteni: Türkiye'de Konsültasyon-Liyezon Psikiyatrisi alanındaki çalışmaların başlıcaları nelerdir? Sempozyum bu çalışmalara dair ne tür kazanımlar sağlayabilir?

Gamze Gürcan: Bilindiği üzere konsültasyon liyezon psikiyatrisi genel tıbbi durumlara eşlik eden psikiyatrik sorunların tanınması ve tedavisinin düzenlenmesi ile ilgili konularda çalışmalar yapan bir disiplin. KLP tıbbin diğer dallarıyla psikiyatrinin kesiştiği bir noktada, hastaya biyopsikososyal bütünlük içinde yaklaşmayı hedefliyor. Psiko-onkoloji, nöro-psikiyatri, psikodermatoloji, transplantasyon psikiyatrisi, obstetrik psikiyatri, ağrı yönetimi, obezite cerrahisi gibi bir çok dahili ve cerrahi bilimler KLP'nin çalışma alanları olarak sıralanabilir. Türkiye'de birçok kurumda KLP bilim dalı, KLP birimleri, yüksek lisans programları bulunmakta. Alanın akademik kimliğinin oluşturulması için devam eden birbirinden ayrı çalışmalar ve çabaların bu sempozyum ile tekrar ortak bir sese dönüştüğünü düşünmekteyim.

TPD Bülteni: Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Gamze Gürçan: KLP Yan Dal Komisyonu olarak tekrar Sağlık Bakanlığı'na bir rapor sunmayı planlıyoruz. Yan dal yetkisinin verilmesi ile tüm uzmanlık alanlarındaki hekim, hemşire, sosyal hizmet uzmanı, klinik psikologların eğitimine ve sağlık hizmetlerinin kalitesine olumlu yönde etkiler yapacağını ümit ediyoruz. Alanın akademik yapılanması ve kurumsal kimliğinin oluşturulması için sadece ruh sağlığı çalışanları değil hastayı beden-ruh bütünlüğü içinde anlamayı ilke edinmiş bütün sağlık çalışanları gayret göstermeli diye düşünüyorum. Bu nedenle alanla ilgili farkındalık oluşturmanın son derece önemli faydalar sağlayacağını ve

bu söyleşinin de bu nedenle oldukça önemli olduğunu düşünmekteyim.

9. Psikiyatri Kış Okulu

Psikiyatri Kış Okulu'nun dokuzuncusu, "Kötülük Yükselirken" temasıyla 21-23 Mart 2025 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. Üç gün süren etkinlikte psikiyatri, psikoloji, sosyoloji, felsefe, hukuk ve gazetecilik gibi çeşitli alanlardan gelen bilim insanları bir araya geldiler. 200'ü aşkın katılımcının yer aldığı program, disiplinler arası bir tartışma zemini sundu.

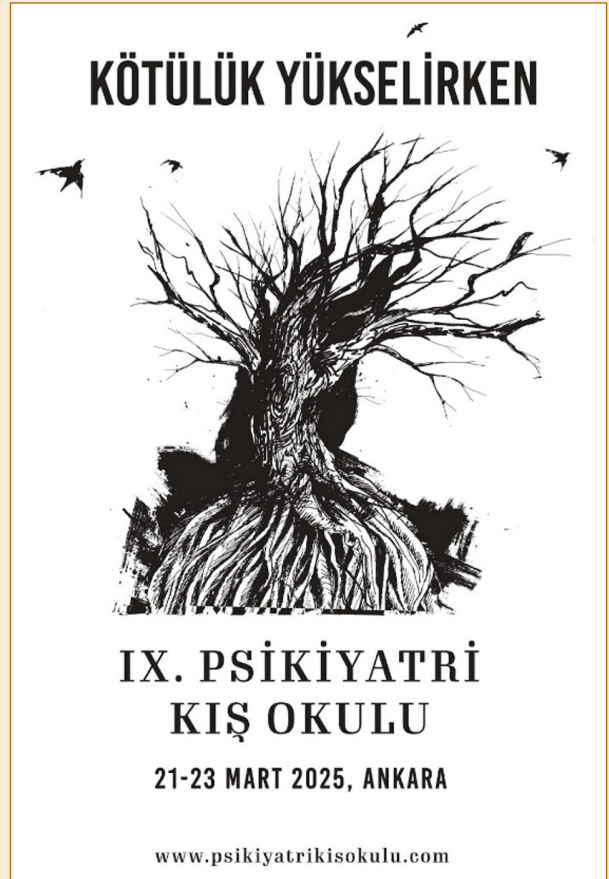
Program, psikodrama teknikleriyle yapılan tanışma ve karşılaşma çalışmasıyla başladı. Ardından kötülük kavramı; biyolojik, evrimsel, toplumsal, siyasal, etik ve kültürel boyutlarıyla ele alındı. Yeni aşırı sağ hareketlerden çeteciliğe, politik teolojiden radikal kötülük kavramına, insan haklarından toplumsal cinsiyet ve yoksulluk gibi başlıklara uzanan oturumlarda çok yönlü tartışmalar yürütüldü. Pandemideki eşitsiz ölümler, deprem deneyimleri, flört şiddeti ve medya temsilleri gibi güncel konular da değerlendirilen başlıklar arasındaydı.

Sosyodrama oturumları ve grup çalışmaları, katılımcılar arasında etkileşim ve ortak düşünme alanı yarattı. Program süresince güncel etik sorulara, psikiyatride karşılaşılan sınır durumlara ve mesleki sorumluluklara dair değerlendirmelere de yer verildi.

Gelenekselleşen gala yemeği, yoğun geçen oturumlara kısa bir ara ve buluşma fırsatı sundu. Bizi hem düşündüren hem de güçlendiren bir okulun ardından, bu programın hazırlanmasında emeği geçen düzenleme ekibine, katkılarıyla tartışmaları mümkün kılan konuşmacılara ve programa katılım sağlayarak içeriği zenginleştiren tüm katılımcılara teşekkür ederiz.

Dayanışmayla

Psikiyatri Kış Okulu adına
Nur Temizkan
Gazi Üniversitesi

Türkiye Psikiyatri Derneği ve Hak Savunucusu Dernekler Arası İş Birliği

Özgürlüğe Dair

Yasemin Şenyurt*

Özgürlük benim için Mavi At...

Özgürlük benim için iyileşme...

Özgürlük kendimi bildim bileli ilgimi çekti.

Jean Paul Sartre'ın Özgürlüğün Yolları'nı okumak ise bu kavramla olan ilişkiyi derinleştirdi.

Lisans yıllarında bir dönem boyunca işlediğimiz Varoluşçuluk dersi benim eğitime bakışımı ve yaşama bakışımı kökten değiştirdi. O derste hocamız Sartre'ın Sinekler oyununu, Nietzsche'nin Deccal'ini, Kierkegaard'ın Korku ve Titreme'sini, Albert Camus'nun Yabancı eserini sınıfta tartışacağımızı söylemişti. Sınıfta kitabı tartıştığımız saatler, kitaplarla ilgili denemeler yazdığımız süreç bambaşka bir eğitimi müjdeliyordu.

Her an kararlar veriyor ve yaşamımızı şekillendiriyoruz. Bu düşüncemi kabul etmeyenler olacağını, her şeyin zorunluluktan ibaret olduğunu düşünenler olduğunu biliyorum. Özgürlüğü ve ona eşlik eden sorumluluğu yok sayan, küçümseyen, görmezden gelen kişilerin düşüncelerini anlamak istiyorum ama anlayamıyorum. Sorumluluk almadan özgür olduğunu iddia edenleri de anlayamıyorum.

Her an kararlar verip her an seçimler yapıyoruz. Bu seçimlerimizi bile isteye yapmadığımızı söyleyenlerin nedenleri farklı farklı olabiliyor. Felsefe özgür irade problemini tartışıyor. Yaşamımda bu problemin yanıtını, yankılarını ve beni yaratıcılıkla buluşturmasını hep kutladım, hep kutlayacağım.

Bir gün bir hastalık nedeniyle ne olduğumu ne yaptığımı bilemez bir hâlde sokakta dolaşırken ezberimdeki numarayı arayıp kardeşime ulaştığımda şizofreni beni çepeçevre sarmıştı. Günler, aylar boyunca sessizliği seçtim. Yıllar sonra anlıyorum ki o sessizlik Munch'un Çığlık'ı gibiydi. Gerçekten beni duyabilecek bir insanı aradığım yardım çılgılığı...

Beni duyan insanın sorularına uzun süre cevap vermemişken onun bir sorusu içimde iki seçenek belirlediğini görmemi sağladı. O ana kadar bu seçenek hiç ortada yoktu. Soruya cevap vermek ya da vermemek...

İçimdeki ses güçlü bir şekilde cevap verme seçeneğini değerlendirmemi istiyordu ve çok gecikmeden cevap verdim. O cevap zamanla diyaloga dönüştü.

Özgürlük ve sorumluluk kavramları birbirini tamamlıyor. Onlarla birlikte düşünülmesi gereken bir başka kavram: Pişmanlık. Yıllar içinde pişmanlığı çok az deneyimledim. Bunun en önemli nedenini Nietzsche'nin bengi dönüş düşüncesini benimsemiş olmamda buluyorum. Eğer yaşam ve tercihlerimiz bir seferlik değil de sonsuz kez tekrar edecekse ben bu kararı ve kararın getireceklerini sonsuz kez istiyor muyum sorusu...

Bazı olaylar insanların zorunluluklar içinde kaldığını, eli kolu bağlanmış olduğunu hissettiriyor. O zorunlulukları çoğumuz

biliyor ve deneyimliyoruz. O zorunluluğu nasıl ele aldığımız ise bize özgü bir sorun; başka bir ifadeyle yine yeniden olanaklar denizi... Zorunluluğu görmek, onu ele almak, onu dönüştürmek olanaklı.

Varoluşçulara göre dünyadaki diğer şeylerin özü bellidir; var olmadan önce. İnsanın ise belirli bir özü yoktur. O var olur, seçimler yapar, özünü yaratır. Kendi özümüzü yaratma düşüncesi bana güzel ve korkunç geliyor. Bir yanıla korkunç, doğru... Bir yanıla güzel, hayat kadar güzel...

Bütün her şey zorunluluklardan ibaretse ve seçmek gibi bir şansın yoksa yaşamın amacı ve anlamı nereye saklanmıştı?

Bu hayat bir kitapsa ya da biz onun kitap olduğunu düşünüyorsak sürekli onu okumaya çalışıyoruz. Okumak bizden dikkat ve ilgi istiyor. Bu hayat bir kitap değil de bir defter ise onu yazmak gerekiyor. Hayatımızı yazmak için yine ilgi, yine dikkat gerekiyor ve okumaktan farklı olarak kendimizi olmamız gerekiyor. Hayatı yazmak bizden kendimizi istiyor.

Özgürlük yolculuğunda Viktor Frankl, Rollo May, Fromm, Sartre ve Rogers bana eşlik ettiler...

Özgürlük bazen korkunç görünüyor...

İnsan başkaları ile birlikte yaşar ve bu birlikte yaşama durumu bazen insanın kendisi olmasının önüne sayısız engel çıkarır. İnsan kendisi olmak için mücadelesinde uyumlu olmak uğruna yenilgilerle karşılaşır. Bazen tek başına olma hissi uçurumu andırır. İnsan koşu koşu geri döner ve kendisinden uzaklaşır. Dışlanmamak, beğenilmek, uyumlu olmak daha önemli bulunmuştur. Bazen de tam tersi olur. Kendimizi gerçekleştirmeyi seçeriz.

Fromm'un Özgürlükten Kaçış kitabını anlatmak için başladığım bu yazı özgürlüğe bakışımı anlatan farklı bir yazı oldu. Pişman mıyım? Kesinlikle hayır...

Adorno'da Bireyin Özgürleşme Olanğı tezini bitirmedim. Tez yarıda kalınca başka bir yolculuğa başladım. Şu anda felsefe öğretmeniyim. Yaşamın bizi şekillendirme gücü olduğunu kabul etmekle beraber bizim sadece okur olduğumuzu, sadece seyreden varlıklar olduğumuzu reddediyorum.

*Şizofreni Dernekleri Federasyonu Üyesi

TPD Çalışma Birimlerinden

Duygudurum Bozuklukları Çalışma Birimi

Türkiye Psikiyatri Derneği'nin (TPD) çalışma birimi organizasyonlarından olan Duygudurum Bozuklukları Çalışma Birimi bipolar bozukluk ve depresif bozukluklar alanlarında çalışan psikiyatristlerin bir araya geldikleri bir çalışma birimidir. Topluluğun Türkiye'nin her yerinden üyesi bulunmaktadır. 300'den fazla aktif üyesiyle çalışma birimleri arasında en etkin ve aktif birimlerden biridir. Derneğimiz adına yapılmış birçok çalışma camiamıza katkı sunmuştur. Çalışma birimi üyeleri tarafından organize edilmiş duygudurum bozuklukları alanında basılmış onlarca kitap ve eser yayımlanmıştır. Bu platform altında birçok araştırma ve makale hazırlanmıştır. Güncel gelişmelerin takip edilmesi ve mesleki uygulamalarımıza adapte edilmesi amacıyla alanda uzmanlığı olan üyelerin katkılarıyla eğitim faaliyetleri ve toplantılar düzenlenmektedir. Türkiye Psikiyatri Derneği yayınlarında Duygudurum Çalışma Birimi tarafından yayına hazırlanmış çok sayıda kitap bulunmaktadır. Bu kitaplar arasında sağaltım kılavuzları, psikoeğitim, psikofarmakoloji ve psikoterapilerle ilgili eserler bulunmaktadır. Yine Psikiyatri Derneği tarafından yayımlanmakta olan Psikiyatride Güncel adlı dergide birçok sayı Duygudurum

Çalışma Birimi üyeleri tarafından yayına hazırlanmıştır. TPD tarafından düzenlenen toplantılarda kurslar ve paneller düzenlenmektedir. Böylece meslek örgütümüzde eğitim ve araştırma faaliyetlerinin yaygınlaşması ve ülkemiz psikiyatrisinde ilerlemeye katkı sunmaktadır. Yasal mevzuat ve sağlık sisteminin işleyişi takip edilerek geri bildirimler sağlanmaktadır. Sağlık hizmetlerinde duygudurum bozuklukları alanında ihtiyaçların belirlenmesi, ortaya çıkan aksamaların hızla giderilmesine ve sağlık hizmet standartlarının geliştirilmesine katkı sağlanmaktadır. Alanda çalışan psikiyatri uzmanlarının katılımıyla aktif çalışma ve tartışma ortamları oluşturulmakta, böylece meslek erbabının dayanışma içinde kalmasına vesile olmaktadır. Sonuç olarak Duygudurum Çalışma Birimi TPD bünyesinde faaliyet gösteren aktif bir çalışma birimidir ve halen devam etmekte olan çok sayıda etkinlik bulunmaktadır. TPD Duygudurum Çalışma Birimi meslektaşlarla birlikte, ilişkili olunan ulusal ve uluslararası derneklerle dayanışma içinde mesleki uygulamaların geliştirilmesi için çalışmalar yapmaktadır.

**Duygudurum Bozuklukları Çalışma Birimi
Koordinatörlüğü**

Aklımızda Kalanlardan: **Bir Kitap**

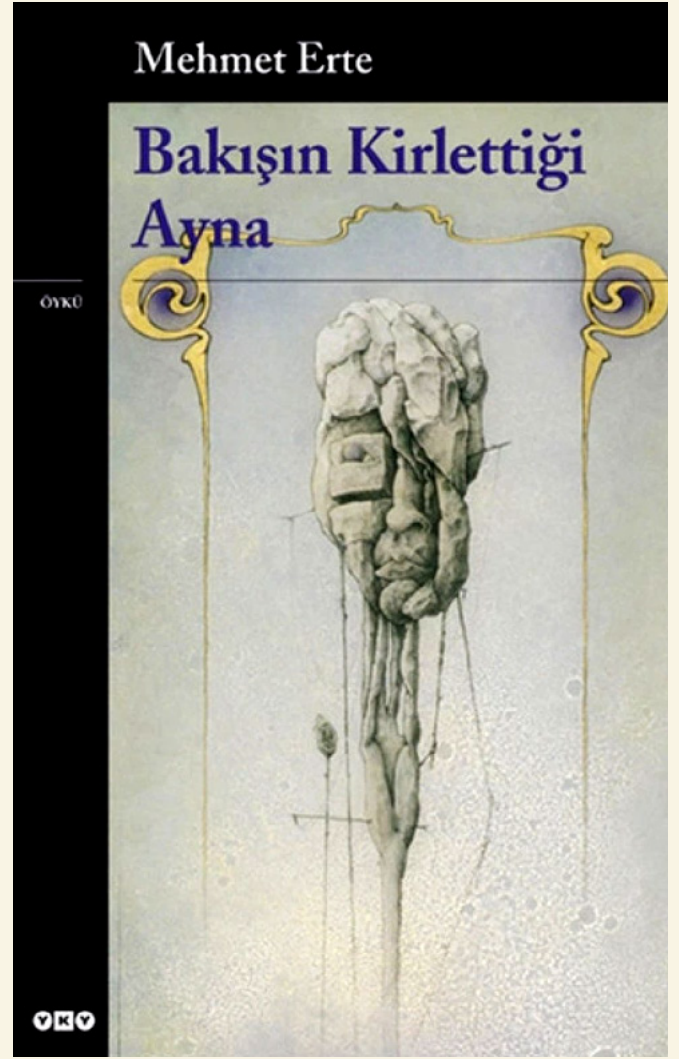
Bakışın Kuşattığı Benliğin Peşinde Mehmet Erte Öyküleri

Yusuf Dökmen*

Görmek, basit bir iş. Gözlerimizi açıp dünyayı görmemiz kadar doğal bir şey yok. Peki ya bakmak, dünya ile bakışmak? Bakışlarımız da bir şekilde görme eylemiyle ilişkili ama ondan farklı gibi. Freud'un mektuplarında arkadaşına biraz yakınlıkla bahsettiği, keşfedilmeye direnen bir "ara krallık" vardır: Biyolojik olan ile ruhsal olanın arasında kalan, her keşif girişimine rağmen hâlâ bir gizem olarak duran bir ara bölge. Freud bu bölgeye "dürtü" kavramı ile işaret eder. Dürtü, tam olarak burada yer alır ne pür insan ruhsallığına aittir ne de biyolojik temellerden bağımsızdır. Görme de benzer bir şekilde, biyolojik bir süreç iken bakış, toplumsal ve kültürel olarak şekillenen bir ruhsallık barındırır. Eğer klasik düalizm ile düşünecek olursak, bakış maddi olmaktan çok anlamsaldır ve bakışlarımız bu "ara krallığın" topraklarında gezinir. Bu topraklarda dolaşan yazarlardan birisinin eşliğinde zihnimde oluşan bazı çağrışımlardan bahsetmek istiyorum.

Mehmet Erte, edebiyatında kendini gerçekleştirmenin imkansızlığı temasına odaklanan, var oluşu bitimsiz bir oluş süreci olarak gören bir yazar. Erte, metinlerinde bireyin iç çatışmalarını, varoluşsal kaygılarını ve kimliğin kırılmasını işliyor. Özellikle Bakışın Kırlettiği Ayna adlı öykü kitabında, Lacan'ın ayna evresi ve ötekinin bakışı bağlamında ele alınabilecek güçlü psikanalitik öğeler bulunur. Benlik algısının, bir yansımadan ibaret olduğu fikri, öyküleri boyunca tekrarlar. Özne, kendini tanıma arayışında, bir aynaya bakar gibi ötekinin gözlerine baksa da her seferinde kendi benliğini parçalanmış bir şekilde görmeye mahkûmdur. Erte'nin öykülerinin psikanalitik çağrılımları ile benlik ve ötekinin bakışı arasındaki gerilime biraz daha yakından bakabiliriz.

Bakışın Kırlettiği Ayna'da, özne oluşun türlü türlü problemlerinin peşinde koşturuyoruz: öznenin epistemolojik konumu, öznenin sürekliliği problemi, öteki zihinlerin varlığı problemi, empatinin imkânı sorunu, köle-efendi diyalektiği, bilinç dışı ve özgür irade çelişkisi... Yazar, karakterler ve okuyucu olarak biz, hep birlikte koşturuyoruz. Arka kapak yazısında değinildiği gibi okuyucu ile uğraşan ve onu rahatsız eden bir üslubu var Mehmet Erte'nin. Dolayısıyla hep

birlikte, didişe didişe, kızara bozara ve çoğunlukla da istemeye istemeye... Yazarın bir röportajında bahsettiği gibi, öznenin problematik yapısını ele alan bir edebiyata maruz kalmak okuyucu için her zaman gönül rahatlığıyla kabul edilebilir değildir. Özne miyim değil miyim? Ben neyim? Yazarımız, karakterlerimiz ve okuyucu olarak hep birlikte kendimizi ve birbirimizi gözlemleyerek ilerliyoruz. Nafile bir çaba içinde, özne oluşumuzu tamamlayacak bir ayna arıyoruz ve bir yandan da birbirimizin bakışlarıyla kuşatılıyoruz denebilir.

Ayna çok güçlü bir metafor ve öykülerde tekrar tekrar karşımıza çıkıyor. Öykülerini yazdığı dönemde Merleau Ponty ve Freud okuduğunu ancak o dönemde Lacan okumadığını söyleyen Erte, sonraki geri dönüşlerinde, Aynayı Kırleten Bakışta Lacancı öğeler görülebileceğini söyler. Bu açıdan Lacan'ın ayna evresi kavramı bu öykülerle birlikte düşünülebilir. Lacan'ın ayna evresi kısaca, bebeğin 6-18 aylık dönemde aynada kendi yansımasıyla karşılaştığı ve "benlik" algısını oluşturduğunu ancak bu eksiksiz benlik algısının esasen bir yanılsama olduğunu açıklamaya çalışır. Çünkü başlangıçta bebek aynadaki tam ve bütün bir görüntüsü ile özdeşleşir. Bebeğin aynada gördüğü imge, ona bütünlük hissi verse de bu aslında eksik ve bölünmüş benliğinin üstünü örten bir yanılsamadır. Bu evre, bireyin kendini başkalarının gözünden

*Dr., Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Psikiyatri Kliniği

algılamaya başlaması ve benlik inşasının dil, toplum ve ötekinin bakışıyla şekillenmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bakışın Kırlettiği Ayna isimli öyküde ötekinin bakışının ve dilin şekillendirici etkisinin en açık ifadeleriyle karşılaşırız. Küçük bir oğlan çocuğu klozetin başındadır ve arkasında annesi ellerini yıkayıp yıkamadığını kontrol etmek için beklemektedir. Annesi çabuk olmasını söyler, çocuksa içinden aynı sözleri, “Hadi, hadi” diye tekrar eder. Ve anlatıcı, çocuğun tuvaletin aynasına baktığı anda kendisini doğrudan göremediğini anlatır: “Ellerini yıkarken aynada kendi yüzünü bulamazdı, kapı ağzındaki annesinin gözleri doldururdu tüm aynayı.” Daha sonra Ödipal süreçte annenin bakışlarının bir başkasına yöneldiğini fark eden çocuğun bu bakışın eksikliği ile girdiği ilişki çok daha karmaşıktır ve öykülerde bir türlü birbirleri ile göz göze gelemeyen insanların yaşadığı kafa karışıklığında bu karmaşayı biz de hissederiz.

Mehmet Erte’nin öyküleri, bireyin özgür iradeye sahip, kendi kendinin efendisi olan bir özne olduğu fikrini sürekli olarak sarsar. Onun dünyasında, kim olduğumuza, neyi arzuladığımıza ve nasıl hareket ettiğimize karar veren şey, sandığımız gibi bilinçli tercihlerimiz değildir. Bilinç dışı, toplum, dil, aile ya da belki de yalnızca bir “gazoz kapağı” bizi şekillendiren, yönlendiren ve bazen farkında bile olmadan boyun eğdiğimiz güçlerdir. Gazoz Kapağı adlı öyküsünde Erte, bir

...Yazarın bir röportajında bahsettiği gibi, öznenin problematik yapısını ele alan bir edebiyata maruz kalmak okuyucu için her zaman gönül rahatlığıyla kabul edilebilir değildir. Özne miyim değil miyim? Ben neyim? Yazarımız, karakterlerimiz ve okuyucu olarak hep birlikte kendimizi ve birbirimizi gözlemleyerek ilerliyoruz. Nafle bir çaba içinde, özne oluşumuzu tamamlayacak bir ayna arıyoruz ve bir yandan da birbirimizin bakışlarıyla kuşatılıyoruz denebilir.

...

irade eksikliğinin hayatımızın her yerine sızmış hâlde varlığını sürdürdüğünü anlatır: “Gazoz kapağı önde, ben arkada gidiyorduk... Ben gazoz kapağının peşinden gidiyordum. Onu götüren kuvvetin bana ait olduğunu söyleyemem.” Erte, irademize ve bireysel kontrolümüze güvenme ihtiyacı olan bizleri sarsar ve sitem eder: “İradenize o kadar çok güvenenler, sizi ne yapmalı?” İrade, gerçekten bizim mi, yoksa bizi aşan güçlerin yönlendirdiği bir yanılsama mı? Erte, karakterlerini, okuyucusunu tekrar tekrar kendisini bu sorularla yüzleşmeye zorlayarak, özgürlüğümüzün sınırlarını yeniden düşünmeye davet eder.

Mehmet Erte bu öykülerde psikanalizdekine benzer şekilde öznenin ancak ruhsallığın parçalanmış yapısının içinde söz konusu olabildiği ve benliğin ötekinin bakışıyla nasıl şekillendiğinin peşine düşmüş diyebiliriz. Öykülerde tekrarlayan ayna metaforu, karakterlerin kendilerini ve ötekini tanıma çabalarıyla, ötekinin gözündeki yansımaları arasında sıkışmış olmalarıyla ilişkilendirilebilir. Mehmet Erte’nin öyküleri, kendimizi tanıdığımızı sandığımız her an, bir bakışın etkisi altında olduğumuz ve kendini özgürce gerçekleştiren bir özne olmanın imkânsızlığı üzerine düşünmeye davet ediyor. ■

Aklimızda Kalanlardan: Bir Film

Sick of Myself

H. Gülnur Şen*

Merhabalar, bültenin sanat bölümünde bu sayıda senaristliğini ve yönetmenliğini Kristoffer Borgli'nin yaptığı 'Syk Pike/ Sick of Myself' filminden bahsetmek istiyorum. Film Norveççe çekilmiş olup başrollerinde Signe rolünde Kristine Kujath Thorp ve Thomas rolünde Eirik Sather yer almaktadır. Yönetmenin başrol için 'Signe' ismini seçmesinin sorunun evrensel olduğu mesajı içerdiği söylenmektedir. Filmin stili 'kara mizah' olup ağır konuları kara mizah ile ele almaktadır, ayrıca psikolojik drama türünde sayılabilir, zira karakterlerin psikolojik durumları derinlemesine incelenmektedir. Filmde incelenen en çarpıcı konu 'body horror' olup, bu tema rahatsız edici sahnelerle vurgulanmaktadır.

Sinemaseverlerin baş ucu web sitesi olan IMDB sitesinde 2022 yapımı olan film 7,1 puan sıralamasında karşımıza çıkmaktadır. Filmde ana karakterler olan Signe ve Thomas arasındaki ilişki dinamiği, kıskançlık ve yıkıcı davranışlar filmin özetini oluşturmaktadır. İlişki dinamiği toksik ve rekabetçidir, Thomas'ın başarısı Signe'yi kıskançlığa ve umutsuz bir ilgi arayışına iter ve Signe ilgi çekmek için kendine zarar veren eylemlere başvurur, Munchausen Sendromu ortaya çıkar. Beden dismorfisi, kendine zarar verme temaları, hırsızlık, sosyal medya bağımlılığı, ilgi kültürü, narsisizm, mazoşizm, histiryonisi, yok sayma, nesne ilişkileri filmde dikkat çeken temalardır. Karakterlerin ilişki dinamiklerine bakıldığında ise güç mücadelesi, gerçek bağ eksikliği, karşılıklı bağımlılık, duygusal manipülasyon, sağlıksız sınırlar ve sonuç olarak toksik ilişki gözlenmektedir. İlgi çekmek adına hem sağlığına ciddi zarar veren, buna rağmen durmak bilmeyen hem arkadaşlarını hem ailesini hem ilişkisini kaybeden karakterin bu noktaya gelme aşamalarını izlerken aile ve ilişki dinamiklerini çok net bir şekilde görebiliyor, toplumsal dayatmaları, sosyal medyanın gücünü fark edebiliyor ve karakteri izlerken zaman zaman şaşkınlık zaman zaman öfke zaman zaman da üzüntü hissi ortaya çıkabiliyor. Filmde sosyal medya eleştirisi de ana konulardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyal medyanın yarattığı imaj baskısı, gerçek bağlantıların erozyona uğraması nedeniyle oluşan otantiklik kaybı, çevrim içi şöhret arayışının hicvi ve dikkat kültürü filmin ruh sağlığı ve sosyal medya hakkında tartışma yarattığı alanlar. Filmin içindeki grup terapisi sahneleri ve 'regardless-her şeye değer' göndermesi de terapistler ve hastalar için değerli bir tartışma aracı olarak hizmet etmesini sağlıyor. ■

Släpp Taget

H. Gülnur Şen*

Släpp Taget/Boşver filmi senaristliğini ve yönetmenliğini Josephine Bornebusch'un yaptığı 1 Kasım 2024'te Netflix platformunda gösterime giren dram türünde bir film olup İsveççe dilinde yayımlanmıştır. Film izlemeden önce mutlaka kontrol ettiğimiz site olan IMDB sitesinden aldığı puan ise 7/10. Josephine Bornebusch aynı zamanda Stella rolünde de baş rol oyuncusu olup, diğer baş rol Gustav rolündeki Pal Sverra Valheim Hagen'dir. Stella ve Gustav iki çocukları ile dışarıdan mutlu bir aile gibi görünseler

de görünüşün aslında ne kadar aldatıcı olabileceği gözler önüne seriliyor. İlkokula giden oğlunun sürekli ilgi ihtiyacını gidermek, ergen kızının sürekli ruh hâli değişimlerini takip etmek ve kocasının duygusal desteğini almak dışında her şeyi kontrol eden Stella'ya Gustav bir gün aniden boşanmak istediğini söyler, o sırada kendisi ile ilgili de önemli bir bilgi almıştır. Stella'nın bir şartı vardır, kızları Anna'nın katılacağı direk dansı yarışması için ailecek son bir yolculuk yapmak, bu yolculuk, sadece fiziksel değil, *duygusal bir yolculuk* olma işlevi görür. Bu yolculuk sırasında tüm aile bireyleri hem kendi iç dünyaları hem de aile bireyleri hakkında farkındalık kazanacaktır. Filmin teması, ilişkilerdeki sorunlar, aile bağları, bireysel krizler, sadakatsizlik, sağlık sorunları ve bağışlama üzerine kuruludur. Filmde annenin kontrolcü tavırları, babanın duygusal uzaklığı, çocukların ihmal, ergenlik dönemi çatışmaları, aile büyükleri ile anlaşmazlıklar da net olarak görülmektedir. Filmde hem çocuk ve ergen psikiyatristlerinin hem de aile ve çift terapisi alanında çalışan erişkin psikiyatristlerinin bol bol bu aile bana danışan olarak gelseydi burada bu müdahaleyi yapardım diyebileceği sahneler bulunuyor. Filmde ele alınan konuların evrenselliği ve gerçekçiliği izleyenleri ele geçirecekmiş gibi duruyor. Ayrıca izleyenleri kendi seçimlerinin mutlulukları ve tatmin duyguları üzerindeki etkisini düşünmeye davet ederek iç gözlemi teşvik eden bir film. Bu nedenle film sadece bir aile dramasından çok daha fazlasıdır. ■

*Dr. Öğr. Üyesi, İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı, İstanbul

Genç Psikiyatristler Komitesinden

Türkiye Psikiyatri Derneği'ne üye olan, uzmanlığı'nın ilk 5 yılında veya 40 yaş altındaki psikiyatristler, Genç Psikiyatristler Komitesi'nin doğal üyesidir. Asistanlığını yeni bitirmiş, mesleğe yeni adım atmış genç psikiyatristler artık zorunlu hizmet döneminde asistanlıktaki dayanışma ortamından uzakta, kimi zaman yalnız çalışırken kariyerlerinin başında kendilerine yer bulmakta zorlanabilir. Önlerinde kamu hastaneleri, akademi, özel sektör, yurt dışı veya araştırma gibi pek çok seçenek vardır. Bu çeşitlilik bazen özgürlük hissi verse de belirsizlik ve kaygı da yaratabilir. Genç Psikiyatristler Komitesi mesleklerinin bu erken evresinde hem fırsatları hem de zorlukları dengelemeye genç uzmanlara aidiyet hissini yaşatmaya çalışır.

Temmuz ayında Genç Psikiyatristler Komitesi'nin görünürliğini artırmak, komite aracılığı ile genç meslektaşlar arası dayanışma ve bilgi alışverişini artırmak amacıyla görevimize başladık. Yürütme Kurulu'nun gündeminde olan DHY WhatsApp gruplarının GPK tarafından oluşturulması ve bu şekilde her uzman kişiye GPK'yı tanıtmış olmayı ve aynı zamanda DHY'de tercihler yazılırken o hastanede çalışan psikiyatri uzmanları ile iletişime geçme konusunda GPK'nın kolaylaştırıcı bir görev alabileceğini planlamıştık. 121. ve 122. DHY WhatsApp grupları GPK tarafından oluşturuldu. Uzmanlığına başlayacak olan meslektaşlarımızla temas kurduk. Mecburi hizmete yeni başlayacak olan genç uzmanların yalnız olmadıklarını GPK'yı tanıtarak anlattık. Dayanışma ile hem Türkiye Psikiyatri Derneği hem de Genç Psikiyatristler Komitesi'nin görünürliğini artırdık.

2025 yılındaki ilk toplantımızı 21 Ocak tarihinde 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'nda Genç Psikiyatristler Komitesi olarak önereceğimiz etkinlikleri konuşmak, GPK'nın gelecek etkinlikleri hakkında fikirleri öğrenmek, dayanışmayı artırmak için bir araya geldik. Ancak o gün olan Bolu ili Kartalkaya bölgesinde çıkan otel yangını hepimizi derinden yaraladı. Bunun üzerine toplantımızı farklı illerdeki meslektaşlarımızla bir araya gelip dayanışmak, endişelerimizi konuşarak ve üzüntümüzü paylaşarak gerçekleştirdik. Zor zamanlarda bir arada olmanın önemini hatırladık.

28 Ocak tarihinde 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'nda Genç Psikiyatristler Komitesi adına yapılacak etkinlik başvuruları oldu. Bu toplantıya katılanlar ve WhatsApp grubunda yapılan paylaşımlarla Genç Psikiyatristler Komitesi adına yapılacak etkinlik başvurularının geliştirilmesi ve sunulmasında arkadaşlarımız görev aldı. Toplantıda geliştirilen fikirlerle "Zorunlu Hizmette Yaşanan Krizler ve Yönetimi", Konsültasyon-Liyezon Çalışma Birimi ile birlikte "Sistemik Hastalığı Olan Hastalarda Psikofarmakolojik Tedavi Seçimi", Adli Psikiyatri Çalışma Birimi ile birlikte gerçekleştireceğimiz "Parmaklıklar Ardında Klinik ve Etik Paradokslar: Cezaevi

Psikiyatrisinin Gri Alanlarında Karar Verme" ve Cinsellik ve Cinsel Bozukluklar Çalışma Birimiyle birlikte "Zor Koşullarda Cinselliği Konuşmak: Klinik Uygulamalar ve Pratik Yaklaşımlar" 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'nda Genç Psikiyatristler Komitesi etkinliği olarak kabul edildi.

Genç Psikiyatristler Komitesi'nin görünürliğini artırmak, komite aracılığı ile genç meslektaşlar arası dayanışma ve bilgi alışverişini artırmak olduğuna karar verdik. 60. Ulusal Psikiyatri Kongresi sonrası Genç Psikiyatristler Komitesi olarak bir araya geldik. 4 Aralık 2024'te ilk oturumunu Prof. Dr. Yankı Yazgan ile Yaşam Boyu Nörogelişimsel Bozukluklar ve "Neurodiversity" konusunda başlattığımız "Kafamıza Takılanlar" etkinlik serisini 8 Ocak 2025'te Prof. Dr. Doğan Şahin ile "Kişilik Bozuklukları ile Poliklinikte Çalışmak" konusuyla devam ettik. 2025 yılının ikinci etkinliğini 26 Şubat 2025 tarihinde MHRS kıskacı altında "KLP'de Temel Kavramlar ve Pratik Uygulamalar" konulu Doç. Dr. Berker Duman'ın sunumu ve moderasyonu ile serimize devam

EPDK
Ortak Çevrimiçi
Etkinlikler Serisi

Genç
Psikiyatristler
Komitesi

Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi

Temel Kavramlar ve Pratik Uygulamalar

Doç. Dr. Berker Duman

26 Şubat 2025 Çarşamba, 20:00

Çevrimiçi Etkinlik

"KAFAMIZA TAKILANLAR"

ETKİLEŞİMLİ KONFERANSLAR SERİSİ

Askeri Psikiyatride Rapor Düzenleme

Dr. Öğr. Üyesi Özgür MADEN

15 Nisan 2025

20:00

Çevrimiçi Etkinlik

TÜRKİYE PSİKİYATRİ DERNEĞİ
BİLİM • ETİK • DAYANIŞMA

TPD EPDK ORTAK ÇEVİRİMİÇİ ETKİNLİKLER SERİSİ - GENÇ PSİKİYATRİSTLER KOMİTESİ

EPDK Ortak
Çevrimiçi
Etkinlikler SerisiGenç
Psikiyatristler
Komitesi

Kafamıza Takılanlar Etkileşimli Konferanslar Serisi

Davranışsal Bağımlılıklar

Prof. Dr. Kültegin Ögel

6 Mart 2025, Perşembe, 21:00, Çevrimiçi Etkinlik

ettik. 6 Mart 2025 tarihinde tedavide oldukça zorlandığımız bir konuyu "Davranışsal Bağımlılıklar"ı Prof. Dr. Kültegin Ögel'in sunumu ve moderasyonu ile gerçekleştirdik. Bir sonraki toplantımızı 15 Nisan 2025 saat 20.00'da "Kafamıza Takılanlar" etkinlik serisinin beşinci oturumunda Dr. Öğr. Üyesi Özgür Maden ile güncellenen yönetmelikle birlikte poliklinik ve heyetlerde oldukça zorlandığımız bir konuyu "Askeri Psikiyatride Rapor Düzenleme" konusunda olacak. Bütün genç meslektaşlarımızı bekliyoruz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Genç Psikiyatristler Komitesi Yürütme Kurulu

**Emre Cem Esen
Gökhan Eşim
Hatice Öztürk
Merve Gümüşay
Suat Yalçın**

**PSİKANALİTİK
PSİKOTERAPİLER**

TEMEL KAVRAMLAR, KURAMLAR VE YÖNTEMLER

Editör
A. A. KÖŞKEREEditör Yardımcıları
A. G. KÜEY, M. ÖZMEN, T. PARMAN, N. TAŞKINTUNA, R. TÜKEL

Türkiye Psikiyatri Derneği Yayınları

2. Baskı

Psikanalitik Psikoterapiler

Editör: Ali Algın Köşkdere

Editör Yardımcıları: A. G. Küey, M. Özmen, T. Parman, N. Taşkıntuna, R. Tükel

Kitap hazırlanırken Türkiye Psikiyatri Derneği'nin asistan eğitimi için oluşturduğu amaçlar ve ilkeler esas alındı. Özellikle psikanalitik psikoterapi alanında bilgi sahibi olmak isteyen psikiyatri asistanlarına yönelik olarak hazırlanan bu kitap, çalışma birimimizin planladığı eğitim programlarının da ilk adımıdır. Önümüzdeki günlerde derneğimizin uygulamaya koyacağı eğitim programlarında asistanlarımıza ve eğitimcilere yardımcı olacak, kılavuzluk edecektir. Bu eğitim programları ile ancak psikanalizin ve psikanalitik psikoterapinin tanıtılması, pratiğinin gösterilmesi ve temel bilgilerin verilmesi amaçlanmaktadır. Çünkü hem psikanaliz hem psikanalitik psikoterapi yapabilir hale gelmek için psikanalizden geçmek, kuramsal bilgiye hâkim olmak ve birebir süpervizyon çalışması yapmak şarttır. Bu üç aşamadan geçilmediğinde "psikanalitik" bir psikoterapi uygulamaya koymak mümkün değildir. Bu aşamalarındaki –hatta bu aşamalara psikanaliz eğitimi bittikten sonra yapılacak akran süpervizyonu da eklenebilir- eksiklikler; psikoterapi uygulamasını güdükleştirecek, yüzeyselleştirecek ve entelektüel bir uğraşa dönüştürecek. Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kuruluna, Psikanalitik Psikoterapiler Bilimsel Çalışma Biriminin tüm üyelerine, bu çalışmanın ortaya çıkmasında gösterdikleri çabalar ve destekler için çok teşekkür ederim.

Genç Psikiyatristler ve Gündem: TPD İstanbul Şube Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Yusuf Ezel Yıldırım ve TPD İstanbul Şube Başkanı Dr. Hatice Kaya ile Söyleşi

Ali Gökhan Eşim*

Gündem malum ama tarihe not düşmek amacıyla kısa bir özet geçmekte fayda görüyorum. 2025 Mart ayının sonlarında Türkiye’de muhalefetin cumhurbaşkanı aday adayı ve en büyük kentin belediye başkanı olan Ekrem İmamoğlu’nun önce üniversite diploması tartışmalı bir kararla iptal edildi. Kamuoyu bu olayın etkileri ile çalkalanırken hemen ardından İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu ve aralarında İBB’den çalışma arkadaşları Mahir Polat, Murat Ongun, Buğra Gökçe, Mehmet Ali Çalışkan, Necati Özkan ile Şişli ve Beylikdüzü Belediye Başkanları Resul Emrah Şahan ve M. Murat Çalık’ın bulunduğu yirmi kişi ile birlikte 19 Mart 2025’te gözaltına alınıp kısa bir süre sonra tutuklandı. Bu süreçte üniversite öğrencileri başta olmak üzere geniş halk kesimleri protestolarda bulundu. Süreçte ana muhalefet partisi lideri Özgür Özel protestolara yer vermeyen medya kuruluşları ve bu kuruluşların diğer sektörlerdeki kuruluşlarına boykot çağrısı yaptı. Özgür Özel’in boykot çağrısı halkın muhalif kesimlerinden benimsenerek genişleyerek devam etti. Bu süreçte sosyal medya üzerinden çok kişi boykot çağrısı yaptı. Aynı zamanda iktidara yönelik protestolar gençler tarafından mizahi bir tonda devam etti. Mizahıyla çarpıcı eleştirileri ve boykot çağrılarını sosyal medyada paylaşan milyonlarca kişiden biri ise hepimizin yakından tanıdığı psikiyatrist Dr. Enes Özel idi. Kendisinin de aralarında bulunduğu 11 kişi boykota destek verdikleri gerekçesi ile 4 Nisan 2025 tarihinde sabaha karşı gözaltına alındı. Aynı gün İstanbul Tabip Odası ve Türkiye Psikiyatri Derneği temsilcileri geniş halk kitleleri ile birlikte Çağlayan Adliyesi önünde protestolarda bulunurken İstanbul Tabip Odası ve Türkiye Psikiyatri Derneği Dr. Enes Özel’in gözaltına alınması ile ilgili açıklama yaptı. Açıklama sonrası Dr. Enes Özel’in de aralarında bulunduğu 11 kişi adli kontrol şartı ve yurt dışı yasağı ile serbest bırakıldı.

Bugün bu gündemi Türkiye Psikiyatri Derneği’ni temsilen açıklamacılar arasında yer alan TPD İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyesi Dr. Yusuf Ezel Yıldırım ve TPD İstanbul Şube Başkanı Dr. Hatice Kaya ile birlikte değerlendireceğiz.

Gökhan: Ezel, Hatice hoş geldiniz, nasılsınız?

Hatice: Hoş bulduk, daha iyi olmayı umut ediyoruz diyelim.

Ezel: Merhaba, teşekkür ederim, iyi olmaya gayret ediyoruz.

Gökhan: Dr. Enes özelinde bir meslektaşımızın, ifade özgürlüğü çerçevesinde fikirlerini beyan ettiği için gözaltına alınması sizde ne hissettirdi? Sizce bu olay meslektaşlar arasında nasıl bir ruh hâli yarattı?

Hatice: Öncelikle şaşkın hissettirdi. İlk olarak TPD İstanbul Şube olarak hızlıca sürecin detaylarını öğrenmeye çalıştık ve bir kamuoyu oluşturmaya çabaladık. Böyle durumlarda bir an önce aksiyon alınması gerektiğinde maruz kalınan haksızlığın idrak edilmesi, öfkesi ve yası sonradan yaşanabiliyor. Bizde de böyle oldu sanırım.

Çemberin bu kadar daralması, paylaşımlarını severek takip ettiğimiz bir meslektaşımız ve arkadaşımızın göz altına alınması oldukça sarsıcıydı. Malum bizler konuşulmayan ve ifade edilmeyenlerin olumsuz ruhsal sonuçları ile sürekli karşılaştığımız, bu nedenle de kendini ifade etmenin önündeki engelleri kaldırmaya yönelik bir iş yapıyoruz. Dolayısıyla bir psikiyatristin duygu ve düşüncelerini ifade ettiği için suçlanıyor olmasının böyle ironik bir yanı da var. Ayrıca gelecek günlerin neler getireceğine dair belirsizlik ve her sabah yeni ve kasvetli bir gündeme uyanmak hepimizi endişeli hissettirdi. Tehlike karşısında verilen savaş/kaç/don tepkileri geliyor aklıma, hepimiz kendi meşrebimizce mücadele etme, buralardan gitme veya donakalma tepkileri veya düşlemleri içinde gezinmişizdir sanıyorum.

Öte yandan pek çok meslektaşımız gerek sosyal medya paylaşımları ile gerek bizzat adliyeye giderek Enes’e yalnız olmadığını hissettirmeye çalıştı, bu da umut ve gurur vericiydi.

Ezel: Karışık duygular hissettik. Bir sabah uyanıp kıymetli bir meslektaşımızın gözaltına alındığını öğrenmek — hele ki bunu böylesine hassas bir süreçte yaşamak — içimizde şaşkınlık, kaygı ve korku uyandırdı. Elbette ilk olarak Enes’in durumu hakkında bilgi almaya çalıştık; onun adına endişelendik. Hemen ardından da ona sahip çıkmak, yanında olduğumuzu hissettirmek istedik.

Bu noktada meslek örgütümüz TTB’nin ve uzmanlık derneğimiz TPD’nin yaptığı birlik ve dayanışma çağrıları, hepimizde yalnız olmadığımız duygusunu güçlendirdi. O gün, meslektaşlarımız için uzun ve yüklü bir gündü. Ancak günün sonunda Enes’in de aralarında olduğu meslektaşlarımızla birlikte adliyeden ayrılmak, bir nebze olsun hepimize iyi geldi.

Böyle toplumsal olaylara verilen bireysel tepkiler, kişinin bulunduğu konumla, yaşantılarıyla doğrudan ilişkili. Ancak Enes’in gözaltına alınması yalnızca bireysel bir olay olarak değil, hepimizin dahil olduğu ortak bir ruhsal alanın ihlali olarak deneyimlendi. Çünkü bizler ruh sağlığı profesyonelleri olarak ifade

özgürlüğünün olmadığı bir ortamda ruhsal iyilik hâlinin sürdüremeyeceğini çok iyi biliyoruz.

Gökhan: *Türkiye Psikiyatri Derneği bu olay üzerine hızlı bir şekilde organize olarak Çağlayan Adliyesi önünde yer aldı ve İstanbul Tabip Odası ile ortak bir açıklama yaptı. Ezel, sen bu açıklamada TPD'yi temsilen yer aldın. Eş zamanlı olarak meslektaşlarımız TPD ve TTB aracılığıyla sosyal medya başta olmak üzere çeşitli iletişim kanalları üzerinden hızlıca örgütlenerek Dr. Enes Özel'i desteklediler. Meslek örgütlerimizin ve meslektaşlarımızın bu refleksi ile ilgili düşüncelerin nelerdir? Sence bu tür çıkışlar meslek birliğimizin geleceği açısından ne anlam taşıyor?*

Ezel: Türkiye Psikiyatri Derneği'nin kuruluşundan bu yana benimsediği temel ilkeler 'Bilim, Etik ve Dayanışma'dır. Zaman zaman bu ilkelerden biri daha görünür hâle gelir. İçinde bulunduğumuz bu dönem, özellikle dayanışmanın ne kadar yaşamsal bir ilke olduğunu hepimize bir kez daha gösterdi. Hem TPD'nin hem de İstanbul Tabip Odası'nın bu süreçte gösterdiği hızlı ve kararlı refleks, insanın kendini yalnız, kırılgan ve savunmasız hissettiği anlarda güçlü bir "birlikteyiz" duygusu yarattı.

Adliyede bir araya gelen insanlar, sosyal medyada yayılan destek mesajları, meslektaşlarımızın birbirine buradayım demesi; tüm bunlar sadece Enes için değil, meslek onuru ve ifade özgürlüğü adına da çok kıymetliydi. Psikiyatri yalnızca bireysel ruhsal sorunlarla değil, aynı zamanda insanın toplumsal gerçeklikle kurduğu ilişkiyle de ilgilidir. Bu yüzden birlikte düşünmek, dayanışmak ve hak ihlallerine karşı sessiz kalmamak, bizim mesleki var oluşumuzun da bir parçasıdır.

Bu tür çıkışlar, meslek birliğimizin geleceği açısından umut verici. Çünkü meslektaşlarımız arasında güven ve bağlılık duygusunu besliyor; etik duruşun da sadece sözde değil, pratikte de karşılık bulabileceğini gösteriyor. O gün Enes'in yanında olmanın, hepimiz için daha büyük bir bütünün parçası olma hissiyle birleştiğine inanıyorum.

Gökhan: *Dr. Enes'ten sonra biraz da gündemin toplum üzerindeki etkilerine değinmek istiyorum. Protestolar ve boykot gibi eylemlerde üniversite öğrencileri ve gençlerin başı çektiği gözlemlendi. Bu durum toplumun geleceğine dair sizlere ne düşündürdü? Bu dalga, umutsuzluk karşısında bir direnç oluşturabilir mi?*

Ezel: Toplumun farklı kesimlerinin duygu, düşünce ve tepkilerini ifade etmeleri, ruhsal iyilik hâli ve toplumsal bütünlük açısından oldukça önemli. Yaşanan toplumsal olaylar bireysel geçmişlerimiz ve grup kimliklerimiz üzerinden farklı şekillerde yankılanabiliyor. Son dönemde özellikle üniversite öğrencilerinin bu kadar ön planda olmasının, gençliğin tarihsel olarak toplumsal hareketlerde oynadığı rolle birlikte, yaşanan sürecin başlangıcında yer alan "diploma iptali" meselesiyle de doğrudan ilişkili olduğunu düşünüyorum. Gençler, üniversitedeki hocalarının ya da önemli siyasi figürlerin diplomasının sorgulanabilir hâle gelmesini, kendi geleceklerinin güvencesine dair bir tehdit olarak algılamış olabilir. Bu yüzden verilen tepkiyi yalnızca politik bir itiraz değil, kendi kimliklerine, emeklerine ve potansiyellerine aynı zamanda ruhsal düzeyde bir "geleceğe sahip çıkma" eylemi olarak da okumak gerekir. Ben dayanışmanın kendisinin umutsuzluğa karşı bir panzehir olduğuna inanıyorum. Yakın tarihlerde pandemi ve deprem süreçlerindeki örneklerde de gördüğümüz gibi, zor zamanlarda kurulan bağlar yalnızca moral destek değil, aynı zamanda kolektif bir iyileşme alanı da yaratıyor.

Bu bağlamda, gençlerin dinamizminin bireyselliğin giderek öne çıktığı günümüz dünyasında hem kendileri hem de ülkelerinin geleceği üzerine düşünmeleri ve söz söylemeleri, gelecek adına umut verici bir gelişme olarak değerlendirilebilir.

Hatice: Otuzlarının sonlarına yaklaşmış biri olarak gençliğin mücadele azmi ve heyecanı hem umut verici geldi hem de hatırı sayılır miktarda insan gibi beni de Gezi dönemine götürdü. Sanki geçmiş dönemden flashbackler içeren bir dönem filmi gibi sosyal medyada, sokakta, çevremizde gençliğimizi izliyorduk. Bu elbette karmaşık duygulara yol açtı. Kendi adıma bir yandan gençleri yalnız bırakmamak, mücadeleleri ve itirazlarına hak vermek, seslerini duymak, daha güzel bir dünya için onlarla beraber mücadele etmek, bir yandan da cesaretlerini kırmadan onları korumak ve sakınmak isteği duydum.

Gökhan: *Sizler aktif çalışan psikiyatristler olarak gözaltılar, protestolar, medya ambargosu gibi baskıların şiddetle devam ettiği bugünlerde gündemin toplumun ruh sağlığı üzerindeki etkileri ile ilgili nelere dikkat çekmek istersiniz? Her ikiniz de aktif çalışan psikiyatristler olarak bu dönemde gündemin hastalar üzerinde etkileri ile karşılaşılıyor musunuz? Bu gibi durumların hastalar üzerinde nasıl etkilerini gözlemlediniz?*

Hatice: Ruh sağlığı alanında çalışanlar bilirler ki bir ruhsal hastalığı sağaltmaya, bir travmanın yarasını sarmaya çalışmak oldukça zordur ve büyük emek gerektirir. Bizler çoğunlukla bunu kendimizden vererek, bazen de kendimiz de yaralanmayı göze alarak yapıyoruz. Böyle kitlesel ve önlenebilir travmatik olaylar sanki sürekli sarsılan bir zeminde yeni bir ev inşa etmeye benziyor, tam bir şeyler yaptım derken, çabamızın yıkıntıları ile karşılaşılıyor ve kendinizde yeniden başlama gücünü bulmaya çalışıyorsunuz.

Dahası bizler sıklıkla hastaların olağan dışı veya abartılı kaygı ve korkularıyla çalışır, güven duygusunun yeniden tesisi için çabalar, hastaları gerçekliğe davet ederiz. Şu an davet ettiğimiz gerçekliğin, hastanın zihnindeki versiyonundan daha güvenli olduğunu söylemek zor ne yazık ki.

Ezel: Toplum olarak uzun süredir yoğun bir gerginlik hâli içinde yaşıyoruz. Travmatik olaylar öyle peş peşe geliyor ki, henüz birini anlamlandırmaya ve ruhsal olarak işlemeye fırsat bulamadan bir diğeriyle karşılaşılıyor. Bu durum bireylerin ruhsal dayanıklılığını zorladığı gibi, geçmişte yaşanan olumsuz deneyimlerin yeniden canlanmasına da yol açıyor. Özellikle geçmişinde travmatik deneyimler barındıran bireylerde bu tür gündemler çok daha yoğun duygusal tepkilere neden olabiliyor.

Temel güven duygusunun sarsılması, özellikle belirsizliğin hâkim olduğu dönemlerde, toplumsal düzeyde yaygın bir kaygı, güvensizlik ve umutsuzluk hâli yaratıyor. Klinik pratiğimizde bunu açıkça gözlemliyoruz: Anksiyete, karamsarlık, hayal kırıklığı, motivasyon kaybı gibi belirtiler sıklaştı. Bazı bireyler öfkelelerini doğrudan ifade edebiliyor, bazılarında ise hissizlik, kayıtsızlık veya bedensel yakınmalarla karşımıza çıkıyor.

Bu duygular sadece bireysel düzeyde değil, toplumun kolektif ruhsal iklimine dair de önemli ipuçları veriyor. Yaygın bir korku ve kırılganlık ortamında tepkisiz kalmak bile bazı bireylerde suçluluk duygusunu tetikleyebiliyor. Böyle dönemlerde, bireysel ilişkilerde tahammülsüzlük artarken, toplumsal barış da zedelenabiliyor. Ruhsal anlamda daralan bu alan hem kişisel hem de toplumsal düzeyde ilişkileri kırılganlaştırıyor. Bu

nedenle bireylerin kendilerini özgürce ifade edebilecekleri ortamların sağlanmasının önemli olduğu düşünüyorum.

Gökhan: *Hastalardan biraz da kendimize geçmek istiyorum. Sızce bu tür toplumsal krizlerde psikiyatristler olarak bizlerin ruh sağlığı nasıl etkileniyor?*

Ezel: Psikiyatristler olarak bizler de bu toplumda yaşayan bireyleriz ve yaşanan gelişmelerden doğal olarak etkileniyoruz. Farklı siyasi görüşlere sahip olsak da toplumdaki kutuplaşma ve belirsizlik ortamı bizlere de yansıyor. Böyle dönemlerde duygularımızla yüzleşemediğimizde ya da bu duyguları işleyebileceğimiz yeterli alan bulamadığımızda, ruhsal yükümüz giderek artabiliyor ve bu durum zamanla tükenmişliğe kadar varabiliyor.

Klinik konumumuz gereği, kendi düşünce ve duygularımızdan bağımsız olarak, karşımızdakinin yaşanan dışsal gerçekliği nasıl anlamlandırdığını ve bunun iç dünyasına nasıl yansıdığını anlamaya çalışıyoruz. Ancak aynı çabayı kendi ruhsallığımız için de göstermemiz gerekiyor. Yaşananların bizde neye dokunduğunu anlayabilmek, duygularımız ve düşüncelerimiz arasında bağlar kurabilmek hem ruhsal dayanıklılığımızı korumak hem de mesleki işlevimizi sürdürebilmek açısından önemli.

Bu noktada meslektaş dayanışmasının sağladığı birlikte düşünme ve paylaşma imkânının hem bireysel hem de mesleki anlamda ciddi bir destek olduğunu düşünüyorum. Zor zamanlarda yalnız olmadığımızı bilmek, yükümüzü taşıyabilmemizi kolaylaştırıyor.

Gökhan: *Bu noktada tekrar Dr. Enes'e dönerek devam etmek istiyorum. Dr. Enes'i geniş kesimlere tanıtan özelliği mizahının gücü. Gündeme de bakınca aslında Dr. Enes'in de aralarında bulunduğu birçok kişi tarafından mizahın özellikle sosyal medyada öne çıkan bir direnç biçimi olduğu görülmekte. Sizler mizahın sosyolojik etkileri ve bir psikolojik savunma düzeneği olarak işlevi hakkında neler söylemek istersiniz?*

Hatice: Farklı diller veya aksanlar nedeniyle sözleri her zaman anlayamayabiliriz. Benzer bir şey jest ve mimikler için de geçerli, söz gelimi Hintliler onaylama anlamında başını iki yana sallarken bizde bu tam tersi anlama gelir. Fakat gülmenin dili veya milliyeti yoktur, ortak, temel ve insani bir savunma biçimidir. Bizler terapi yaparken bireylerin gözlemleyici egosunu devreye sokmaya çalışır, kişiyi kendine gözlemleyen bir yerden bakmaya teşvik ederiz. Bana kalırsa gülme ve mizahın da böyle bir işlevi vardır. Kişiyi saldırgan itkileri ve temel çatışmaları ile arasına sağlıklı ve yapıcı bir mesafe koyma ve kendini oradan gözlemeleme imkânı verir. Tahammül edilemez olanı, katlanılır ve ifade edilir hâle getirir, bu yanı sıra ünlü seri Harry Potter'dan ilhamla korkutucu bir yaratığa, pembe şapşal potinler giydirmek gibidir. Korkuyu alt edip cesareti harlama ve onarma işlevi görür. Bu açıdan hem Enes'in başarılı gözlem yeteneği ile yaptığı mizahı hem de toplumsal krizlerde mizahın kullanımını son derece kıymetli ve işlevsel buluyorum.

Ezel: Mizah, bireysel düzeyde olgun bir savunma mekanizmasıdır; ama aynı zamanda toplumsal düzlemde kolektif bir işlevi de vardır. Birey açısından bakıldığında, dürtülerin yaratıcı bir şekilde yüceltilmesini sağlar; hoşnutsuz duyguları dönüştürür, gerçekliği inkâr etmeden ona farklı bir yerden bakma imkânı sunar. Bu yönüyle mizah hem bir başa çıkma biçimi hem de bir anlamlandırma aracıdır.

Enes'in mizahi gücünün de yalnızca esprili olmakla sınırlı kalmadığını, olağanüstü bir gözlem yeteneğine dayandığını düşünüyorum. Mizahını entelektüel içerikle zenginleştirmesi, karmaşık toplumsal olayları daha anlaşılır ve düşünmeye açık hâle getirmesini sağlıyor. Onun mizahı, nefreti körüklemeyen, şiddeti teşvik etmeyen, yıkıcılığın karşısında onarıcı bir duruşu temsil eden bir mizah. Bu yönüyle sadece güldürmekle kalmıyor, aynı zamanda düşünmeye de davet ediyor.

Geçmişte de karikatür dergileriyle mizahın ülkemizde çok önemli bir işlev gördüğünü biliyoruz. Bugün sosyal medyada yeniden canlanan bu mizah dili, toplumsal gerginlik içinde ruhsal bir soluk alma alanı açıyor. Enes'in yaptığı da tam olarak buydu: Karmaşık, ağır ve kimi zaman travmatik bir gündemi hem zarif hem de etkili bir şekilde mizahın alanına taşımak. Bu da onun sesini yalnızca meslektaşlarına değil, çok daha geniş kesimlere duyurmasını sağladı

Gökhan: *Röportajın yavaş yavaş sonuna gelirken Dr. Enes'in gözaltına alındığı güne dönmek istiyorum. Meslektaşlarımızın organize tepkisini ve örgütlerimizin hızlı refleksini görmek şahsen beni çok mutlu etti. Siz Türkiye'de sağlık meslek örgütlerinin bu tarz toplumsal krizlerde oynadığı rol ile ilgili neler düşünüyorsunuz?*

Ezel: Biraz önce de konuştuğumuz gibi, meslek örgütlerinin en temel işlevlerinden biri dayanışmayı örgütleyebilmektir. Bu, yalnızca bir araya gelmek değil; aynı zamanda ortak bir mesleki kimliği ve etik zemini temsil etmek anlamına geliyor. Farklı dünya görüşlerine sahip olabiliriz, ancak hekimlik değerleri bizi ortak bir sorumlulukta buluşturuyor. Bu tür toplumsal kriz anlarında, meslek örgütlerinin hızlı ve kararlı refleks gösterebilmesi, yalnızca meslektaşlara değil, topluma da güçlü bir mesaj veriyor. Etik ilkelere, insan haklarına ve ifade özgürlüğüne sahip çıkmak; aynı zamanda mesleğimizin onuruna ve toplumsal sorumluluğuna sahip çıkmak anlamına geliyor.

Hatice: Meslek örgütleri işimizi etik ve bilimin ışığında, özgürce icra edebilmek için gereken aidiyet ve bir arada olma hissi-ni tesis etmeleri açısından çok önemli.

Ezel'in sözlerine şunu da eklemek isterim. Biz psikiyatristler olarak temel iş pratiğimizde hâlihazırda oluşmuş ruhsal hastalıklarla ilgilenmek durumunda kalıyoruz. Meslek örgütlerimizin bu tarz aktiviteleri ise koruyucu, tekrar olmasını engelleyici bir işlev de görüyor ve bu açıdan da çok değerli.

Gökhan: *Son olarak meslektaşlarımıza ve Dr. Enes'e neler söylemek istersiniz?*

Hatice ve Ezel: Meslektaşlarımızla dayanışma içinde bu zor günleri atlatacağımıza dair umutluyuz. Tüm bu süreçte en çok önemseydiğimiz şeylerden biri de Enes'in yalnız hissetmemesi-ydi. Bu meslektaşlarımızın bundan sonra da başarılarına olumsuz şeyler geldiğinde yalnız kalmayacaklarına dair güven duyması ve olabildiğince özgür hissetmesi açısından da önemli. Bunu bir nebze sağlayabildiysek ne mutlu bize. Enes'e de bu vesileyle onu yeniden aramızda görmekten ve yan yana olmaktan ne kadar mutlu olduğumuzu tekrar hatırlatmak isteriz.

Gökhan: *Ben de sizlere teşekkür ediyorum ve Dr. Enes'e politikoseksüellik üzerine bir röportaj yapma davetimi buradan da iletiyorum.*

Genç Psikiyatristler Komitesi Yürütme Kurulu

Asistan Hekim Komitesinden...

Değerli meslektaşlarımız,

5 Nisan, sağlık sisteminin görünmeyen kahramanları olan asistan hekimlerin günüydü! Bizler, öğrenen, öğreten, üreten, hizmet sunan, günün her saati sağlık sisteminin omurgasını taşıyan hekimleriz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesi Yürütme Kurulu olarak, bugün vesilesiyle bir kez daha hatırlatmak isteriz:

Asistan hekimlik bir eğitim sürecidir, angarya değildir.

Özlük haklarımızın güvence altına alındığı, insanca çalışma koşullarının sağlandığı, liyakatin esas alındığı bir sistem talep ediyoruz.

Asistan hekimler; emeği, bilgisi, vicdanı ve dayanışmasıyla bu sistemi ayakta tutarken, hak ettiği değeri görmeli ve sesini daha güçlü duyurabilmelidir.

Bugün, hep birlikte bu sesi yükseltiyoruz:

Eğitim hakkımızdan, emeğimizden, geleceğimizden vazgeçmiyoruz!

Güçlüyüz, çünkü birlikteyiz!

Dayanışmamız en büyük gücümüzdür; birbirimizin yükünü hafifletmeden, geleceği birlikte kuramayız.

Bugün hepimiz için her yerde hak, hukuk ve adalet isteğimizi yinelerken demokratik haklarımızı kullanabileceğimiz, hak ihlallerinin olmadığı bir gelecek diliyoruz.

Tüm asistan hekimlerin 5 Nisan Dünya Asistan Hekimler Günü kutlu olsun!

İçtenlikle, dayanışmayla, hep birlikte!

Asistan Hekim Komitesi Yürütme Kurulu

Yeniden asistan olsam.... Yapardım...

Asistanlığa başlamamın üzerinden tam kırk yıl geçmiş. 1985! Ben ve dönem arkadaşlarım hayatımızın en güzel yılları olarak anarız o yılları. Hocalarımız çok çok iyiydi. Onları, hastalarımızı ve birbirimizi severdik. Büyük vizitler, klinik psikologlarla birlikte çalışma, çekimeli ve tartışmalı olgu sunumları, terapi süpervizyonları, tek hocayla değil iki hocayla birlikte (Leyla Zileli ve Orhan Öztürk) süpervizyon... Bir asistan daha ne ister! Otuz beş yıllık Türk Psikiyatri Dergisi'nin yayımlanmaya başladığı yıllar da o yıllardı. Bunlara ek ne yapmak isterdim: Bir kohort toplamaya başlamak. Otuz yıllık izleme çalışmalarını başlatmış olmak. Bunu, Derneğimizin çatısı altında bir araya gelip yıllar boyu dost kaldığımız başka şehirlerden, başka üniversitelerden, hastanelerden sevgili arkadaşlarım, meslektaşlarımla birlikte yapardım; duygulanım bozukluklarında, psikozlarda, bağımlılıklarda Türkiye'nin büyük verisini toplardım. Bu büyük ve kalabalık coğrafyanın özgün verisi ile İskandinavlar gibi yayınlarımız olurdu, ne iyi olurdu!

Yeniden asistan olsam.... Yapmazdım...

Bu soruya cevap vermek daha zor geldi bana. Asistanlık yıllarımızda SCAN (Schedules for Clinical Assessment in Neuropsychiatry) çevirisi ve uygulamaları, DSÖ saha araştırmaları gibi çalışmalara çok zaman ve emek vermiştik. Haksızlık etmemeliyim. Bunlar, klinik bilgi ve becerilerimizin gelişmesine önemli katkı sağladıysa da araştırma deneyimi ve yayına dönüşme bakımından verimli olamadı. Yani bunları yapmasaydım diyemesem de daha az zaman vermiş olmayı isterdim. Aynı dönemde kendimizin planlayıp tamamladığımız Yale Brown geçerlik, güvenilirlik ve dini inançlarla bağıntı araştırması yıllar boyunca çok sayıda atf alan bir yayına dönüşmüştü oysa.

Bir de o zamanlar Derneğimiz henüz kurulmamıştı, PAUD (Psikiyatri Asistanları ve Uzmanları Derneği) ise kuruluş hazırlıkları evresindeydi. Eğitim kurumları daha içe kapalı idi. Uzmanlığımın ilk yıllarında yine bir DSÖ saha araştırmasının bir kısmını yürütmek için gittiğim Bakırköy RSH Hastanesinin kliniklerini görmek, oradaki arkadaşlarımı tanımak bana çok kıymetli gelmişti. Asistanlık döneminde biz, Derneğimiz kurulduktan sonra gelişen kurumlar arası iş birliği ve etkileşimden mahrum kalmıştık. Bunu fark etseydim, daha dışa dönük olurdum. Ama işte her şeyin bir zamanı var. Asistanlık, bir açık deniz yüzme antrenmanının rotayı kaybetmeden yüzülmesi gereken ilk kilometresi gibi. Esnek, dayanıklı ve istekli olmak ve bir de eğitim şart!

Prof. Dr. Berna Diclener Uluğ

Bir Asistanın Gözünden...

TPD Bülteni'nde her sayıda yeni bir köşe başlatmak adetimiz oldu. Bu vesileyle, asistanların sesine değer veren derneğimize ve Bülten Alt Kurulu'na içten teşekkürlerimi iletmek isterim. Sizlerden öyle güzel geri dönüşler, yazılar, hikâyeler ve deneyimler alıyoruz ki bunları herkesin okumasını istedik. Umarım bu yazıdan da en az benim kadar keyif alırsınız. Bakalım, bir asistanın gözünden psikiyatri uzmanlığına ulaşmak nasıl bir maceraymış...

Sevgilerle,
Asistan Hekim Komitesi adına
Şiirnaz Kükürt
Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Geç Ulaşmak ve Kalmak

Öncelikle bir bağımlı olmadığımı belirtmek isterim. Neye diyeceksiniz? Efendim bendeniz yaklaşık 7 sene bıkmadan ve usanmadan Tıpta Uzmanlık Sınavı'na girip 4 ayrı kliniğe yerleştim. Bir senede 3 iş yeri değiştirerek rekorlar kitabına girmeye and içtim. Bir istifam, bir müstafilğim var onları da unutmamalıyım. Hele istifalı olduğum bölüme bir de tekrar girip, oradan da başka yere yatay geçtiğimi söylemeseydim keşke.

Gelelim soruya. Tüm bunlar ne içindi? Bu huzursuzluğun sebebi neydi? Bir yere mi ulaşmaya çalışıyordum, bir yerden mi kaçmaya çalışıyordum, bilemiyorum... Belki de hepsi. Ama var olan gerçek şuydu ki; 7 senedir istediğim bölüm olan psikiyatri benim için ulaşılmaz bir hedef olmuş ne dualar ne adaklar ne manifestler, bir türlü olmamıştı. Öyle bir umutsuzluk içindeydim ki inanılır gibi değil ama 3 senedir TUS'a bile girmemişim. Sonra ne oldu? İç Hastalıkları uzmanı olmama 6 ay kalmış, uzmanlık tezim hazır, sadece dış rotasyonlar kalmışken bir gece nöbetinde başvuruya son 15 dakika kala, "Aman, gir bel!" diyerek son TUS başvurumu yapmış oldum. O ara öyle derin bir bilgi hazinesine sahibim ki; femur/humerus

yerleri benim için muallakta, aminoasit mi peptitlerin; peptitler mi aminoasitlerin yapıtaşı da bir bilmece. Neyse ki yine aile bireyle-rimin ve arkadaşlarımla "Yine mi TUS'a giriyorsun, Allah seni ne yapsın..." nidaları eşliğinde sınav yerine ulaşmış oldum. Önümdeki kitapçıga ilk defa 7 sene önce bakmış olmanın haklı gururu var üzerimde tabii. İlk sayfayı açıp tüm anatomi sorularını salladıktan sonra "Ne işim var burada?", "Herkes de çocuk gibi duruyor...", "Bir dakika, bir dakika, bir dakika daha...", "Bir daha da TUS'a girmem!" düşünceleri eşliğinde ilk bölümü tamamlayıp sınav arasına çıktım. Eve geldim tabii kliniğe giresim yok; başladığım işi tamamlayayım deyip klinik kısmı için evden çıkıp sınav salonuna geri döndüm. Arabayı son anda park ettiğim için yetişmesem ne olur ki umursamazlığında tabii. Neyse kliniği de artık TUS hazırlık serisi ile TUS geçmişim açısından yarıştığım için iyi yaptım gibi geldi. Bu rahatlık, umursamazlık ve gamsızlık içinde sınavı bitirip çıktım.

Aylar geçti, hastane bahçesinde kahve içiyorum. TUS açıklanmış dediler; durun bakalım hangi acili kazanmışım derken bir baktım bana göre asla alamayacağım bir puan! Neyse, sonradan fark ettim ki psikiyatri oluyormuş. Arada duygusal gelgitler olsa da bu durum fiziki bir gelgitte dönüşmedi ve istediğim şeye ulaştım. Muhtemelen ulaşma sebebim "Bırak gitsin; dönerse senindir" olan o mistik kuvvetti, sonunda benim olmuştu.

Hâlâ doğru yerde miyim soruları ara ara gelse de ve hâlâ "Ben bunu nasıl kazandım?" gibi düşüncelerim mevcut olsa da genel olarak başarmanın verdiği mutluluğu yakaladım. Şu mutluluğu yakalamak da ne demekse; öyle havalı bir cümle olsun istedim. Yoksa çok iddialı ve samimi-yetsiz bir deyim aslında. Ki benim artık yakalamakla değil, kalmakla işim olmalı orası ayrı konu.

"Gitmek mi zor yoksa kalmak mı?" klasik sorusunun akademik hayatımda cevabı "kalmak" oldu. Durmak, dinlenmek, ara vermek benim psikiyatri ile deneyimlediğim şeyler. Bazen sırf bunun için bile geç de olsa iyi ki kazandım diyorum. Hâlâ elbette arada gitmek hissi gelmiyor değil ama sanırım bu bölüm gitmek hissime katlanarak kalmayı bana öğretecek.

Siz de sağlıklıyla KALIN.

İsmi vermek istemeyen bir asistan...

Klinik Eğitim Sempozyumu'nda AHK

27-30 Nisan 2025 tarihleri arasında gerçekleşecek olan 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'nda Asistan Hekim Komitesi olarak düzenlediğimiz etkinlikler:

28 Nisan Pazartesi,
saat 08:45-10:00, Salon E

ON SORUDA BİR KONU

**Dijitalleşen Zihin:
Teknoloji Çağında Biliş,
Davranış ve Ruh Sağlığı**

Oturum Başkanı:
İrem Ekmekçi Ertek

Konuşmacılar:
**Begüm Marşap
Selin Özcelep
Nur Temizkan**

Asistan Hekim Komitesi

29 Nisan Salı,
saat 14:00-15:15, Salon B

(*) ONLINE

MÜNAZARA

**Erişkinlikte DEHB Tanısı
Aşırı Konmaktadır
& Atlanmaktadır**

Oturum Başkanı:
Ali Kandeğer

Erişkinlikte DEHB Tanısı
Aşırı Konmaktadır

**Pınar Kızılay Çankaya
Elif Yıldız**

Hacer Söylemez

Erişkinlikte DEHB Tanısı
Atlanmaktadır

**Emre Cem Esen
Çağla Boyvadoğlu
Süleyman Çankaya**

*Gelişim Psikopatolojisi ÇB
Asistan Hekim Komitesi*

30 Nisan Çarşamba,
saat 09:00-10:15, Salon D

ON SORUDA BİR KONU

**Konuşulmayanı
Konuşmak: Cinsellik**

Oturum Başkanı:
**Münevver Hacıoğlu
Yıldırım**

Konuşmacılar:
**Şiirnaz Kükürt
Zeynep Yörümez
Muratcan Ağaçe**

*Asistan Hekim Komitesi
Cinsellik ve Cinsel
Bozukluklar ÇB*

AHK Makale Saati Etkinlikleri 2025 Yılında Da Tüm Heyecanıyla Devam Ediyor!

Asistan Hekim Komitesi ile özdeşleşen ve farklı kurumlardan birçok asistan hekimin bir araya geldiği Makale Saati etkinlikleri, 2025 yılında da bilimsel düşünceyi desteklemeye ve akademik gelişime katkı sunmaya devam ediyor.

Alanında uzman değerli hocalarımız rehberliğinde gerçekleşen bu etkinlikte, "Bir makaleyi seçerken nelere dikkat etmeliyiz? Okuma sürecinde hangi ayrıntılar üzerinde durmalıyız? Eleştirel bir bakış açısıyla nasıl değerlendirme yapmalıyız? Makaleden edindiğimiz bilgileri nasıl pekiştirebiliriz?" gibi sorulara birlikte yanıt aradığımız Makale Saati etkinliğimizin bu seneki ilk oturumunu 5 Şubat 2025 tarihinde Prof. Dr. Kürşat Altınbaş danışmanlığında, Dr. Zeynep Yörümez ve Dr. Ezgi Höbek'in; ikinci oturumumuzu ise 12 Şubat 2025 tarihinde, Prof. Dr. Köksal Alptekin danışmanlığında Dr. Sıla Uyar ve Dr. Emrehan Uludağ'ın sunumlarıyla gerçekleştirdik. 26 Mart 2025'te düzenlediğimiz üçüncü oturumumuzda ise Doç. Dr. İrem Ekmekçi Ertek'in danışmanlığındaki, Dr. Ceyda Acilioğlu ve Dr. Batuhan Ermisket'in sunumlarından sonra, okuduğumuz makaleden

yola çıkarak bir bilimsel araştırma yürütülmeye başlandı. Asistan Hekim Komitesi olarak Bilimsel Araştırma Okulu'ndan sonra böyle bir çalışmaya öncülük ettiği ve bizleri de düşündüğü için tekrardan sayın hocamıza teşekkürlerimizi sunuyoruz. Bir sonraki oturumumuz ise Doç. Dr. Tuğçe Toker Uğurlu'nun danışmanlığında 16 Nisan günü saat 20:30'da gerçekleşecek.

Önceki yıllarda büyük ilgi gören AHK Makale Saati, katılımcılardan gelen olumlu geri bildirimler doğrultusunda her yıl daha da zenginleşerek yoluna devam ettiğini ve bu etkinliğin yalnızca bilimsel makaleleri analiz etmekle kalmayıp, asistan hekimlerin akademik yazım becerilerini güçlendirmelerine, eleştirel düşünme yetilerini geliştirmelerine. Güncel literatüre daha hâkim olmalarına ve akıllarına takılan soruları sormalarına katkı sağlıyor.

Makale Saati etkinliğimiz yıl boyunca düzenli olarak devam edecek olup farklı konu başlıkları ile değerli akademisyenlerin rehberliğinde gerçekleşecek yeni oturumlar için bizi takipte kalın.

Siz de bir makale sunumu yapmak, akademik düşünme pratiğinizi geliştirmek ve alana katkı sağlamak isterseniz, başvurularınızı bekliyoruz!

Tüm asistan hekimleri, bu değerli paylaşım ortamında buluşmaya davet ediyoruz!

Beza Akan

Pamukkale Üniversitesi

ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ MAKALE SAATİ

5 ŞUBAT 2025
21.00
Zoom

Danışman Öğretim Üyesi:
• Prof. Dr. Kürşat Altınbaş

• Dr. Zeynep Yörümez

• Dr. Ezgi Höbek

Longitudinal Interplay Between Alcohol Use, Mood, and Functioning in Bipolar Spectrum Disorders

ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ MAKALE SAATİ

12 ŞUBAT 2025
20.30
Zoom

Danışman Öğretim Üyesi:
• Prof. Dr. Köksal Alptekin

• Dr. Sıla Uyar

• Dr. Emrehan Uludağ

Efficacy and safety of the muscarinic receptor agonist karkT (lanomeline-tropium) in schizophrenia (EMERGENT-2) in the USA: results from a randomised, double-blind, placebo-controlled, flexible-dose phase 3 trial

ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ MAKALE SAATİ

12 MART 2025
20.30
Zoom

Danışman Öğretim Üyesi:
• Prof. Dr. Işın Baral Kulaksızoğlu

• Dr. Zeynep Ladin Onat

• Dr. Deniz Uraz Erarslan

Psychosis as a Treatment Target in Dementia: A Roadmap for Designing Interventions

ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ MAKALE SAATİ

26 MART 2025
20.30
Zoom

Danışman Öğretim Üyesi:
• Doç. Dr. İrem Ekmekçi Ertek

• Dr. Ceyda Acilioğlu

• Dr. Batuhan Ermisket

Delirium in the United States: Results From the 2023 Cross-Sectional World Delirium Awareness Day Prevalence Study

ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ MAKALE SAATİ

16 NİSAN 2025
20.30
Zoom

Danışman Öğretim Üyesi:
• Doç. Dr. Tuğçe Toker Uğurlu

• Dr. Çağla Selçuk

• Dr. Sinan Hıçdönmez

Substance Use and Use Disorders During Pregnancy and The Postpartum Period

Psikoterapi Okuryazarlığı

Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesi olarak, psikoterapiye ilgi duyan asistan hekimlerin bu alandaki bilgi birikimini artırmak, farklı yaklaşımlara dair farkındalık geliştirmek ve mesleki gelişimlerine katkı sağlamak amacıyla Psikoterapi Okuryazarlığı başlıklı etkinlik serimizin ikinci sezonunu düzenledik. Altı oturumdan oluşan bu sezonda, her biri alanında yetkin değerli hocalarımızla bir araya geldik.

İkinci sezonun ilk oturumunda, 6 Ocak 2025'te Doç. Dr. Çağdaş Öykü Meriç ile Kabul ve Adanmışlık Terapisi (ACT) üzerine konuştuk. ACT'nin temel felsefesi, uygulama biçimleri ve klinik kullanımı üzerine oldukça zengin bir içerik paylaştık.

20 Ocak 2025'teki ikinci oturumda, Prof. Dr. Aslı Sarandöl bizlerle birlikteydi. Sanatla Terapi üzerine gerçekleştirdiğimiz bu buluşmada, sanatın ifade gücü ve terapötik süreçteki dönüştürücü etkisini birlikte keşfettik.

4 Şubat 2025'te ise Prof. Dr. Murad Atmaca ile Metakognitif Terapi yaklaşımlarını ele aldık. Düşünce süreç-

lerinin düşünülmesi üzerine kurulu bu terapötik yaklaşımın teorik ve pratik yönlerini tartışma fırsatı bulduk.

18 Şubat 2025'te, Prof. Dr. Burhanettin Kaya ile birlikte EMDR (Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme) yönteminin temel ilkelerini, uygulama alanlarını ve etkilerini detaylı bir şekilde değerlendirdik.

Ardından, 4 Mart 2025'te Doç. Dr. Alişan Burak Yaşar'ın katılımıyla gerçekleştirdiğimiz oturumda, EMDR'nin yeni protokolleri ve diğer yaklaşımlarla birlikte kullanımı üzerine kapsamlı bir paylaşımda bulunduk.

Altıncı oturumu ise 25 Mart 2025'te Prof. Dr. Nazan Aydın ile birlikte yaptık. KİPT (Kişilerarası İlişkiler Psikoterapisi) başlıklı bu son oturumda, ilişkisel dinamiklerin terapi sürecindeki rolünü, KİPT'nin kuramsal temellerini ve uygulama örneklerini birlikte değerlendirdik.

Elif Yıldız, Selçuk Üniversitesi

Sena Yavuz Özçelikkale, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

1. OTURUM

Kabul ve Adanmışlık Terapisi -ACT-

06.01.2025 | 20:00

Doç. Dr. Çağdaş Öykü Meriç

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

2. OTURUM

Sanatla Terapi

20.01.2025 | 20:00

Prof. Dr. Aslı Sarandöl

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

3. OTURUM

Metakognitif Terapi

04.02.2025 | 20:00

Prof. Dr. Murad Atmaca

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

4. OTURUM

EMDR

Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme

18.02.2025 | 20:00

Prof. Dr. Burhanettin Kaya

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

5. OTURUM

EMDR

Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme

Yeni Protokoller- Diğer Protokollerle Birlikte Kullanımı

04.03.2025 | 19:30

Doç. Dr. Alişan Burak Yaşar

2. SEZON

PSİKOTERAPİ OKURYAZARLIĞI

6. OTURUM

KİPT

Kişilerarası İlişkiler Psikoterapisi

25.03.2025 | 20:30

Prof. Dr. Nazan Aydın

Olgu Saati: Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar Üzerine Çevrim İçi Eğitim Serisi

Eğitim Planlama ve Düzenleme Kurulu bu dönemde, asistan hekimlerin eğitimine katkı sunmak amacıyla yeni bir çevrim içi eğitim serisi planlamıştır. Asistan Hekim Komitesi'nin de katkılarıyla başlatılan Olgu Saati eğitim serisi, güncel psikiyatrik yaklaşımların olgular üzerinden ele alındığı interaktif oturumlardan oluşmaktadır.

Bugüne dek gerçekleştirilen iki oturum, yoğun katılım ve aktif etkileşim ile oldukça verimli geçmiştir. İlk oturumda, Prof. Dr. Raşit Tükel ve Prof. Dr. Aylin Ertekin Yazıcı'nın danışmanlığında, Dr. Ecem Savran tarafından sunulan "Obsesif Kompulsif Bozukluk Vakası Üzerinden Farklı Tedavi Yaklaşımları" başlıklı vaka tartışılmıştır. İkinci oturumda ise Prof. Dr. Başak Yücel ve Doç. Dr. Memduha Aydın'ın danışmanlığında, Dr. Can Özen'in sunu-

muyla "Yeme Bozukluğu Tanısı ve Eşlik Eden Eş Tanıları Olan Vakanın Yönetimi" başlıklı olgu üzerinden güncel bilgiler paylaşılmıştır.

Olgu Saati serisinin önümüzdeki aylarda da düzenli olarak devam etmesi planlanmaktadır. Katılımcıların katkı ve önerileri, programın gelişmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu vesileyle, bugüne kadar katkı sunan tüm sunuculara, danışman hocalarımıza, organizasyonda emeği geçen ekip arkadaşlarımıza, Merkez Yürütme Kurulu'na ve etkinliklere katılarak destek veren tüm meslektaşlarımıza içtenlikle teşekkür ederiz.

M. Seda Özeltin, Göksun Devlet Hastanesi
Eğitim Planlama ve Düzenleme Kurulu Genç Üyesi

 OLGU SAATİ	 28 Kasım Perşembe 19.00-21.00	 OLGU SAATİ 2	 29 OCAK ÇARŞAMBA 20.00
Obsesif Kompulsif Bozukluk Vakası Üzerinden Farklı Tedavi Yaklaşımları		Yeme Bozukluğu tanısı ve eşlik eden eş tanıları olan vakanın yönetimi üzerine	
 Prof. Dr. Aylin Ertekin Yazıcı Moderator: Dr. Seda Özeltin Prof. Dr. Raşit Tükel Dr. Ecem Savran		 Doç. Dr. Memduha Aydın Moderator: Dr. Seda Özeltin Prof. Dr. Başak Yücel Dr. Can Özen	
EĞİTİM PLANLAMA VE DÜZENLEME KURULU		EĞİTİM PLANLAMA VE DÜZENLEME KURULU	

TPD Eğitim Planlama ve Düzenleme Kurulu
Asistan Hekim Komitesi

14. Mesleğe İlk Adım Programı

DENİZLİ
12-13 Nisan 2025

14. Mesleğe İlk Adım Programı (MiAP) Denizli'de gerçekleşecek!

2025 itibariyle Merkez Yönetim Kurulu'nda gerçekleşen görev değişimleri

Değerli Meslektaşlarımız,

21.04.2024 tarihinde gerçekleşen 21. Olağan Genel Kurul'un hemen sonrasında gerçekleştirdiğimiz ilk Merkez Yönetim Kurulu toplantımızda Genel Başkan Ejder Akgün Yıldırım, Genel Başkan Yardımcısı Serap Erdoğan Taycan, Genel Sekreter Diğdem Göverti, Sayman Gülin Özdamar Ünal, Asistan Hekimlik Sekreteri Alperen Yıldız, Eğitim Sekreteri Uğur Çıkrıkçılı, Örgütlenme Sekreteri İrem Ekmekçi Ertek olarak belirlediğimiz görev dağılımı ile verimli bir çalışma dönemi gerçekleştirdik.

Derneğimiz 21. Olağan Genel Kurulu'nda ekibimiz adına Ejder Akgün Yıldırım tarafından yapılan konuşmada, Derneğimizin Merkez Yönetim Kurulu'nun tüm üyeleri ile birlikte ulaşılabilir kolektif yönetim geleneğini sürdürmek ve daha da güçlü olmasını sağlamak, herkesin derneği olmak, eş yönetim ilkelerini mümkün kılmak ve bu ilkeler çerçevesinde değişimi derneğimiz için bir gelenek hâline getirmek adına ekip olarak seçilme hâlinde Ocak 2025 tarihi itibarı ile Merkez Yönetim Kurulu'nun görev dağılımının değişeceği şeklinde genel kurul delegelerimize açık taahhüt verilmişti. Bu ilkelerin hayata geçmesi ve genel kurulda verilen taahhüt gereği Dernek Genel Başkanı Ejder Akgün Yıldırım'ın 31.12.2024 tarihli dilekçesinde bu amaçla görevi devretme talebine istinaden Merkez Yönetim Kurulumuz tarafından Kurul içerisinde görev dağılımı tekrar belirlendi. 2025 yılı Ocak ayı itibariyle Derneğimizin Genel Başkanı 2018-2021 tarihleri arasında da Derneğimiz Merkez Yönetim Kurulu Eğitim Sekreteri olarak görev yapmış olan Serap Erdoğan Taycan oldu.

Ayrıca gerek bir önceki dönemde Genel Sayman olarak gerekse bu dönemde Örgütlenme Sekreteri olarak dernek faaliyetlerinde yoğun emek veren ancak akademik zorunluluklar nedeniyle Merkez Yönetim Kurulu'ndan ayrılmak durumunda olan İrem Ekmekçi Ertek yerine tüzüğümüz gereği Merkez Yönetim Kurulu asıl üyesi olarak görev yapmak üzere 21 Nisan 2024 Olağan Genel Kurulu sonuçlarına göre 1. yedek üye olarak seçilmiş olan Hande Gazey görevlendirildi, görev dağılımına göre 2025 yılı Ocak ayı itibariyle derneğimiz örgütlenme sekreteri olarak göreve başladı.

Her zaman olduğu gibi bilim, etik, dayanışma ilkeleriyle çalışmaya, üretmeye devam edeceğimizi; vermiş olduğumuz taahhütleri yerine getirmenin ve üyelerimizin bizlere duyduğu güvenin gücü ile derneğimizi tüm üyeler için ulaşılabilir kılacak şekilde çıktığımız bu yolda görevimizi kaldığımız yerden aynı kararlılıkla ve aynı ilkeler ile kolektif emeğimizle sürdüreceğimizi bildiririz.

Merkez Yönetim Kurulu güncel görev dağılımını aşağıda sunulmuştur:

Genel Başkan: Serap Erdoğan Taycan

Genel Başkan Yardımcısı: Ejder Akgün Yıldırım

Genel Sekreter: Diğdem Göverti

Genel Sayman: Gülin Özdamar Ünal

Asistan Hekimlik Sekreteri: Alperen Yıldız

Eğitim Sekreteri: Uğur Çıkrıkçılı

Örgütlenme Sekreteri: Hande Gazey

Bilim, etik, dayanışma ile

Saygılarımızla,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Bolu Kartalkaya'da bir otelde gerçekleşen yangın hakkında #Baskacanimizyok

■ Bolu ili Kartalkaya bölgesinde bir otelde çıkan yangın ile hepimizi derinden yaralayan bir acıya şahit olduk. Karne sevinci ile tatil yapmakta olan çocukların, ailelerin, yurttaşlarımızın ve otel emekçilerinin yaşadığı bu felaket nedeniyle 78 canımızı kaybettik.

Tehlikenin öngörülmediği, yeterli önlemin alınmadığı, ihmallerle olayın şiddetinin büyüdüğü koşullarda toplumsal etkilenme düzeyi de katlanarak artmaktadır. Bu acı olayda da bir kez daha yapıların üretiminden denetimlerine kadar her aşamada, rant ve kâr uğruna yaşamın hiçe sayılmasından kaynaklanan bir yıkım yaşandı. Yaşadığımız bu büyük acı ve kayıplarla ilgili ruhsal etkilenmeyi daha da artıran durum, tüm bu yaşananların önlenabilir olduğunun, insanlarımızın göz göre göre yitirildiğinin bilinmesidir.

Bu tür acıların bir daha yaşanmaması için yapılması gerekenleri tüm gerçekliği ile ifade etmek kamusal bir sorumluluk, güvenli bir gelecek ve ruhsal sağlık için zorunluluktur. Toplu yaşama yönelik yapılarda can güvenliğini ilgilendiren sistemlerin kurulması ve düzenli denetlenmesi, bakımlarının yapılması ulusal ve uluslararası ölçüt ve ilkelerle, teknik şartnameler ve yönetmelikler oluşturularak belirlenmiştir. Bu niteliklerin sağlanması ve sürdürülmesi ile mümkün olan mekân güvenliğinin sağlanması tüm yurttaşlar için kamusal bir haktır!

Bilinmektedir ki, kamusal yararın ve bilimin gereği yerine getirilmediğinde olayın gerçekleşme sebebi ne olursa olsun, günümüz tek-

nolojiyi yangın felaketlerinin önlenmesine ve büyümesine engel olacak, yıkımları büyük ölçüde engelleyecek olanaklara sahiptir.

Ülkemizde önlenebilir ölümlerin giderek 'sıradan' hâle gelmesi, cezasızlık ortamında sorumlulardan hesap sorulmaması ve bu durumun başka felaketlere yol açması nedeniyle oluşan güvensizlik ortamı kabul edilemez. Toplumun ruhsal açıdan güçlenmesi ve desteklenmesi için yargı gücünü toplumsal belleği bozacak şekilde yasaklarla bilgilendirmenin engellenmeye çalışılmasından yana değil, tavizsiz şekilde kamu yararını önceleyerek suçluların ve tüm sorumluların cezalandırılmasından yana kullanmalıdır.

Türkiye Psikiyatri Derneği olarak sürecin takipçisi olacağımızı, aynı acıların bir daha yaşanmaması için gerekli tedbirlerin alınmasında ve sorumluların hesap vermesi sürecinde ruhsal sağlığın korunması ve ruhsal zorlukların önlenmesi adına taraf olduğumuzu, facadan etkilenenlere her türlü desteği sunmaya hazır olduğumuzu bildiririz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Afetlere Hazırlık ve Müdahale Birimi'nce halka yönelik hazırlanan broşürleri paylaşmak isteriz.

<https://psikiyatri.org.tr/3987/afet-sonrasi-travmatik-yas-sureciyle-ilgili-halka-yonelik-ruhsal-bilgilendirme>

<https://psikiyatri.org.tr/3986/yangin-sonrasi-erken-donem-halka-yonelik-ruhsal-bilgilendirme>

#Baskacanimizyok

6 Şubat depremlerinin ardından iki yıl geçti...Türkiye Psikiyatri Derneği olarak afeti yaşayan insanların yanındayız!...

■ 6 Şubat depremlerinin üzerinden iki yıl geçti. Yaşanılan büyük yıkım ve acının ardından geçen iki yıla rağmen deprem öncesi ve sonrası yaşanan ihmallerin sorumlularının hesap vermediği, adaletin sağlanamadığı, bölgede hâlâ cenazesine ulaşılamayanlar, çadırlarda, konteynerlerde yaşayanlar, temel ihtiyaçlarını karşılayamayanların olduğu, güvenli mekânların oluşturulmadığı gerçeği ile karşı karşıyayız. Depremde yıkılan binalar ile ilgili adalet mücadelesi tüm olumsuzluklara rağmen halen devam ediyor ve tüm sorumlular adalet önünde hesap verene dek bu mücadele devam edecek.

6 Şubat depremlerinin hemen ardından Türkiye Psikiyatri Derneği bölgede pek çok faaliyet yürüttü. **Dernek üyesi psikiyatristlerimizin beşte biri deprem bölgesinde çalışmak üzere gönüllü oldu.** Hızlı planlamalarla depremi yaşayan dört merkezde haftalık dönüşümler hâlinde gönüllü psikiyatristlerce ruhsal destek sağlandı ve altı ay boyunca bu çalışma düzenli olarak sürdürüldü. Psikiyatrik destek başta tabip odaları olmak üzere bölgede sağlık hizmeti sunan diğer birimlerle koordinasyon içinde yürütüldü. **Psikiyatri hizmetine uzaktan erişim desteği sağlamak üzere gönüllü psikiyatristlerin çalıştığı çevrim içi görüşme sistemi kuruldu** ve bu sistemle, ihtiyacın azaldığı tespit edilene kadar hizmet verildi.

Bu yıl da 6 Şubat'ta kaybettiklerimizi anmak, depremin ardından 2 yıl geçmesine rağmen ulaşımdan barınmaya en temel insani ihtiyaçlara erişimde zorluklar yaşayan Hataylılar, bölgede çalışan meslektaşlarımız ve başta Türk Tabipleri Birliği olmak üzere birlikte çalıştığımız dostlarımızla dayanışmayı büyütmek için Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu ve Afetlere Hazırlık Müdahale Birimi üyeleri olarak 5-6 Şubat 2025 tarihlerinde Hatay'daydık.

Merkez Yönetim Kurulu adına Genel Başkan Serap Erdoğan Taycan, Örgütlenme Sekreteri Hande Gazey, Asistan Hekim Sekreteri Alperen Yıldız ve Afetlere Hazırlık ve Müdahale Birimi adına Nur Nihal Türköl, derneğimiz Adana Şube Başkanı Deniz Karayün'ün katılımı ile Hatay Defne Devlet Hastanesi ve Mustafa Kemal Üniversitesi'nde meslektaşlarımızla buluştuk. Hatay Tabip Odası, Hatay Eğitim-sen ve Depremzede Derneği ile bir araya geldik. Bu buluşmalarda bölgedeki güncel fiziki ve sosyal durum, ihtiyaçlar ve ruhsal etkilenmeler; meslektaşlarımızın çalışma ve eğitim koşulları, Hatay halkının eğitim, sağlık, barınma, sağlıklı çevrede yaşama, bilgi edinme haklarına dönük talep ve mücadelelerini ve bu alanlarda birlikte yapabileceklerimizi değerlendirdik.

Afet sonrasında bir felakete dönüşen ve hâlâ iyileştirilemeyen koşullarla ilgili **acil olarak sorumlu kurumları göreve davet ediyoruz.**

Afetler öncesi süreçte ise; afetlerin büyük insani felaketlere dönüşmemesi için **hem devlet kurumları hem afetlerde sağlık ve sosyal hizmetlerin organizasyonu ve sunulmasında görev alan mesleki örgütlerinin birbirleriyle koordinasyon içinde hazırlıklarını sürdürmesi** gerektiğini vurguluyoruz. Bu amaçla afet öncesi, sonrası ve sonrası hizmetlerin planlanabilmesi ve sorunsuz uygulanabilmesi için hizmetlerin tek bir çatı altında toplanmasının uygun olduğu görüşündeyiz. Bu ihtiyaca karşılık vermek adına "**Afet Bakanlığı**" adı altında yeni bir bakanlık oluşturulmasını öneriyoruz. Bu bakanlık altında kurulacak "**Ulusal Ruh Sağlığı Danışma ve Strateji Oluşturma Kurulu**" ile psikiyatrik ve psikososyal hizmetlerin afetler öncesi, sonrası ve sonrasında bütünsel bir şekilde planlama ve uygulama stratejilerinin yürütülmesi mümkün olacaktır. Afet bölgesine destek sunacak illerin Türkiye afet haritaları değerlendirilerek yeniden gözden geçirilmesi gerektiğini yetkililere tekrar hatırlıyoruz.

Türkiye afet haritalarına göre önceliklerin belirlenmesinin ve **ilk uygulamanın da İstanbul'da acilen yaşama geçirilmesinin** mümkün olacağı inancındayız.

Türkiye Psikiyatri Derneği olarak başta Afetlere Hazırlık Müdahale Birimi olmak üzere tüm kurullarımız ile afetlere yönelik hazırlığın ve planlamanın önemini, güvenli mekânların ve güvenli geleceğin kamusal hak olduğunu, kurumlar ile iş birliğine hazır olduğumuzu hatırlatıyor, bir daha benzeri büyük afetlerin felakete dönüşmemesi için sorumluları göreve çağırıyoruz.

Suriye’de Alevilere Yönelik Yapılan Katliamı Kınıyoruz!

■ Mart 2025 tarihinde Lazkiye, Tartus, Humus başta olmak üzere Suriye’nin çeşitli bölgelerinde gerçekleşen Alevi Nusayri nüfusa yönelik katliama dönüşen saldırılar hepimizi derin bir endişeye ve üzüntüye boğmuştur. Planlı kitlesel katliam şeklinde yaşanan bu saldırılar sadece Suriye’nin değil tüm bölgenin sorunu, sorumluluğu ve dramıdır. Aylar öncesinde bölgede yaşanabilecek çatışmaların ihtimaline karşı pek çok uyarı ve eylemler yapılmasına rağmen maalesef bugün kaybedilen canların sayısının binlerle ölçüldüğü bir aşamaya gelinmiştir. Katliamı meşru gören açıklamalar, bir grubun sırf başka bir mezhebe bağlı diye bir azınlığa yaşam hakkı tanımayacağını ilan etmesi ise tüm insanlığın acil müdahil olması gereken kabul edilemez bir durumdur.

Gazze’de ve Lübnan’da yaşananlar henüz hafızalardayken şimdi de Suriye’de Alevi nüfusa yaşam hakkı tanınmamaktadır. Bu katliamlar derhal son bulmalı, insanlar güvenli ve özgür yaşam haklarına bir an önce kavuşmalıdırlar! Yaşananlar sadece bir bölgenin sorunu, mezhepler arası bir hesaplaşmanın sonucu olarak görülemez. Küresel güçler Suriye’de yayılcı politika ve müdahaleler ile etnik ve mezhepsel katliamlara sebep olmakta, tüm Ortadoğu coğrafyasında halkların bir arada yaşam hakkını gasp etmektedir, bu tüm insanlığın birlikte karşı çıkması gereken bir durumdur.

Savaşın insan ruhu üzerindeki nesiller süren yıkıcı etkilerinin en yakın tanığı olan biz ruh sağlığı çalışanları Gazze ve Lübnan için susmadığımız gibi Ortadoğu coğrafyasında yaşanan bu katliam karşısında da sessiz kalmayacağız.

Savaş, her dönemde, her koşulda, taraflar kim olursa olsun, hangi coğrafyada yaşıyor olursa olsun büyük bir halk sağlığı ve ruh sağlığı sorunudur!

Katliamı görüyoruz, sorumluluğumuzun ve tüm insanlığın sorumluluğunun farkındayız. Uluslararası kamuoyunu, kurumları, devletleri, barış ve çatışmaların son bulması için göreve, İnsan Hakları Örgütlerini ve tüm sivil toplumu seslerini yükseltmeye, katliamların durdurulması için mücadele etmeye çağırıyoruz.

Konuyla ilgili basın açıklamamıza aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<https://psikiyatri.org.tr/4004/suriye-de-alevilere-yonelik-yapilan-katliami-kiniyoruz>

Kişisel Sağlık Verileri Hakkında Yeni Düzenleme (15 Ocak 2025 Tarihli 7538 Sayılı Kanun) MBYS Uygulamasında Güncel Hukuki Durum

■ 15 Ocak 2025 tarihinde, kişisel sağlık verilerine ilişkin 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nda yapılan ek düzenleme yürürlüğe girmiştir. Bu düzenleme, Anayasa Mahkemesi’nin (AYM) aynı içeriğe sahip 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi’nin 378. Maddesini iptal etmesi nedeniyle yapılmıştır.

AYM söz konusu iptal kararını; “sağlık hizmetleriyle ilgili olarak kişisel verilerinin toplanmasına, işlenmesine, aktarılmasına, bu kişisel verilere erişim sisteminin kurulmasına, sistemin güvenliğinin sağlanmasına ilişkin düzenlemeler içeren kural, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile düzenlenemeyecek yasak alan içinde kalmaktadır. Anayasa’nın 104. maddesinin on yedinci fıkrasının ikinci cümlesine aykırıdır” gerekçesi ile vermiştir.

MBYS Uygulamasındaki güncel hukuki süreçle ilgili hukuk büromuzun görüşünü aşağıdaki linkte bulabilirsiniz. Aynı zamanda hukuki desteğe ihtiyaç duyduğunuzda her zaman derneğimize ulaşabilirsiniz.

<https://psikiyatri.org.tr/3998/hasta-verilerinin-mbys-ye-aktarilmasi-ile-ilgili-surec-hakkinda>

Türkiye’de Metanol (Sahte Alkollü İçecek) Zehirlenmeleri: Bir Halk Sağlığı Krizi ve Önleme Yaklaşımları

■ Son dönemde ülkemizde, sahte alkollü içeceklerin tüketimi sonucu meydana gelen metanol zehirlenmelerinin ciddi boyutlara ulaştığı ve bu doğrultuda kamuoyunun acil ve kapsamlı bir şekilde bilgilendirilmesi gerektiği görülmektedir. Sahte alkollü içeceklerin dolaşımını engellemek, toplum bilincini artırmak ve ilgili kurumları (emniyet, yerel yönetimler, maliye vb.) harekete geçirmek için disiplinler arası bir yaklaşıma ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kapsamda, yalnızca yasal yaptırımların uygulanması yeterli olmayıp, koruyucu-önleyici hizmetlerin ve bilinçlendirme çalışmalarının da eş zamanlı olarak yürütülmesi gerekmektedir. Bu alanda ivedilikle gerçekleştirilecek çalışmalar, sahte alkollü içecek üretimi, dağıtımı ve tüketiminin önlenmesine katkı sağlayarak, geri dönüşü mümkün olmayan sağlık kayıplarının ve ölümlerin engellenmesine yardımcı olacaktır.

Bu konuyla ilgili olarak kamuoyu ve kurumlar açısından yol gösterici olacağını düşündüğümüz Türkiye Psikiyatri Derneği Alkol Madde Kullanım Bozuklukları Çalışma Birimi tarafından hazırlanan bilimsel görüş raporunu bilgilerinize sunarız.

<https://psikiyatri.org.tr/4000/metanol-iceren-sahte-alkollu-icecek-zehirlenmeleri-hakkinda-bilimsel-gorus>

Kadın Hakları İnsan Haklarıdır! 8 Mart Dünya Kadınlar Günü Kutlu Olsun

■ 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, yüzyıllar boyunca süren kadın mücadelesinin, emeğinin ve direnişinin simgesidir. Bugün, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine, kadına yönelik şiddete, ayrımcılığa ve sömürüye karşı dayanışmayı yükseltmek ve eşit, özgür bir dünya talebimizi haykırmak için bir aradayız!

Kadınların eğitime, istihdama, siyasete, sağlığa ve sosyal hayata eşit erişiminin önündeki engeller varlığını sürdürmektedir. Afet gibi olağan dışı koşullarda eğitim hakkı ilk engellenen kız çocukları olmaktadır. Ev içi bakım yükü altında karşılıksız, görünmez ve sınırsız olarak kadınların emeği sömürülmekte iş hayatlarında ise düşük ücretle, güvencesiz çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Nafaka ve miras hakkı gibi temel kazanımlar dahi tartışmaya açılarak kadınlar için boşanma süreci zorlaştırılmakta, kadınların var oluşlarına yönelik tehditler her geçen gün artmaktadır.

Şiddetin son durağı bireyin yaşam hakkının elinden alınmasıdır. “Aile Yılı” olarak ilan edilen 2025 yılının ilk 2 ayında 16 kadın erkekler tarafından öldürülmüştür. 2024 yılında ise 394 kadın öldürülmüş, 259 kadın şüpheli şekilde hayatını kaybetmiştir. Cezasızlık, kadınları koruyan mekanizmaların yetersizliği kadın cinayetlerinin önünü açarken kadınları hedef hâline getiren ve risk altına sokan ise kadınların yaşam haklarının siyasi tartışmaların ve gerici devlet politikalarının konusu olarak görülmesidir. Kadınlar sadece fiziksel değil; ekonomik, psikolojik ve cinsel şiddete de maruz bırakılmakta, kazanılmış hakları tehdit edilmektedir.

Kadın hakları mücadelesi, insan hakları mücadelesidir. Eşit, adil ve şiddetsiz bir toplum, kadınların mücadelelerinde başarıya ulaşmaları ile mümkün olacaktır. Bizler, kadınların maruz kaldığı hak ihlallerine, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin ruh sağlığına etkilerine ve kadına yönelik şiddetin yarattığı travmalara karşı bilimsel ve toplumsal sorumluluğumuzla çalışmayı sürdüreceğiz.

Eşit ve özgür bir yaşam için mücadeleyi büyötmeye devam ediyoruz!

Kadın Hakları, İnsan Haklarıdır!

İstanbul Sözleşmesi yaşıttır!

<https://psikiyatri.org.tr/4003/8-mart-dunya-kadinlar-gunu-kadin-haklari-insan-haklaridir>

Merkez Yönetim Kurulu olarak gerçekleştirdiğimiz ziyaretler

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı Ziyareti

■ İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi yerleşkesindeki fiziksel koşulların değişmesi, yeniden inşa sürecinde yıkılacak olan psikiyatri binası nedeniyle Psikiyatri Anabilim Dalı'nın taşındığı yeni yerin eğitim, sağlık hizmeti ve bilimsel etkinlikler açısından son derece yetersiz olması üzerine asistan hekimlerin özlük ve eğitim hak kayıpları olmaması, kendilerini dinlemek, birlikte çözüm önerilerini konuşmak ve dernek olarak yanlarında olmak adına bölümlerine ziyaret gerçekleştirdik. Her koşulda ve her zaman asistan hekimlerin ve öğretim üyelerimizin yanındayız.

Mecliste Grubu Olan Partilerle Yapılan Görüşmeler

■ Türkiye Psikiyatri Derneği olarak ulusal ruh sağlığı politikalarının belirlenmesi ve ruh sağlığı alanında ve mesleki uygulamalarımız sırasında yaşanan, karşılaşılan sorunların aktarılması, çözüm önerilerinin sunulması için hem ilgili üç bakanlıktan hem de Mecliste grubu olan siyasi partilerden randevu taleplerimiz olmuştur. Bu taleplere verilen yanıtlar doğrultusunda geçtiğimiz sürede aşağıdaki görüşmeleri gerçekleştirdik.

DEM Parti ile Yapılan Görüşme

■ 6 Aralık 2024 tarihinde Merkez Yönetim Kurulu üyeleri Ejder Akgün Yıldırım, Serap Erdoğan Taycan, Alperen Yıldız ve Eğitim Planlama Düzenleme Kurulu Başkanı Burhanettin Kaya tarafından DEM Parti merkezine bir ziyaret gerçekleştirildi. Toplantıya Eş Genel Başkan Tülay Hatimoğulları, Sağlık ve Sosyal Politikalar Eş Sözcüsü Onur Hamzaoğlu ve Bitlis Milletvekili Hüseyin Olan katıldı. Derneğimizin 6 Şubat Depremleri sırasında ve sonrasındaki faaliyetlerine ilişkin rapor sunuldu, olası afetlere yönelik plan ve önerilerimiz iletili. Toplumdaki şiddet olaylarına yönelik girişimlerimizden bahsedildi ve konu birlikte ele alındı. Derneğimizin Ruh Sağlığı Politikası hazırlıkları anlatıldı, bu başlık altında siyasi partilerden beklentilerimiz sunuldu. Karşılıklı iyi niyet ve iş birliği ifadeleri ile toplantı tamamlandı.

CHP ile Yapılan Görüşme

■ 1 Şubat 2025 tarihinde Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu'nu temsilen Ejder Akgün Yıldırım, Diğdem Göverti, Hande Gazey, İrem Ekmekçi Ertek olarak CHP Genel Başkanı Özgür Özel ve Cumhuriyet Halk Partisi Sağlıkta Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Zeliha Aksaz Şahbaz ile bir görüşme gerçekleştirdik. Toplantıda bir süredir hazırlığını sürdürdüğümüz Türkiye Psikiyatri Derneği Ulusal Ruh Sağlığı Politika metnimizin ön raporunu sunduk ve görüş alışverişinde bulunduk.

TTB Merkez Konsey Ziyareti

■ 31 Ocak 2025 tarihinde Merkez Yönetim Kurulunu temsilen Ejder Akgün Yıldırım ve Hande Gazey eşliğinde TTB Merkez Konseyi ile Ankara'da bir toplantı gerçekleştirdik. TTB Genel Başkanı Alpay Azap ve Merkez Konsey üyelerinin eşlik ettiği toplantıda yakın zaman önce meydana gelen Bolu Kartalkaya Otel yangını ile ilgili TMMOB'un da yer aldığı bir izlem komitesi oluşturma planlarıyla ilgili konuştuk. Ayrıca hekim intiharlarına yönelik yapılacaklar konusunda Derneğimiz ve TTB tarafından ortak olarak oluşturulan Hekim İntiharları ve Mobbingi Engelleme Görev Gücünün işleyişi ile ilgili görüş alışverişinde bulunduk.

Türkiye Psikiyatri Derneği Yıllık Toplantısı ve 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu Hazırlıkları Kapsamında Xanadu Resort Hotel'de İnceleme Ziyareti Gerçekleştirildi

■ Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu ve Kongre Düzenleme Kurulu, Antalya'da 27-30 Nisan 2025 tarihlerinde gerçekleştirilecek olan Türkiye Psikiyatri Derneği Yıllık Toplantısı 3. Uluslararası ve 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu hazırlıkları doğrultusunda, Xanadu Resort Hotel'de bir inceleme ziyareti gerçekleştirmiştir. Ziyaret kapsamında, bilimsel toplantıların yapılacağı konferans salonları ve organizasyonun etkin şekilde yürütülmesini sağlayacak teknik altyapı olanakları ayrıntılı biçimde değerlendirilmiştir. Katılımcıların ihtiyaçlarına yanıt verecek düzeyde konfor ve işlevsellik sunan tüm fiziksel mekânlar dikkatle gözden geçirilmiştir.

Bu kapsamlı etkinlik, alanında uzman meslektaşlarımızın güncel bilimsel gelişmeleri tartışabilecekleri, bilgi ve tecrübelerini payla-

şabilecekleri; aynı zamanda mesleki dayanışmayı pekiştirecekleri verimli bir platform sunmayı amaçlamaktadır. Türkiye Psikiyatri Derneği olarak, organizasyonun her aşamasında özenli bir planlama süreci yürüterek katılımcılara hem akademik olarak zengin hem de sosyal açıdan keyifli bir deneyim yaşatmayı hedefliyoruz.

Tüm meslektaşlarımızı, Türkiye Psikiyatri Derneği Yıllık Toplantısı ve 3. Uluslararası 27. Ulusal Klinik Eğitim Sempozyumu'na katılarak bu değerli bilimsel paylaşımın bir parçası olmaya davet ediyoruz.

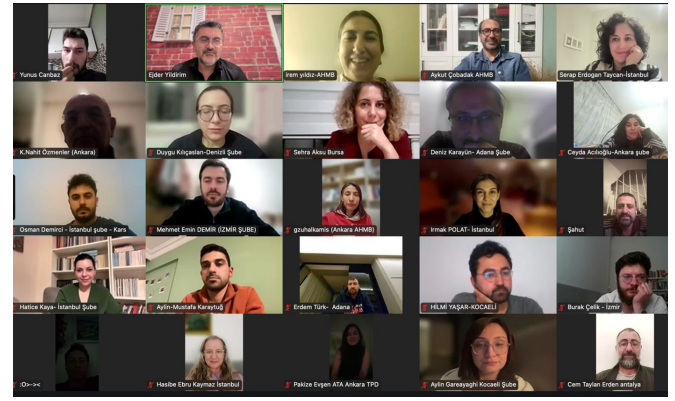
Kırk Yılın Emeğine Saygı ve Yeni Yıla Merhaba Buluşması

■ Türkiye Psikiyatri Derneği İstanbul Şubesi olarak, meslekte 40 yılını dolduran değerli hocalarımızı onurlandırmak ve yeni yılı hep birlikte karşılamak amacıyla bir etkinlik düzenledik. Ustalarla genç kuşakları bir araya getirdiğimiz, hocalarımızın deneyimlerini ve meslekte geçirdikleri yılların öykülerini dinlediğimiz, hepimiz için paylaşma ve dayanışma duygularını tazeleyen, yeni yıla hoş anılarla girmemizi sağlayan bir etkinlik idi. Uzun yıllar bu dayanışma ve bir aradalığı sürdürmeyi diliyoruz. Ne yazık ki yaşadığımız coğrafya ve ülkemizin gündemi her geçen gün belleklerimize yeni travmalar eklense de camiamıza, toplumumuza ve içinde bulunduğumuz tarihsel döneme karşı sorumluluklarımızın bilinci ile, bilimin ışığında, etigin kılavuzluğunda, dayanışmayı daha da büyüterek geçireceğimiz umudumuzun eksilmediği yeni bir yıl diliyoruz.

Afetlere Hazırlık Müdahale Birimi (AHMB) Şube eğitimleri başladı

■ AHMB tarafından planlanan ve Şube AHMB ekiplerinin oluşturularak yerelde örgütlü bir yapılanma oluşturarak afet öncesi şubelerdeki afet planının oluşturulması ve uygulanması afet öncesi ve afet sırasında saha çalışanlarının eğitimi ve süpervizyonları, afet sırasında sahanın koordinasyonu ve sahada aktif hizmet sunma gibi görevlerde gönüllülük esası ile yer almalarına yönelik çevrim içi ve yüz yüze eğitim programının ilk iki çevrim içi oturumu gerçekleştirildi. Yoğun ilginin olduğu bu eğitimlerde özellikle 6 Şubat Depremleri deneyimleri üzerinden saha uygulamaları ve afetlerde hizmetin örgütlenmesine yönelik eğitim içerikleri ile derneğimizin afet durumundaki eylem planı olan Türkiye Psikiyatri Derneği Afetlere Müdahale Acil Eylem Planı (TAMAP) sunularak şube afet gönüllüleri ile tartışılmış oldu.

Türkiye Psikiyatri Derneği 22. Merkez Olağan Genel Kurulu Duyurusu

■ Türkiye Psikiyatri Derneği 22. Seçimsiz Merkez Olağan Ara Genel Kurulu 12 Nisan 2025 Cumartesi günü saat 11.00'de aşağıdaki gündemle İstanbul Tabip Odası Salonunda (Türkocağı Cad. No:9 K:2-3 Çağaloğlu-İstanbul) toplanacaktır.

Toplantıda çoğunluk sağlanamazsa, toplantı aynı yerde **19 Nisan 2025 Cumartesi günü saat 11'de** aynı gündemle yapılacaktır.

Nisan 2024 ve 2025 tarihleri arasında çalışmalarımızın değerlendirileceği Genel Kurulda gündemimiz aşağıda yer almaktadır.

Saygılarımızı sunarız.

Gündem:

1. Açılış
2. Genel Kurul Divanı'nın oluşturulması;
3. Saygı duruşu ve açılış konuşmaları;
4. Merkez Yönetim Kurulu faaliyet ve mali raporlarının; Denetleme Kurulu raporlarının okunması, tartışmaya açılması ve yönetim kurulunun aklanması;
5. Genel Kurul kararlarının oluşturulması
 1. Tüzük değişikliği önerileri;
 2. Türkiye Psikiyatri Derneği Soruşturma, Kovuşturma ve Merkez Onur Kurulu Yönetmeliği güncelleme çalışmasının sunulması;
 3. Türkiye Psikiyatri Derneği Eğitim ve Toplantı Yönetmeliği güncelleme çalışmasının sunulması;
6. Dilek, öneriler ve kapanış

İşkence ve kötü muamele hiçbir koşulda kabul edilemez! Demokratik hakları için bir araya gelen yurttaşlarımızın yanındayız!

İçinden geçmekte olduğumuz süreç ülkemizin siyasi dinamikleri ile ilişkili olarak geçmişte yaşananlardan çok farklı bir iklimi beraberinde getirdi. 19 Mart 2025 günü İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu'nun birçok kişi ile birlikte gözaltına alınmasının ardından, büyük illerimiz başta olmak üzere ülkemizde pek çok noktada protesto eylemleri gerçekleşti. Çok sayıda yurttaşımızın anayasal haklarını kullanırken karşı karşıya kaldıkları işkence ve hak ihlallerine hep birlikte karşı durmak, toplum sağlığı adına yaşanan bu kötü muamelelerin sebep olduğu ruhsal zorlanmalarda desteğimizi kamuoyuna duyurabilmek adına Türkiye Psikiyatri Derneği olarak harekete geçtik. Derneğimiz adına oluşturduğumuz bir çağrı metni ile Türk Psikologlar Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği ve Adli Tıp Uzmanları Derneği ile bir araya geldik. Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu üyeleri Serap Erdoğan Taycan, Ejder Akgün Yıldırım, Hande GAZey, Uğur Çıkrıkcılı, Gülin Özdamar Ünal; Türk Psikologlar Derneği Genel Başkanı Gökhan Malkoç ve Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Genel Başkanı Ramazan Yüksel'in katıldığı toplantıda basına ve kamuoyuna yönelik bir açıklama ile sürecin ortaklaşa yürütüleceğinin duyurulmasına karar verildi. Her ilin kendi kaynaklarını dikkate almak üzere başlıca adı geçen dernekler olarak ve geçmiş dönemlerde Psikososyal Dayanışma Ağı (PSDA) içerisinde yer almış olan ve şu anda da çalışmak isteyen çeşitli derneklerin temsilcileri, tabip odaları ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı temsilcileri ile İstanbul, Ankara ve İzmir toplantılarını çevrim içi gerçekleştirdik ve PSDA'yı yeniden aktif hâle getirdik. Yardıma ihtiyacı olabilecek kesimi gözaltına alınan, gözaltı süreçlerinde kötü muameleyle maruz kalan, gözaltına alınma durumu dışında demokratik haklar çerçevesinde katıldıkları eylemler sırasında şiddete uğrayan ve ruhsal zorlanma yaşayan kişiler olarak belirledik. Yardım ve destek süreçlerinin yapılandırılmasına devam edilmektedir.

Toplum ve ruh sağlığı alanında hizmet vermekte olan derneklerin bir araya gelmelerini çok değerli buluyor, dayanışmanın başka alanlarda da devam etmesini diliyoruz. Türk Psikologlar Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği ve Adli Tıp Uzmanları Derneği ile birlikte imza atılan duyuru metnine aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<https://psikiyatri.org.tr/4011/iskence-ve-kotu-muamele-hicbir-kozulda-kabul-edilemez-demokratik-haklari-icin-b>

Merkez Yönetim Kurulu olarak, derneğimiz Eğitim Planlama Düzenleme Kurulu (EPDK) ile birlikte bu çalışmalar doğrultusunda üyelerimizin ihtiyaç duyabileceğini düşündüğümüz konularda bir dizi eğitim planlama çalışmalarına başladık. İlk eğitim webinarımız 2 Nisan 2025 tarihinde 'Hekimler yaşanan hak ihlalleri, işkence ve kötü muamelelere İstanbul Protokolü penceresinden nasıl yaklaşmalı?' başlığı ile gerçekleşti. Moderatörlüğünü EPDK Başkanı Dr. Burhanettin Kaya'nın yürüttüğü webinara adli tıp uzmanı Dr. Ümit Ünüvar, TİHV eğiticisi Dr. Melis Ceylan ve Antalya Barosu İnsan Hakları Merkezi'nden Av. Hasan Kemal Elban konuşmacı olarak katıldı. Yoğun ilgi ile karşılanan eğitimimiz yeni ihtiyaç alanlarını belirlememiz konusunda da aydınlatıcı oldu. Eğitim planlamalarımız devam etmektedir.

Acil Psikiyatri

Kitap Yayın Yönetmenleri: **Fatih ÖNCÜ, Yunus HACIMUSALAR**

Ruh sağlığı hizmetinin temel yönlerinden biri, acil durumlara verilen önemdir. Bu olgudan hareketle, Türkiye Psikiyatri Derneği Sürekli Eğitim/Sürekli Mesleki Gelişim Dergisi Psikiyatride Güncel'in 2015 yılı 2. Sayısı Psikiyatride Acil konusuna ayrıldı. Sayının büyük ilgi görüp tükenmesi konuyla ilgili kapsamlı ve güncel bir kitap hazırlanması gerekliliğini ortaya koydu. Bu gereklilikten yola çıkılarak, Türkiye Psikiyatri Derneği Yayıncılık Kurulu'nun talebiyle hazırlanan Acil Psikiyatri kitabı, tüm psikiyatri asistan ve uzmanları ile acil servis hekimlerine uygulamalarında rehber olacak niteliktedir.

On beş bölümden oluşan bu kitap, tüm acil psikiyatrik durumların değerlendirilme ve yönetilme süreçlerine, ortaya çıkabilecek zorluklarda yapılabilecek müdahalelere dair pratik bilgiler sunmaktadır. İntihar, geriyatrik hastalar, konsültasyon-liyezon psikiyatrisi, adli olgular, psikiyatristin yasal sorumlulukları ve acil servis uygulamalarında kullanılan psikotropalar bu kitabın kapsamında yer alan diğer önemli başlıklardır.

TPD Merkez Yönetim Kurulu 2024 yılı faaliyet haberleri

20 Ocak 2025 / psikiyatri.org.tr

Değerli meslektaşlarımız,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu olarak Nisan 2024 tarihinden beri bilim, etik, dayanışma ilkeleriyle çalışarak oldukça verimli bir dönem geçirdik. Yeni yıla girdiğimiz bu günlerde geçmiş aylardaki faaliyet haberlerimizin bir özetini sizlerle paylaşmak isteriz.

TPD MYK 2024 yılı faaliyet haberlerini okumak için tıklayınız.

Saygılarımızla

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Bolu Kartalkaya'da gerçekleşen yangın felaketiyle ilgili basın açıklaması

22 Ocak 2025 / psikiyatri.org.tr

Basına ve kamuoyuna,

Bolu ili Kartalkaya bölgesinde bir otelde çıkan yangın ile hepimizi derinden yaralayan bir acıya şahit olduk. Karne sevinci ile tatil yapmakta olan çocukların, ailelerin, yurttaşlarımızın ve otel emekçilerinin yaşadığı bu felaket nedeniyle öncelikle yakınlarını kaybedenlere baş sağlığı, yaralılarına acil şifalar diler, Türkiye Psikiyatri Derneği olarak her türlü ruhsal desteğe hazır olduğumuzu bildiririz.

Deprem, yangın, sel gibi doğal afetler, bireylerin ve toplumların ruh sağlığını derinden etkileyen travmatik yaşantılardır. Her ne kadar doğal olarak nitelendirilse de tehlikenin öngörülmediği, yeterli önlemin alınmadığı, ihmallerle şiddetinin arttığı koşullarda toplumsal etkilene düzeyi katlanarak artmaktadır. Bu acı olayda da bir kez daha yapıların üretiminden denetimlerine kadar her aşamada, rant ve kâr uğruna yaşamın hiçe sayılmasından kaynaklanan bir yıkım yaşandı. Yaşadığımız bu büyük acı ve kayıplarla ilgili ruhsal etkilenmeyi daha da artıran durum, tüm bu yaşananların önlenabilir olduğunun, insanlarımızın göz göre göre yitirildiğinin bilinmesidir.

Bu tür acıların bir daha yaşanmaması için yapılması gerekenleri tüm gerçekliği ile ifade etmek kamusal bir sorumluluk, güvenli bir gelecek ve ruhsal sağlık için zorunluluktur. Toplu yaşama yönelik yapılarda can güvenliğini ilgilendiren sistemlerin kurulması ve düzenli denetlenmesi, bakımlarının yapılması ulusal ve uluslararası ölçüt ve ilkelerle, teknik şartnameler ve yönetmelikler oluşturularak belirlenmiştir. Bu niteliklerin sağlanması ve sürdürülmesi ile mümkün olan mekân güvenliğinin sağlanması tüm yurttaşlar için kamusal bir hak! Bilinmektedir ki, kamusal yararın ve bilimin gereği yerine getirildiğinde olayın gerçekleşme sebebi ne olursa olsun, günümüz teknolojisi yangın felaketlerinin önlenmesine ve büyümesine engel olacak, yıkımları büyük ölçüde engelleyecek olanaklara sahiptir.

Bununla birlikte ülkemizdeki uygulamalar, denetim eksikliği ve yetersiz mevzuat düzenlemeleri, bazı kişi ve kuruluşların sorumsuzca tutumları daha önce Aladağ'da olduğu gibi yangınların katliamlara dönüşmesine yol açmaktadır. Yaşanan kayıpların başta gelen sorumluları denetim görevini yapmayan kurum ve kuruluşlar ile kâr hırsıyla güvenlik tedbirlerini almaktan imtina edenlerdir. Vatandaşlarının yaşamlarını ve güvenliklerini sağlamak için gerekli önlemleri almakla yükümlü olan devlet kurumları, bu sorumluluğunu tam olarak yerine getirmediği gibi acil durum ve afetlerde kriz yönetimi ve müdahale süreçlerindeki eksiklik ve yetersizliklerle yeni yıkımlara sebep olmaktadır.

Doğası gereği afetlerin ani ve beklenmedik oluşu, ruhsal iyilik halinin en önemli koşullarından biri olan temel güvenlik duygusunu zedeleyerek et-

kilenen bireyleri tehlikelerle dolu, adaletsiz bir dünyada yalnız ve çaresiz hissettirir, belirsizlik hissini artırır ve kaosa yol açar. İlerleyen süreçte travma sonrası stres bozukluğu, depresyon, anksiyete, yas tepkileri ve somatik yakınmalar gibi ruhsal sorunların gelişmesine neden olur.

Yaşanılan bu facialarda kaosu ve travmatik etkilenmeyi arttıran bir diğer sorun yayın yasağı adı altında toplumun uygun ve yeterli bilgiye ulaşımının kısıtlanması durumudur. Afet ve krizler sonrası entegre bir kayıt sisteminin ve kamuya açık ve sistematik bir bilgilendirmenin yokluğunda ülkenin pek çok yerinden yakınlarından haber alabilmek için çabalayan, resmi kaynaklar tarafından sağlıklı ve güvenilir bilgiye ulaşması mümkün olmayan insanlar belirsizlik ve çaresizlikle riski değerlendirememekte, tehlikeli davranışlara yönelebilmektedir. Bilgi verilmeyişi veya yanlış bilgilendirme toplumda güvensizlik yaratıp, yersiz söylentilere neden olmaktadır. Etkili bir krize müdahale için topluma olayla ilgili veriler güvenilir bilgi kaynaklarından açıklayıcı, açık ve empatik bir şekilde sunulmalı, bireylerin ihtiyaçlarına ve hassasiyetlerine uygun davranılmalıdır. Doğru bilgilendirme, kriz yönetiminde toplumsal dayanışmayı artırırken, bireylerin kendilerini daha güvende hissetmelerine ve travmatik olayın etkilerini daha sağlıklı bir şekilde atlatmalarına yardımcı olur. Bu nedenle, bilgilendirme süreci, yalnızca bilgi paylaşımı değil, aynı zamanda psikososyal bir destek aracıdır. Yaşanan yas sürecinin sağlıklı sürmesini ve acıyı azaltan en önemli faktör yaşananların toplumla paylaşılması, acının değer görmesi, sorumluların hesap vermesi ile bu acının geleceği daha da güvenli kılacak gerekli dönüşümleri sağlayabilmesidir. Özellikle kamu otoritesinin topluma hızla doğru bilgi aktarması gerekirken insanların bilgi edinme hakkına ve tanıklığa engel olacak şekilde kullanılmaya evrilen yayın yasağı yaklaşımı terkedilmelidir. Deprem döneminde sosyal medyanın yavaşlatılmasının deprem bölgesinde ve enkazda henüz sağ olanlara olan iletişime nasıl zarar verdiği hafızalardadır. Başta travmayı yaşayanlar ve yakınlarından haber almaya çalışanlar olmak üzere, tüm toplumun sağlıklı ve doğru bilgi alacağı bir kriz bilgilendirme sistemi acilen kurulmalı; toplumsal tepkiyi azaltmayı hedeflemek yerine, uygun şekilde tepkinin ifade edilebileceği olanaklar yaratılmalıdır.

Yangından 24 saatte fazla zaman geçtiği halde hâlâbölgede bir kriz yönetimi planının oluşturulmadığı görülmektedir. Olay sonrası gerek kayıpların taşınması ve teşhisi sırasında kullanılan yöntemler, gerek tatil bölgesinde olağanlığı sürdürülmesi gibi uygulamalar bireysel ve toplumsal yas sürecini olumsuz etkileyecektir. Yaşanılan kitlesel travmatik olaylar sonrası geribildirimler dikkate alınarak bundan sonra yaşanabilecek böylesi durumlar için afete uygun müdahale planlarının oluşturulması gereklidir.

Ülkemizde giderek önlenabilir ölümlerin 'sıradan' hale gelmesi, sorumlulardan cezasızlık ortamında hesap sorulmaması ve bu durumun başka felaketlere yol açması nedeniyle oluşan güvensizlik ortamı kabul edilemez. Toplumun ruhsal açıdan güçlenmesi ve desteklenmesi için yargı, gücünü toplumsal belleği bozacak şekilde yasaklarla bilgilendirmenin engellenmeye çalışılmasından yana değil tavizsiz şekilde kamu yararını önceleyerek, suçluların ve tüm sorumluların cezalandırılmasından yana kullanılmalıdır.

Türkiye Psikiyatri Derneği olarak sürecin takipçisi olacağımızı, aynı acıların bir daha yaşanmaması için gerekli tedbirlerin alınmasında ve sorumluların hesap vermesi sürecinde ruhsal sağlığın korunması ve ruhsal zorlukların önlenmesi adına taraf olduğumuzu, faciadan etkilenenlere her türlü desteği sunmaya hazır olduğumuzu bildiririz.

Saygılarımızla,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu
Afetlere Hazırlık ve Müdahale Birimi

Yangın Sonrası Erken Dönem Halka Yönelik Ruhsal Bilgilendirme

25 Ocak 2025 / psikiyatri.org.tr

Bolu ili Kartalkaya bölgesinde bir otelde çıkan yangın tüm toplumu derinden yaralamış, önlemlerin yetersiz olmasından dolayı yıkımın daha da artmış olması yaşanan acıyı artırmıştır. Deprem, yangın, sel gibi doğal afetler ya da insan eli ile oluşan felaketler bireylerin ve toplumların ruh sağlığını derinden etkileyen travmatik yaşantılardır. Her ne kadar bazıları doğal olarak nitelendirilse de tehlikenin öngörülmediği, yeterli önlemin alınmadığı, ihmallerle şiddetinin arttığı koşullarda toplumsal etkilene düzeyi katlanarak artmaktadır. Bu zor dönemde Türkiye Psikiyatri Derneği olarak her türlü ruhsal desteğe hazır olduğumuzu bildiririz.

Bu kapsamda Türkiye Psikiyatri Derneği Afetlere Hazırlık ve Müdahale Birimi'nin kitlesel etkilenmeye neden olan yangınlar sonrası erken dönem halka yönelik ruhsal bilgilendirme için hazırladığı e-broşürü sizlerle paylaşmak isteriz.

E-Broşür'ü indirmek için tıklayınız.

Saygılarımızla,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Afet Sonrası Travmatik Yas Süreciyle İlgili Halka Yönelik Ruhsal Bilgilendirme

27 Ocak 2025 / psikiyatri.org.tr

Bolu ili Kartalkaya bölgesinde bir otelde çıkan yangın tüm toplumu derinden yaralamış, önlemlerin yetersiz olmasından dolayı yıkımın daha da artmış olması yaşanan acıyı arttırmıştır. Yaşadığımız bu yangın gibi travmatik olaylar sonucu gelişen ani, beklenmedik ve şiddetli kayıplar yaşamak veya şahit olmak olağan yas sürecini zorlaştırabilir ve uzatabilir. Bu zor dönemde Türkiye Psikiyatri Derneği olarak her türlü ruhsal desteğe hazır olduğumuzu bildiririz.

Bu kapsamda Türkiye Psikiyatri Derneği Afetlere Hazırlık ve Müdahale Birimi'nin kitlesel etkilenmeye neden olan yangınlar sonrası afet sonrası travmatik yas süreciyle ilgili halka yönelik ruhsal bilgilendirme için hazırladığı e-broşürü sizlerle paylaşmak isteriz.

E-Broşür'e ulaşmak için aşağıdaki linki tıklayabilirsiniz.

Saygılarımızla,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

60. Ulusal Psikiyatri Kongresi Konuşma ve Bildiri Özetleri

14 Şubat 2025 / psikiyatri.org.tr

Değerli meslektaşlarımız,

60. Ulusal Psikiyatri Kongresi Konuşma ve Bildiri Özetleri'ne ulaşabileceğiniz linkler websitemizde aktifleşmiştir. Bu özetlere aşağıdaki bağlantı linkinden ulaşabilirsiniz.

Bağlantı linki; <https://psikiyatri.org.tr/menu/123/tpd-kongre-arsivi>

Saygılarımızla,

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

30 Mart Dünya Bipolar Günü Ortak Açıklaması

29 Mart 2025 / psikiyatri.org.tr

Dünya Bipolar Günü: Farkındalık, Destek ve Anlayış için Bir Adım

Vincent van Gogh'un doğum günü olan 30 Mart her yıl tüm dünyada Bipolar Günü olarak kutlanmaktadır. Bipolar bozukluk hakkında toplumsal farkındalık yaratmayı ve bu hastalıkla yaşayan bireylere destek olmayı amaçlayan küresel bir etkinliktir. Bipolar bozukluk, kişilerin ruh halindeki aşırı dalgalanmalarla kendini gösteren, yaşam kalitesini etkileyebilecek bir

psikiyatrik rahatsızlıktır. Depresyon dönemlerinde, kişi umutsuzluk, düşük enerji, ilgi kaybı ve karamsarlık gibi belirtiler yaşayabilirken, mani dönemlerinde kişide aşırı neşe, yüksek enerji, dürtüsellik ve düşünceler arasında hızlı geçişler gözlemlenebilir. Kişi depresyondayken intihar, mani dönemindeyse olası tehditleri fark edemeyip yanlış kararlar verme riski yüksek olabilir. Bu dönemler arasında yaşanan geçişler, kişinin hem kişisel hem de sosyal hayatını olumsuz etkileyebilir. Bipolar bozuklukla yaşamak, kimi zaman zorlu bir yolculuk olabilir, ancak doğru tedavi, destek ve anlayışla bu süreç yönetilebilir. Atak dönemleri dışında kişi çoğunlukla stabil ve işlevsel olabilmektedir. Bipolar bozukluk tedavi edilebilen bir hastalıktır ve genellikle psikoterapi ve ilaç tedavisi ile kontrol altına alınabilir. Bununla birlikte, hastalığın yönetimi, tedaviye sadık kalmak, aile ve arkadaşların desteği ve kişisel farkındalık gerektirir. Bu nedenlerle, tedaviye bütüncül yaklaşmak, belirti kontrolünün ötesinde iyileşmeyi hedeflemek, kişinin çevresinin destekleyici hale gelmesini desteklemek kritik öneme sahiptir.

Dünya Bipolar Bozukluk Günü, bu durumun daha iyi anlaşılması ve tedavi sürecindeki engellerin aşılması için önemli bir fırsat sunar. Dünya Bipolar Bozukluk gününde, rahatsızlığın tıbbi yönüyle birlikte, bu bozukluğu yaşayan bireylerin karşılaştığı toplumsal damgalamaya karşı duruş sergilenmesi amaçlanır. Bu günün temel amaçları arasında bipolar bozuklukla ilgili toplumda bilgi ve anlayış sağlanması, tanı ve tedavisiyle ilgili bilgilendirmeler yapılması, damgalanmanın azaltılması ve ön yargılarla mücadele edilmesi ve bu rahatsızlıkla yaşayan kişilere ve yakınlarına destek verilmesidir.

Dünya bipolar gününde konferanslar, seminerler, sosyal medya kampanyaları ve yerel organizasyonlar tarafından yapılan bilgilendirmeler, insanları daha fazla bilgi edinmeye ve bu konuda empati geliştirmeye teşvik eder. Ayrıca, bipolar bozuklukla ilgili kişisel hikâyeler paylaşılır, hastalıkla yaşayan kişilerin deneyimleri dinlenir, böylece toplumda daha geniş bir anlayış gelişir. Bipolar bozuklukla ilgili kişilerin deneyimlerinin paylaşılması da uzmanların paylaşımları kadar değerlidir. Uzun yıllar hastalığını iyi bir şekilde yöneterek yaşayan, umut, inanç ve motivasyonunu canlı tutan bireyler özellikle yeni tanı alan kişiler için moral ve destek kaynağı olurlar.

Sonuç olarak Dünya Bipolar Bozukluk günü, sadece hastalıkla ilgili bilgi edinmek değil, aynı zamanda bu hastalıkla yaşayan kişilere ve yakınlarına daha fazla empati ve destek sunmak için bir fırsattır. Farkındalık, yalnızca bilgi edinmekle sınırlı kalmamalı, aynı zamanda toplumsal damgalamanın ortadan kaldırılması ve tedavi süreçlerinin daha erişilebilir hale getirilmesi adına adımlar atılmalıdır. 30 Mart'ta, bipolar bozuklukla ilgili farkındalık yaratmak, bilgi edinmek ve empati göstermek için bir adım atın. Bir adım, sonra bir adım daha... İyileşme ve iyileştirme yolculuğumuzdaki gibi ayırmıcılıkla mücadelede de adım adım ilerleyelim. İlerleyerek toplumsal hoşgörü ve dayanışmayı çoğaltalım.

SİZOFRENİ
DERNEKLERİ
FEDERASYONU

2 Nisan Dünya Otizm Farkındalık Günü

05 Nisan 2025 / psikiyatri.org.tr

Otizm, nedenlerinin doğuştan itibaren var olduğu ve genellikle erken çocukluk döneminde tanı konulan sosyal iletişim ve etkileşimde zorluklar ile kısıtlı veya tekrarlayıcı ilgi alanları ve davranışlar ile giden nörolojiksel bir bozukluktur. Otizm spektrum bozukluğuna sahip bireyler duyu işleme, düşünme, öğrenme ve davranış biçimleri açısından çeşitlilik gösterebilirler. Bu farklılıklar, otizmlili bireylerin güçlü yönlerinin ve zorluklarının birbirinden oldukça farklı olmasına yol açar. Belirtiler geniş bir yelpazede yer alır ancak yoğun, etkili ve doğru müdahaleler ile gerileme olasılığı vardır ve hayat kalitesi belirgin olarak artabilir. Otizm spektrum bozukluğuna sahip bireyler; bağımsız yaşamak, eğitim ve meslek hayatlarını sürdürmek, sosyal ilişkilerini sürdürmek ve ilgi duydukları alanlarda üretken olmak gibi alanlar da yeterli bir işlevsellik gösterebilirler.

Erişkinlerde Otizm Spektrum Bozukluğu

En güncel veriler, otizm spektrum bozukluğunun yaygınlığını çocuklarda %3-4, erişkinlerde ise %2-3 olarak göstermektedir. Bilimsel bilginin, klinik deneyimin ve toplumsal farkındalığın artmasıyla çocuklarda tanı ile ilgili

zorluklar görece azalsa da halen yetersizdir. Bu yetersizlik tanıya ulaşamayan otizmlilerde daha da belirgin hale gelmektedir. Geçmiş öyküye ulaşamama, bireylerin otizm belirtilerini kamufle edici tutumlar geliştirme- si ve sahip oldukları ek tanılarının otizm belirtilerini maskeleyişi nedeniyle otizmlilerle tanınanların yarıdan fazlasının tanı almadığı bilinmektedir. Bundan 20-30 yıl önce, tanı alması gereken yıllarda bilginin ve farkındalığın az olması, sosyal desteğin yetersiz olması, semptom şiddetinin hafif olması gibi nedenlerle tanı alamayan otizmlilerle çoğu bağımlı/yarı bağımlı bir hayat yaşıyor, farklı tanılarla takip ediliyor ya da en hafifiyle psikososyal sorunları (zorbalık, uyumsuzluk, iş/okul/aile sorunları) çokça yaşayarak hayatlarına devam ediyor olabilirler.

Bilimsel Olmayan Yöntemlerle Suistimale Dikkat!

Otizm spektrum bozukluğunun tanısı sadece çocuk ve ergen ya da erişkin psikiyatristi tarafından konmaktadır. Psikiyatrik bir değerlendirme ile tanı alabilecek otizmlilerle ilgili bilgilendirilmesi (psiko eğitim), sosyal haklarıyla ilgili farkındalık kazandırılması, eğer varsa ek tanılarının ve tedavilerinin gözden geçirilmesi önemlidir. Otizmlilerle bireylerin ve yakınlarının doğru tanı ve tedaviye ulaşabilmesi büyük önem taşımaktadır. Ancak, bilimsel temeli olmayan, etkisiz ve hatta zararlı olabilecek tedavi yöntemleri giderek yaygınlaşmaktadır. Bu tür yöntemler arasında belirli diyetler, biyolojik olmayan ve kanıta dayalı olmayan alternatif tedaviler, otizme yönelik geliştirildiği iddia edilen aşılar ve vitamin/mineral destekleri, şüpheli cihaz kullanımları, bilimsel geçerliliği olmayan çeşitli terapi teknikleri, mucizevi iyileşme vaatleri ve yüksek maliyetli programlar bulunmaktadır. Maalesef, umut arayışındaki aileler ve bireyler, bazı kişi veya kuruluşlar tarafından bu tür yöntemlerle maddi ve duygusal olarak suistimal edilebilmektedir. Bilimsel araştırmalarla desteklenmemiş, etkinliği kanıtlanmamış yöntemlerden kaçınılmalı; tanı ve tedavi süreçlerinde öncelikle çocuk, ergen veya erişkin psikiyatristlerinin rehberliği esas alınmalı, ardından gereksinime göre klinik psikologlar, özel eğitim uzmanları, dil ve konuşma terapistleri, ergoterapistler ve diğer kanıta dayalı uygulamalar sunan profesyonellerin desteği sağlanmalıdır.

2 Nisan Dünya Otizm Farkındalık Günü

Otizmlilerle ilgili farkındalığın artması ve otizmlilerle bireylerin yaşadığı zorluklara ve duyduğu ihtiyaçlara dikkat çekmek için her yıl 2 Nisan Dünya Otizm Farkındalık Günü olarak kutlanmaktadır. Bu vesileyle Otizm Spektrum Bozukluğu ile ilgili güncel bilimsel araştırmaları teşvik etmek, otizmlilerle bireylerin ve ailelerinin karşılaştıkları zorlukları anlamak ve çözüm yolları geliştir- menin önceliklerimiz arasında yer alması gerektiğinin farkında olmalıyız.

Otizmlilerle bireylerin tanı, tedavi ve özel eğitim imkanlarına en erken zamanda ulaşabilmesi; sosyal haklarının farkına varabilmesi; eğitim hayat- larını sürdürme ve istihdam gibi alanlarda yeterli destek alabilmesi; tüm bunların sonucunda bağımsız ve üretken bir yaşam sürebilmesi için mes- lekttaşlarımızı, toplumumuzu, kamu kurumlarını ve yöneticileri bu konuda farkında olmaya, araştırmalar yapmaya ve farklı gereksinimlere duyarlı pro- jeler ile politikalar üretmeye davet ediyoruz.

Türkiye Psikiyatri Derneği

Gelişim Psikopatolojisi Çalışma Birimi

Avrupa Psikiyatri Birliği Seçim Sonuçları

07 Nisan 2025 / psikiyatri.org.tr

Değerli Meslektaşlarımız,

Sizlerle camiamız adına gurur verici iki haberi paylaşmanın mutluluğu içindeyiz.

33. Avrupa Psikiyatri Kongresi sırasında yapılan seçimlerde derneğimiz eski başkanlarından Prof. Dr. Simavi Vahip, yeniden Avrupa Psikiyatri Birliği (EPA) Board üyeliğine, yine derneğimiz eski başkanlarından Doç. Dr. Koray Başar ise Avrupa Psikiyatri Birliği (EPA)-Ulusal Psikiyatri Dernekleri Konseyi Yürütme Kurulu sonraki dönem başkanlığına seçilmiştir.

Doğru yerlerde doğru insanların söz söylemesinin önemli olduğu bir zamanda, meslektaşlarımızın aldıkları görevlerin sadece ülkemiz için değil Avrupa psikiyatri toplulukları adına da büyük katkılar sağlayacağına, görev- lerini layıkıyla yerine getireceklerine inanıyor, kendilerini tüm üyelerimiz adına tebrik ediyoruz.

Dayanışma ile!

Türkiye Psikiyatri Derneği

Merkez Yönetim Kurulu

Vergi Dairesi Başkanlıklarınca Muayenehanelerde Yapılan Yoklama İşlemleri Hakkında

08 Nisan 2025 / psikiyatri.org.tr

Değerli meslektaşlarımız,

Üyelerimizden gelen Vergi Dairesi Başkanlıklarınca muayenehanelerde yapılan yoklama işlemlerindeki uygunsuzluklara ilişkin şikayetler üzerine derneğimiz Hukuk Bürosu ile birlikte aşağıdaki yazı hazırlanmış olup, ta- rafımızdan Hazine ve Maliye Bakanlığı Vergi Denetim Kurulu Başkanlığı'na iletilmiştir. Bilgilerinize saygıyla sunulur.

İlgili yazı için tıklayınız.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Prof. Dr. Oya Tuncer

1938 doğumlu ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu olan Dr. Oya Tuncer, Psikiyatri Kürsüsü içinde 60'lı yılların sonundan itibaren çocuk hastalara ayrı bir yer vermiş ve onlara hak ettikleri değeri verecek girişimlerde bulunmuştur. Kararlılığı, savaşıllığı, cesurluğu, vazgeçmezliği ile; çocuk psikiyatrisinin tanınması, temel bazı hak ve kazanımlara kavuşmasını sağlamıştır. Ege Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi, 1970'li yılların ikinci yarısında, Dr. Oya Tuncer'in sorumluluğunda, ayrı ekibi olan ve işlerinde bağımsız bir birim hâline gelmiştir. Çalışma arkadaşları ve öğrencileri tarafından çalışkan bir hoca olarak tanınan Prof. Dr. Tuncer, eğitim materyallerinin hazırlanması, dosya ve arşiv sistemi, araştırmalar gibi çalışmaların da öncüsü olmuştur. 1983 yılında Ege Üniversitesi'nden emekli olmuştur. Tüm camiamıza, ailesine ve sevenlerine başsağlığı ve sabır dileriz.

Kıymetli meslektaşımızı Ekim 2024'te kaybettik. Kendisini saygıyla anıyor; sevenlerine, yakınlarına ve tüm psikiyatri topluluğuna başsağlığı diliyoruz.

Dr. Beşir Doster

1930 yılında Kars'ta doğan Dr. Beşir Doster ilk, orta ve lise öğrenimini Kars'ta tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesini bitirdi. Uzun yıllar memleketinde Nöropsikiyatri uzmanı olarak çalışan, Kars Devlet Hastanesi başhekimliği ve Kars Sağlık Okulu müdürlüğü görevlerini de yürüten Dr. Doster, 1985-1995 yılları arasında çalıştığı İstanbul Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden emekli oldu. Kadıköy Mühürdar Caddesindeki muayenehanesinde aynı zamanda serbest hekim olarak hizmet verdi. Hekimliğin yanı sıra Cumhuriyet, Aydınlanma, Atatürk devrimleri üzerine araştırmaları olan Beşir Doster'in makale ve şiirleri pek çok yayın organında yayımlandı.

Değerli meslektaşımızı Ocak 2025'te kaybettik. Tüm camiamıza, ailesine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Prof. Dr. Aslan Oğuz

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olan Aslan Oğuz psikiyatri uzmanlık eğitimini 1979 yılında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tamamlamıştır. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi ve ardından uzun yıllar Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda görev yapan meslektaşımız birçok öğrenci yetiştirmiş ve psikiyatri camiasına katkı sunmuştur.

Değerli meslektaşımızı Mart 2025'te kaybettik. Tüm camiamıza, ailesine ve sevenlerine başsağlığı ve sabır dileriz.

Sosyal Psikiyatri

1. Baskı

Kitap Yayın Yönetmenleri: H. Can CİMİLLİ, M. Kemal KUŞCU, Okan TAYCAN

Toplumla psikiyatrinin buluşma noktası olarak tanımlayabileceğimiz "Sosyal Psikiyatri" ve onun tarihi, toplumsal gelişmelerin psikiyatriye yansımaları ve yine psikiyatri pratiğinde değişimlerin topluma aktarılmasını içerir. Bu nedenle değişim dönemlerinde bu alanın verilerinin ve uygulamalarının yeniden ele alınması kaçınılmazdır. Küresel ölçekte oluşan güçlü değişimler, psikiyatrinin farklı boyut ve bağlamlarda kendisini ve etkisini değerlendirmeyi gerekli hale getirmektedir.

Geçtiğimiz yıllarda, pandeminin de etkisiyle, ülkemizde ve dünyada çok önemli toplumsal değişimleri ve sosyal kırılmaları yaşadık. Bu değişimin bireylerin gündemlerine ve sonrasında sosyal süreçlere yansıyan biçimleri ruh sağlığı çalışanlarının çalışma süreçlerini ve yükünü belirgin biçimde dönüştürdü. Ruh sağlığı toplumsal ölçekte hayatımızın merkezine konumlandı. Sosyal süreçler ve psikiyatri arasındaki ilişkiler, toplum ölçeğindeki müdahale ve yaklaşıma olan ihtiyaç hiç olmadığı kadar belirgin hale geldi. Bu durum sosyal psikiyatrinin ülkemizdeki dağarcığının yeniden değerlendirilmesinin gerektiğine işaret etmektedir.

Telepsikiyatrinin Temel İlkeleri

1. Baskı

Kitap Yayın Yönetmenleri: Hakan KARAŞ, İlker KÜÇÜKPARLAK

Elinizde tuttuğunuz Türkiye Psikiyatri Derneği yayınlarının bu kitabı telepsikiyatri alanındaki gereksinimleri karşılayan, standartların en ayrıntılı şekilde kapsadığı, alandaki sorunları da tartışan ve sağlık hizmeti ötesinde çevrim içi tıp eğitimi, psikiyatri hemşireliği gibi bazı konulara da yer vermiş bir eserdir. Kitap onaltı ayrı bölümden oluşmaktadır. Etik konular, çeşitli tanımlar ve gruplarda uygulamalar (duygudurum bozuklukları, anksiyete bozuklukları, psikotik bozukluklar, bağımlılık, çocuk ve ergenler) yanında bazı özgül alanlarda (toplum temelli ruhsal rehabilitasyon, kriz ve afetler, adli psikiyatri) ve farklı psikoterapi uygulamalarında (psikanalitik, bilissel davranışçı, çift, EMDR) telepsikiyatrinin özellikleri ve değerlendirilmesi kapsamlı olarak kaleme alınmıştır.

Askeri Psikiyatri

1. Baskı

Kitap Yayın Yönetmeni: Onur DURMAZ

Nesiller boyu devletlerin askeri sağlık uygulamaları içerisinde, askerlik psikolojisi ve asker kişilerde görülen ruhsal bozuklukların tedavisi önemli yer tutmuştur. Silah altında görev yapan kişilerin ruhsal durumları, hem ciddi sorumluluk gerektiren askerlik mesleğinin icrası hem de birlik içerisindeki uyumun idamesi için kritik öneme sahiptir. Diğer yandan askerlik mesleği, ruhsal travmaların ve zorlanmanın oldukça sık gözlemlendiği bir meslek grubudur. Bu noktada ruh sağlığı uzmanları tarafından verilen kararlar hem kişiyi hem birlik işleyişini etkileyecek düzeyde önemli olabilmektedir.

Bu kitap, askeri sağlık sisteminde psikiyatri uzmanlık eğitimi almış ve psikiyatri uzmanı olarak görev yapmış hekimler tarafından kaleme alınmıştır. Kitabın oluşturulmasındaki hedef, teorik bilginin ötesinde, askeri psikiyatri uygulamalarında karşılaşılabilen karmaşık hususların klinik pratik ve deneyimler doğrultusunda olabildiğince sade ve çözüm odaklı şekilde ele alınması olmuştur. Bu sayede ülkemizin her köşesinde psikiyatri hekimi olarak görev yapan meslektaşlarımızın yaşadıkları zorlukları bir başucu kitabı ile azaltmayı ve mesleki deneyimlerine katkıda bulunmayı amaçlamış bulunuyoruz.

Psikiyatride Güncel Yeni Sayıları

Psikiyatride Güncel

Bağımlılıkta Güncel Konular

Cilt: 15 - Sayı: 1 (Kış 2025)

Genel Yayın Yönetmeni: Medine Yazıcı

Yayın Yönetmenleri: Simavi Vahip, Ömer Aydemir, Mustafa Sercan

Konuk Yayın Yönetmeni: Figen Karadağ

İçindekiler

- **Bağımlılıkta yeni eğilimler: Gabapentinoid kullanım bozukluğu**
Zehra Arıkan, Utkan Boran Aşık
- **Bağımlılıkta yeni eğilimler: Metamfetamin kullanım bozukluğu**
Utkan Boran Aşık, Zehra Arıkan
- **Kumar oynama bozukluğu ve güncel yaklaşımlar**
Merih Altıntaş
- **Maddeye bağlı psikozun süreci ve yönetimi**
Ebru Aldemir
- **Genel psikiyatri polikliniklerinde bağımlı hastaya yaklaşım**
Tuğçe Toker Uğurlu
- **Bağımlılıkta adli süreçlerin yönetimi**
Fatih Öncü
- **Bağımlılığa bir başka bakış açısı: Zarar azaltma stratejileri**
Ali Erdoğan
- **Bağımlılıkta dijital yaklaşımlar**
Cemal Onur Noyan
- **Bağımlılık tedavisinin önemli bir bileşeni: Psikososyal yaklaşımlar**
Kültegin Ögel

Psikiyatride Güncel

Eski(meyen) İlaçlar

Cilt: 15 - Sayı: 2 (Bahar 2025)

Genel Yayın Yönetmeni: Medine Yazıcı

Yayın Yönetmenleri: Simavi Vahip, Ömer Aydemir, Mustafa Sercan

Konuk Yayın Yönetmeni: Aylin Uluşahin

İçindekiler

- **Lityum: Bipolar bozuklukta altın standart güncel veriler güncel öneriler**
Simavi Vahip
- **Obsesif kompulsif bozukluk tedavisinde eskinin gücü: Klomipramin**
Şebnem Pirıldar
- **Zamansız ve güçlü: Klasik antidepresanların depresyon tedavisindeki yeri**
Safiye Zeynep Tatlı, Vesile Şentürk Cankorur
- **Benzodiyazepinler**
Mehmet Murat Demet
- **Birinci kuşak antipsikotikler**
Alp Üçok, Ezgi İnce Guliyev
- **Uzun etkili antipsikotiklerin ataları**
Ayşen Esen-Danacı
- **Ezber bozan eski(meyen) ilaç klozapin**
Emre Mutlu, A. Elif Anıl Yağcıoğlu
- **EKT'nin vazgeçilmez gücü**
Saliha Demirel Özsoy